



УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

[|| ПОЧЕТНА](#) [|| ЗА СУДОТ ▾](#) [|| РАБОТА ▾](#) [|| ОДЛУКИ И РЕШЕНИЈА](#) [|| ОБРАЌАЊЕ ДО СУДОТ ▾](#) [|| КОНТАКТ](#)

|| 🔍



Одлука У.бр.116/2017

У.бр.116/2017

⌚ 27 ЈУН 2018

▢ БАРАЊА ЗА ЗАШТИТА НА СЛОБОДИ И ПРАВА, ГРАЃАНИ, ОДЛУКИ, СЕ УТВРДУВА, УНИВЕРЗАЛНИ ДОКУМЕНТИ ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на член 110 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија, членовите 55, 56 и 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија (“Службен весник на Република Македонија” бр.70/1992) по одржана јавна расправа на 3 мај 2018 година, на седницата одржана на 27 јуни 2018 година, донесе

О Д Л У К А

1. СЕ УТВРДУВА дека на лицата Гоце Марковски и Гораст Муратовски, двајцата од Скопје, им е повредено правото на слобода на мислата и јавното изразување на мислата и забраната на дискриминација по основ на политичка припадност, во смисла на член 110 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија.

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Гоце Марковски и Гораст Муратовски, двајцата од Скопје, застапувани од полномошникот Павлина Зефиќ, адвокат од Скопје до Уставниот суд на Република Македонија поднесе барање за заштита на слободите и правата од член 110 алинеја 3 од Уставот што се однесуваат на правото на слобода на мислата и јавното изразување на мислата и забраната на дискриминација по основ на политичка припадност.

Според наводите во барањето на ден 29.07.2017 година подносителите на барањето, кои биле членови на политичката партија „Левица“, заедно со уште две лица организирале мирен протест за време на презентација на воената опрема на САД и АРМ. За време на настанот сакале да испратат порака со приложување на транспарент напишан на платно „Против војната за профити“. Целта на членовите на политичката партија биле да покажат дека се против милитаризација на општеството, против милитаризмот што го шири САД со демонстрација на моќ во Македонија. Тие сметале дека со нивната парола испишана на платно, ќе испратат порака за, како што тие наведуваат: „Со ова воено дефиле ние испративме директна покана до терористите, а како држава не сме способни да се справиме со едно поголемо невреме. Ние сакаме парите да се трошат на добро образование и на добро здравство“.

Тројца од лицата биле активни членови на политичката партија „Левица“, додека еден од нив бил граѓански активист и новинар во невладината организација „Цивил“. Тие се движеле низ плоштадот “Македонија” кон Триумфалната порта, каде биле пресретнати од страна на полициските службеници при Министерството за внатрешни работи надлежни да го набљудуваат настанот на кој се презентирала воената опрема на САД.

Полициските службеници ги опоменале да заминат со транспарентот од плоштадот “Македонија”, по што лицата продолжиле кон Градскиот трговски центар- Скопје и се искачиле на вториот кат каде се обидуваале да го истакнат транспарентот со пораката. Во тој момент од страна на полициски службеници, биле лишени од слобода со ставање на лисици на нивните раце. Во таа состојба биле држени околу 15 минути, по што во координација со свои претпоставени полициските службеници им ги извадиле лисиците од раце и биле легитимирани.

Нивното лишување од слобода, според наводите во барањето било пречка за поставување на нивниот транспарент и пренесување на нивната порака до јавноста.

Настанот бил пријавен во Секторот за внатрешна контрола, криминалистика, истраги и професионални стандарди при Министерството за внатрешни работи и Народниот правобранител на Република Македонија.

Со допис од 03.08.2017 година бр.14.3.2.1162/15 и 14.3.2.1162/16 Секторот за внатрешна контрола ги известил подносителите дека по извршената контрола утврдиле дека претставките биле основани. Истовремено, со известие подносителите биле информирани дека против полициските службеници биле преземени дисциплински мерки согласно Колективниот договор на МВР и известно било и Основното јавно обвинителство.

Понатаму, во барањето се наведува дека постапувањето на полициските службеници надвор од нивните законски овластувања е попречувањето на уставно загарантираната слобода на јавно изразување на мислата (член 16 од Уставот), како и спротивно на член 54 став 4 од Уставот, каде се наведува дека слободата на јавно изразување на мислата не може да биде ограничена, како што е во конкретниот случај.

Подносителите на иницијативата наведуваат дека и Европската конвенција за заштита на човековите слободи и права, во членот 10 ја гарантира слободата на изразување и правото на пренесување на информации и идеи без мешање на јавната власт. За Европскиот суд за човекови права, слободата на изразување претставува еден од основните принципи на едно демократско општество и еден од основните услови за нејзин напредок и за самостојно исполнување на секој поединец. Слободата на изразување не се однесува само за „информации“ или „идеи“ кои се позитивно примени и се сметаат за ненавредливи, туку и за оние кои навредуваат, шокираат или вознемируват. Оваа слобода може да биде предмет на исклучоци наведени во членот 10 став 2 од Европската конвенција, кои мора да се толкуваат строго, а ограничувањето мора да биде убедливо. Неопходноста треба да се сфати како „неопходна социјална потреба“, па државата да има одредена маргина на проценка дали оваа потреба постои.

Доктрината на „маргината на проценка“ му овозможува на Европскиот суд за човекови права да даде одреден простор на националните власти за автономно толкување на Конвенцијата, без притоа да бидат загрозени клучните цели и принципи на конвенциското право.

Во барањето се цитираат ставови на Европскиот суд за човекови права во врска со членот 10 од Конвенцијата (случаи *Acik and others V Turkey*) каде Судот утврдил повреда на членот 10 од Конвенцијата бидејќи ограничувањето на слободата на изразување не било „неизбежно во едно демократско општество“. Како и случајот *Karacsong and others V Hungary*, каде Судот исто така утврдил повреда на слободата на изразување, а при тоа посебно испитувајќи: а) дали постоело ограничување на слободата на изразување; б) дали ограничувањето било во согласност со закон; в) дали ограничувањето имало легитимна цел и г) дали истото било неопходно во едно демократско општество.

Имајќи ги предвид наведените причини, подносителите на барањето сметаат дека Уставниот суд има доволно причини за утврдување повреда на принципите на забрана на дискриминација врз основа на политичка припадност и повреда на правата на слобода на јавно изразување на мислата.

Истовремено, се предлага Судот во смисла на деловничката одредба на членот 55 да одржи јавна расправа.

4. Судот на јавната расправа и на седницата, а од извршениот увид во доставените и прибавените докази утврди дека на ден 29.07.2017 година, г-дин Марковски и г-дин Муратовски, двајцата членови на политичката партија „Левица“, заедно со уште две лица, организирале мирен протест за време на презентација на воената опрема на САД и АРМ. За време на настанот сакале да испратат порака, со прикажување на транспарент испишан на платно „Против војната за профити“. Целта на членовите на политичката партија, била да покажат дека се против милитаризација на општеството, против милитаризмот што го шири САД со демонстрација на моќ во Македонија. Тие сметале декак со нивната парола испишана на платно, ќе испратат порака за како што тие наведуваат: „Со ова воено дефиле ние испративме директна покана до терористите, а како држава не сме способни да се справиме со едно поголемо невреме. Ние сакаме парите да се трошат на добро образование и на добро здравство“.

Тројца од лицата, се активни членови на политичката партија „Левица“, додека еден од нив е граѓански активист и новинар во невладината организација „Цивил“. Тие се движеле низ плоштадот “Македонија” кон Триумфалната порта, каде биле пресретнати од страна на полициски службеници при Министерството за внатрешни работи, надлежни да го набљудуваат настанот на кој се презентирала воената опрема на САД.

Полициските службеници, ги опоменале да заминат со транспарентот од Плоштадот Македонија, по што лицата продолжиле кон Градскиот трговски центар. Истите биле на вториот спрат на Градскиот трговски центар, каде се обидувале да го истакнат транспарентот со пораката. Во тој момент од страна на полициски службеници, биле лишени од слобода со ставање на лисици на нивните раце. Во таа состојба биле држени околу 15 минути, по што во координација со свои претпоставени полициските службеници им ги извадиле лисиците од раце и биле легитимирани. Нивното лишување од слобода е пречка за поставување на нивниот транспарент и пренесување на нивната порака со јавноста.

Настанот е пријавен во Секторот за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди при Министерството за внатрешни работи и Народниот правобранител на Република Македонија.

Со допис од 03.08.2017 година, број 14.3.2.1162/15 и 14.3.2.1162/16, Секторот за внатрешна контрола ги известува подносителите, дека по извршените контроли, утврдиле дека претставките се основани. Со известието, се информираат подносителите дека против полициските службеници се преземени дисциплински мерки согласно Колективниот договор на МВР и известно е Основното јавно обвинителство-Скопје.

Народниот правобранител, со Известување НП.бр.2171/17, не информира дека постапката е во тек, за што ќе бидеме дополнително информирани.

Одделот за внатрешна контрола криминалистички истраги и професионални стандарди изврши проверки на наводите изнесени во претставките поднесени од лицата Гораст Муратовски и Гоце Марковски, за непрофесионално постапување на полициските службеници од СВР Скопје.

Од извршените проверки Одделот за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди утврдил дека полициските службеници при примена на средствата за присилба „зафат и полуга“ и средства за врзување „лисици“ ги пречекориле службените овластувања.

Постапувањето на полициските службеници било спротивно на одредбите на членовите 83 и 85 од Законот за полиција, спротивно на член 38 од Кодексот на полициска етика, што претставува потешко кршење на работниот ред и дисциплина утврден во член 208 став 1 точка 10 и точка 11 од Колективниот договор на Министерството за внатрешни работи.

Одделот за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди изрекол задолжителна мерка овластениот предлагач да поднесе предлог за поведување на постапка за утврдување на дисциплинска одговорност пред надлежната комисија против четворица полициски службеници.

Истовремено, Одделот за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди за преземените мерки и констатираната состојба доставил известување до ОЈО Скопје, заради запознавање и преземање на мерки од нивна надлежност.

Врз основа на наведеното Одделот за внатрешна контрола криминалистички истраги и професионални стандарди при МВР со бр.14.3.2-1162 од 1.08.2017 година донел Извештај, во кој децидно се наведува следното:

“ПРЕДМЕТ: Извршени проверки по претставки од лицата Гораст Муратовски од Скопје, Вулнет Махмути од с.Ласкарци Скопје и Гоце Марковски од Скопје, против полициски службеници вработени во СВР Скопје.

До Одделот за внатрешна контрола криминалистички истраги и професионални стандарди поднесени се претставки заведени со рег.бр.14.3.2-1162/1, рег.бр.14.3.2.-1162/2 од 31.07.2017 година и рег.бр.14.3.2-1162/3 од 01.08.2017 година, од страна на лицата Вулнет Махмути, Гораст Муратовски и Гоце Марковски. При што реагираат на непрофесионално постапување на полициските службеници вработени во СВР Скопје.

Во претставката г-дин Махмути наведува дека на ден 29.07.2017 година околу 19.00 часот случајно поминувал низ Плоштад „Македонија“ и видел дека се одржува протест, како граѓански новинар извадил мобилен телефон за да го сними настанот. Потоа се движел на први кат низ ГТЦ- Скопје каде што две лица го извадиле транспарентот и еден од полицајците го фатил за десната рака, еден од демонстрантите и му ставил лисици. Во следниот момент дојде еден полицаец и почнал да му става лисици за врзување и покрај тоа што му рекол дека не е дел од демонстрантите и дека случајно поминал, снимал бидејќи бил граѓански новинар, но тој му рекол дека немал право да коментира бидејќи снимал со телефон. После тоа го однеле на приземјето на Градски трговски центар- Скопје. Кога го симнале на приземјето го потпреле на сидот од Градски трговски центар – Скопје и во тој момент таму имало врзано и други лица. За двајца од нив во рокот од 10 минути им ги извадиле лисиците, а за него и за Гораст не можеле да најдат клуч за лисиците и ги држеле уште 10 минти по што ги ослободиле. Откога го одврзале му побарале лична карта по што тој им дал и еден од полицајците ги запиша неговите генералии на обично ливче. Еден од полицајците за 10 минути после сево ова ни рече дека сме предупредени по што не ослободија.

Во претставката г-дин Гораст наведува дека на ден 29.07.2017 година околу 19.00 часот учествувал на антивоен протест на првиот кат на Градски трговски центар- Скопје. Тој и уште едно лице го држеле транспарентот, двајцата биле културни, без никаква галама по одредено време се качиле неколку полициските службеници. Еден од нив тргнал насилно кон него, му ја фатиле десната рака, го повлекол и му ја ставиле раката позади. Истиот полицаец му ставил лисици и го симнал на приземјето од Градски трговски центар- Скопје. Кога го симнале на приземјето го потпреле на сидот од Градски трговски центар- Скопје и во тој момент донеле уште три лица врзани со лисици. За двајца од нив во рокот од 10 минути им ги извадиле лисиците, а за него и за Вулнет Махмути не можеле да најдат клуч за лисиците и ги држеле уште 10 минути по што ги ослободиле. Откога ги одврзале им побарале лични карти по што тој им дал и еден од полицајците ги запиша неговите генералии на обично ливче. Еден од полицајците за 10 минити после сево ова им рекол дека се предупредени по што ги ослободиле. Гораст потенцираше дека полицаецот што му ги ставил лисиците му рекол дека бил „лишен од слобода“.

Во претставката г-дин Гоце Марковски наведува дека стоел во непосредна близина на лицата кои го држеле транспарентот и биле културни, без никаква галама или скандирање, со единствена цел пораката која била напишана на транспарентот да се испрати до

граѓаните кои биле присутни на презентацијата на воената опрема. По одредено време се качиле неколку полициските службеници. Еден од нив тргна насилно кон Гоце, му ја фатил десната рака, го стиснал силно и го симнал на приземјето од Градски трговски центар- Скопје без да биде врзан со лисици. Кога го симнале на приземјето го потпреле на сидот од Градски трговски центар – Скопје без да биде врзан со лисици. Кога го симнале на приземјето го потпреле на сидот од Градски трговски центари во тој момент донеле уште три лица врзани со лисици. По околу 10 минути му побарале лична карта по што тој им дал и еден од полицајците ги запишал неговите генералии на обично ливче. Еден од полицајците после сево ова му рекол дека сте предупредени по што на другите три лица им ги одврзаа лисиците и ги ослободија.

Заради проверка на наводите изнесени во претставките, ОВККИПС оствари увид во службените материјали во врска со настанот, изготвени од полициски службеници вработени во СВР Скопје и изврши службен разговор со УПС Зоран Јовевски (главен инспектор во СВР Скопје), УПС Здравко Анчевски (самостоен инспектор во ЕЈРМ); УПС Ведат Сељман (полицаец во ОТПДВП); УПС Ивица Петрушевски (полицаец во ОТПДВП), УПС Сашо Стоилковски (полицаец во ЕЈРМ); УПС Даниел Окановиќ (пом.командир на ПС ОН Центар) и УПС Зоран Абаз (полицаец во ЕЈРМ); при што е констатирано следното:

Од страна на СВР Скопје ПС ОН Центар е изготвен оперативен план СД.бр.28.7.1.8.2433 од 27.07.2017 година за физичко обезбедување на настан на „Порта Македонија“ кој бил најавен за 29.07.2017 година со почеток во 18.00 часот, а по повод воена вежба „Dragon Guardian 17“ и обезбедување на ненајавен протест од политичка партија „Левица“. Согласно наведениот план биле предвидени 45 УПС од СВР Скопје како и еден вод полициски службеници од Одделот за специјални полициски операции. За одговорен за целокупното обезбедување бил назначен гл.инс. ОКНПСОНРС – СВР Скопје Зоран Јовевски, а негов помошник бил пом.ком. на ПС ОН Центар Даниел Окановиќ. Околу 18.00 часот на паркингот на ЕВН бил одржан состанок на одговорниот и помошник одговорниот со полициските службеници кои биле ангажираи согласно планот и на истите им биле дадени конкретни задачи за постапување. Околу 18.40 часот пред ресторанот „Пелистер“ се собрала група од околу 15 граѓани кои истакнале југословенско знаме. Бидејќи истите сакале да стигнат до местото на кое се одвивала презентацијата на возилата, од страна на одговорниот Јовевски била издадена наредба да се направи кордон со цел да не им се дозволи движење кон порта „Македонија“. Околу 19.00 часот лицата почнале да се растураат на помали групи и да се упатуваат во повеќе правци, по што од одговорниот била дадена наредба да се следи движењето на граѓаните до нивно конечно растурање. Околу 19.05 часот Зоран Јовевски бил информиран дека една група од четири лица се наоѓа на првиот кат на Градски трговски центар- Скопје и имале истакнато транспарент, при што од негова страна била дадена наредба да се изврши проверка на идентитет на лицата и да се утврди содржината на транспарентот. Од обавениот разговор со УПС кои ја следеле групата која се качила на првиот спрат на ГТЦ, беше појаснето дека групата имала истакнато транспарент со содржина „Против војните за профит“. Од страна на УПС на лицата им било кажано да го тргнат транспарентот и да се оддалечат од местото, но истите одбиле да го сторат тоа. Од таа причина УПС Ивица Петрушевски од (ОТПДВП) применил средство за присилба-физичка сила „зафат на десната рака“ врз лицето Гоце Марковски, а УПС Ведат Сељман (од ОТПДВП) применил средства за присилба физичка сила „зафат и полуѓа на левата рака“, како и средства за врзување „лисици“ врз лицето Вулнет Махмути.

УПС Јованчо Јаневски и УПС Зоран Манчев (двајцата од ЕЈРМ) примениле средства за присилба-физичка сила „зафат и полуѓа“, како и средства за врзување „лисици“ врз лицата Муратовски Гораст и Штерјов Никола кои го држеле транспарентот. По кратко

време УПС лицата ги симнале на приземјето на ГТЦ и истите не се одведени во полициска станица, туку откако им бил утврден идентитетот, на лице место на истите им биле одвртани лисиците и биле пуштени да си одат.

Од страна на сите полициски службеници изготвени се службени белешки за појаснување во врска со случениот настан.

При увидот во видео материјалот кој е доставен во прилог на претставката може да се констатира дека УПС пристапуваат кон употребана средства за присилба- „полуга и зафат“ на раката врз лицата кои го држат транспарентот, а подоцна врз истите лица применуваат и средства за врзување, иако лицата не даваат било каков отпор.

Од страна на горенаведените УПС кои примениле средства за присилба изготвени се извештаи за употреба на средства за присилба, а од страна на нивните непосредни старешини началникот на ЕЈРМ Мирослав Лазаров и началникот на ОТПДВП гл.инс. Славчо Јованов изготвени се извештаи за оценка на основаност, оправданост и правилност за употреба на средства за присилба, во кои што употребата на средствата за присилба е оценета како оправдана.

Во врска со преземените мерки констатираната состојба од страна на ОВККИПС доставено е известување до ОЈО Скопје, заради запознавање и понатамошно постапување.

Врз основа на горенаведеното, ОВККИПС констатира дека полициските службеници: УПС Јованчо Јаневски, УПС Зоран Манчев и УПС Ведат Сељман неосновано примениле средства за присилба – физичка сила „зафат и полуга“, како и средства за врзување „лисици“, а УПС Ивица Петрушевски без основ применил средства за присилба-физичка сила „зафат и полуга“, иако лицата врз кои се применети средствата за присилба не давале никаков отпор ниту повод за примена на истите со што ги пречекориле службените овластувања.

Со ваквото дејствие полициските службеници постапиле спротивно на одредбите на членовите 83 и 85 од Законот за полиција како и член 38 од Кодексот на полициска етика, со што сториле потешок случај на кршење на работниот ред и дисциплина предвиден во член 208 став 1 точки 10 и 11 од Колективниот договор на МВР на РМ.

ОВККИПС согласно член 20 став 2 точка 6 и 7 од Правилникот за вршење на работата на СВКПС, наложува:

ЗАДОЛЖИТЕЛНИ МЕРКИ

– Согласно член 225 од Колективниот договор на Министерството за внатрешни работи („Службен весник на Република Македонија“ бр.69 од 30.04.2015 година), а поради повреда на член 208 став 1 точка 10 и точка 11 од Колективниот договор на МВР раководителот на Организационата единица каде што работниците Јованчо Јаневски, Зоран Манчев, Ведат Сељман и Ивица Петрушевки се вработени, да поднесе предлог за утврдување на одговорност за кршење на работниот ред и дисциплина до Комисијата за утврдување на дисциплинска одговорност.”

5. Согласно член 110 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија, Уставниот суд на Република Македонија ги штити слободите и правата на човекот и граѓанинот што се однесуваат на слободата на уверувањето, совеста, мислата и јавното изразување на

мислата, политичкото здружување и дејствување и забрана на дискриминација на граѓаните по основ на пол, раса, верска, национална, социјална и политичка припадност.

Според член 51 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија, секој граѓанин што смета дека со поединечен акт или дејство му е повредено право или слобода утврдени со член 110 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија, може да бара заштита од Уставниот суд во рок од 2 месеци од денот на доставувањето на конечен или правосилен поединечен акт, односно од денот на дознавањето за преземање дејство со кое е сторена повредата, но не подоцна од 5 години од денот на неговото преземање. Во барањето, според член 52 од Деловникот, потребно е да се наведат причините поради кои се бара заштита, актите или дејствијата со кои тие се повредени, фактите и доказите на кои се заснова барањето, како и други податоци потребни за одлучувањето на Уставниот суд.

Согласно член 9 од Уставот на Република Македонија граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичко и верското уверување, имотната и општествената положба. Граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Согласно член 16 од Уставот, кој се однесува на граѓанските и политичките слободи и права, се гарантира слободата на уверувањето, совеста, мислата и јавното изразување на мислата. Се гарантира слободата на говорот, јавниот настап, јавното информирање и слободното основање на институциите за јавно информирање. Се гарантира слободниот пристап кон информациите, слободата на примање и пренесување на информации. Се гарантира правото на одговор во средствата за јавно информирање. Се гарантира правото на исправка во средствата за јавно информирање. Се гарантира правото на заштита на изворот на информацијата во средствата за јавно информирање. Цензурата е забранета.

Согласно членот 21 од Уставот граѓаните имаат право мирно да се собираат и да изразуваат јавен протест без претходно пријавување и без посебна дозвола. Користењето на ова право може да биде ограничено само во услови на воена и вонредна состојба.

Во членот 1 од Законот за спречување и заштита од дискриминација (“Службен весник на Република Македонија” бр.50/2010, 44/2014 и 150/2015), се предвидува дека со овој закон се обезбедува спречување и заштита од дискриминација во остварувањето на правата загарантирани со Уставот на Република Македонија, закон и ратификување меѓународни договори.

Во членот 10 од Европската конвенција за заштита на човековите права и основните слободи на Советот на Европа е предвидено дека секој човек има право на слобода на изразување. Ова право ги опфаќа, вклучува слободата на примање и пренесување информации или идеи, без мешање на јавната власт и без оглед на границите. Остварувањето на овие слободи коешто вклучува обврски и одговорности, може да биде под определени формалности, услови, ограничувања и санкции предвидени со закон, кои во едно демократско општество, претставуваат мерки неопходни за националната безбедност, територијалниот интегритет и јавната сигурност, заштита од немири или кривично дело, заштита на здравјето или моралот, угледот или правата на другите, за спречување на ширењето на доверливи информации или за зачувувањето на авторитетот и непристрасноста на судството.

Според член 14 од Конвенцијата, уживањето на правата и слободите, признати со оваа конвенција, треба да се обезбеди без никаква дискриминација заснована врз пол, раса, боја на кожата, јазик, вера, политичко или кое и да е друго мислење, национално или социјално потекло, припадност на национално малцинство, материјална положба, потекло раѓање или кој и да е друг статус.

Во врска со преземените дејствија од страна на припадниците на полицијата, релевантни се следниве одредби од Законот за полицијата.

Во член 1 од Законот, се предвидува дека со овој закон се уредуваат полициските работи, организацијата на полицијата, полициските овластувања и правата и обврските што произлегуваат од работниот однос на полициските службеници во Министерството за внатрешни работи, што не се уредени со Законот за внатрешни работи.

Според член 2 од Законот за полиција, полицијата е дел од Министерството со кој се вршат полициските работи преку полициски службеници. Полициски службеник е овластено службено лице согласно со одредбите од Законот за внатрешни работи, униформираан и неуниформираан припадник на полицијата со полициски овластувања, кој ги врши полициските работи во согласност со закон.

Во членот 5 од истиот закон децидно се наведува дека полициските работи, во смисла на овој закон, се дејствија на полициските службеници што се однесуваат на:

- заштита на животот, личната сигурност и имотот на граѓаните,
- заштита на слободите и правата на човекот и граѓанинот гарантирани со Уставот на Република Македонија, законите и ратификуваните меѓународни договори,
- спречување на вршење кривични дела и прекршоци, откривање и фаќање на нивните сторители и преземање на други со закон определени мерки за гонење на сторителите на тие дела,
- одржување на јавниот ред и мир,
- регулирање и контрола на сообраќајот на патиштата,
- контрола на движење и престој на странци,
- обезбедување на државната граница и контрола на преминување на државната граница,
- укажување помош и заштита на граѓаните во случај на неопходна потреба,
- обезбедување на определени личности и објекти и
- други работи утврдени со закон.

Слободата на изразување на мислата претставува субјективно право кое е нераскинливо врзано со човековата личност и е предуслов за остварување на многу други слободи и права. Гарантирањето на оваа слобода во Уставот на Република Македонија е на такво рамниште што овозможува нејзино директно остварување, без поддршка на посебно законско уредување и истовремено овозможува нејзина директна заштита врз основа на Уставот, од страна на Уставниот суд, согласно член 110 алинеја 3 од Уставот.

Незамисливо е добро функционирање на демократските процеси без правото на слобода на изразување. Толеранцијата на искажаноста и на индивидуалните мислења е важен елемент за прогресот на демократијата. Токму од тие причини, правото на слободата на изразување има централно место меѓу правата и слободите гарантирани со Европската конвенција за човековите права.

Слободата на изразување практикувана од избрани политичари има „привилегиран статус“ со цел да се зајакне слободата на политичкото изразување.

Во конкретниов случај, исто така од суштинско значење е и начинот на собирањето и здружувањето на подносителите на барањето, односно дали истото е во духот на членот 11 од Конвенцијата. Имено, правото на слободно собирање е основно право во едно демократско општество и едно од темелите на таквото општество.

Слободата на собирање предвидено во членот 11 штити протест кој може да ги вознемири или навреди лицата кои се спротивставуваат на идеите или ставовите кои таквиот протест настојува да ги промовира. Било каква мерка со која се задира во слободата на собирањето, која не претставува повик на насилство или отфрлање на демократските принципи прават контрауслуга на демократијата и дури истата ја доведуваат во опасност.

Во рамките на правото на слободно собирање не спаѓа состојбата кога учесниците имат насилни мерки или пак, тие на друг начин ги негираат фундаментите на демократското општество. Само во овие случаеви се предвидени мерки кои се преземаат за време и после собирот, меѓу кои, е и апсење на учесниците. Дури и во услови кога постои отсуство на претходно одобрение на спонтан собир не може никогаш да претставува легитимен основ за растурање на протестантите и истото претставува непропорционално ограничување на слободата на мирно собирање и изразување на мислата.

Во случај на немање, односно неможност на утврдување докази дека групата во која присуствувале и подносителите на барањето претставувала опасност за јавниот ред, од суштинско значење е прашањето дали кај припадниците на полицијата постоело отсуство на трпение во намерата да се стави крај на протестот и воопшто дали таквата мерка која ја презеле припадниците на полицијата со ставање лисици на рацете и нивно лишување од слобода била пропорционална. Имено, природата и тежината на мерката, односно казната се фактори кои требало полицијата да ги земе во предвид при утврдувањето на пропорционалноста на интерференцата во однос на легитимната дел. Ова, од причина што, според Судот преземените дејствија против учесниците на мирен собир би биле од кривична природа, и во тој случај тие би налагале особено оправдување. Мирниот протест не треба во принцип да биде предмет на закана од кривична санкција, а уште помалку лишување од слобода, како што е во конкретниов случај.

Ограничувањето на слободата на изразување може да се оправда само со императивна неопходност и тоа наметнува постојење на итна општествена потреба, односно легитимна цел и неопходност во демократското општество.

Според Судот, дејствието на лишување од слобода на членовите на мирниот протест, односно преземање на дејствие од страна на припадниците на полицијата „ставање лисици на рацете“, според фактите кои се изнесени во барањето, како и од извештајот на Министерството за внатрешни работи, а што се потврди и од доказите, односно исказите на присутните на јавната расправа,

претставува повреда на правото на слободно изразување на мислата, бидејќи со наведеното дејствие преземено од припадниците на полицијата по однос на припадниците на групата од мировниот протест им било попречено носењето на транспарентите во кои била изразена нивната мисла.

Меѓутоа, во конкретниов случај, со сигурност се утврди дека има повреда на правото на изразување на мислата, а во смисла на утврдените факти, кои најдоа поткрепа и во писмената документација и исказ на претставникот на Министерството за внатрешни работи. Оттука, според Судот, од целокупната документација и изведени докази се утврди дека со преземените дејствија од страна на припадниците на полицијата на барателите им се негирале фундаменталните права на граѓаните во демократското општество, а од друга страна, пак, без притоа да има оправданост за преземањето на конкретните мерки од страна на припадниците на полицијата, односно без постоење на пропорционално ограничување на слободата на мислата и јавното изразување на мислата.

Понатаму, при утврдување на правната и фактичката состојба на работите во предметот се утврди дека протестот на јавно место не можел да предизвика нарушување на (јавниот ред) вообичаениот живот, вклучително и на сообраќајот, како и тоа дека во случајов имало основ властите да покажат одреден степен на толеранција во однос на мирните собири. Вистинскиот „степен на толеранција“, не може да се утврди *in abstracto*, туку мора да се земат предвид конкретните околности на случајот и особено нивото на „нарушување на вообичаениот живот“. Оттука, јасно произлегува дека треба да постојат индикации дека протестантите ги нарушиле темелите на демократското општество, за да има „леgitимна цел“ припадниците на полицијата да ги преземаат наведените дејствија, што во случајов јасно и недвосмислено се утврди дека кај учесниците на протестот не постоело незаконско постапување кое би предизвикало оправдано постапување на припадниците на полицијата и пропорционално ограничување на слободата на мирно собирање и истовремено правото на слобода на изразување на мислата.

Имено, правото на слобода на изразување им е гарантирана на граѓаните со меѓународни правни акти за човековите права како Универзалната декларација за човековите права, Меѓународниот пакт за граѓанските и политичките права, Меѓународниот пакт за економските, социјалните и културните права, Европската конвенција за заштита на човековите права и други акти, кои се ратификувани од страна на Република Македонија, притоа гарантирајќи и регулирајќи заштита на правото на слобода на изразување. Со тоа нашата држава презеде обврска за почитување, гарантирање и заштита на човековите права и слободи на изразување, кое во исто време е инкорпорирано во членот 16 од Уставот на Република Македонија. Имајќи предвид дека правото на слобода на изразување е уставна категорија, ова право понатаму е уредено преку низа закони и други акти. Во таа насока нашата земја има развиено правна и институционална рамка која треба да овозможи реализирање на ова право и да го разграничи од сличните и блиски концепти како говорот на омраза и клеветата и навреда.

Понатаму, Судот оцени дека за да се утврди дали постои ограничување на слободата на изразување, кое е во согласност со ставот 2 на членот 10 од Европската конвенција за заштита на човековите права, треба да се применува таканаречениот трипартитен тест, кој произлегува од самата формулација на ставот 2 на членот 10 од Конвенцијата и истиот се состои во испитување дали ограничувањето на слободата на изразување е пропишана со закон, дали е насочено како остварување на легитимна цел и дали е „неопходно во едно демократско општество“.

Во конкретниов случај, не се исполнети условите од ставот 2 на членот 10 од Конвенцијата, односно исклучоците кога ова право на слобода на изразување може да биде ограничено. Имено, од прибавените писмени докази во фаза на претходна постапка, како и од исказите на странките дадени во текот на јавната расправа неспорно се утврди дека на подносителите на барањето им е повредено правото на слобода на мислата и јавното изразување на мислата, предвидени во член 110 алинеја 3 од Уставот. Ова од причина што со чинот на ставање на лисици на апликантите од страна на полициските службеници е повредено правото на изразување на нивното мислење искажано на транспарентот, а со кои дејствија полициските службеници постапиле спротивно на членовите 5 и 83 од Законот за полиција, како и член 38 од Кодексот за полициска етика. Исто така, неспорно се утврди дека протестот на јавно место не предизвикал нарушување на јавниот ред, станува збор за мирен протест без нарушување на темелите на демократското општество, поради што и не постоела „легитимна цел“ припадниците на полицијата да ги преземат наведените дејствија, поради што Судот оцени дека во случајов постои повреда на член 16 од Уставот, како и на член 10 од Конвенцијата. Ова, дотолку повеќе што, постапувањето на апликантите, истовремено е во согласност и со членот 21 од Уставот со кој се утврдува дека граѓаните имаат право мирно да се собираат и да изразуваат јавен протест без претходно пријавување и без посебна дозвола, како што всушност е во случајов.

По однос на правото на мирен протест, Европскиот суд за човекови права има повеќе одлуки каде нашол повреда на член 11 од Европската конвенција за заштита на човековите права, меѓу кои е и *Ezelin v France*, пресуда од 26 април 1991 година.

Од целокупниот доказен материјал несомнено се утврди дека со преземените дејствија на барателите не се негираат фундаментите на демократското општество поради што не постои оправданост за преземањето на конкретните мерки од страна на припадниците на полицијата, со што со сигурност се утврди дека со своето постапување припадниците на полицијата ја повредиле слободата на мислата и јавното изразување на мислата, утврдени во член 110 алинеја 3 од Уставот.

б. По однос на повредата на забраната за дискриминација на граѓаните по основ на политичка припадност од изведените докази, Судот утврди дека е сторена повреда и на правото на забрана на дискриминација по основ на политичка припадност.

Имено, членот 1 од Протокол 12 од Европската конвенција за заштита на човековите права каде е предвидена општата забрана на дискриминација, утврдува дека: 1. уживањето на секое право предвидено со закон ќе биде обезбедено без дискриминација врз која било основа како пол, раса, боја на кожата, јазик, религија, политичко или друго мислење, национално или социјално потекло, поврзаност со национално малцинство, имот, раѓање или друг статус, 2. Никој не смее да биде дискриминиран од страна на јавен орган по која било основа наведена во став 1.

Членот 1 од Протокол 12 е донесен со цел да се зацврсти еднаквоста и да се обезбеди забрана против акти на нетолеранција и дискриминација по сите основи, како и за ситуации кога се работи за исполнување на дискрециони овластувања од страна на државните органи или при кој било акт или пропуст на службено лице, токму како што е случај во конкретнава ситуација.

Политичката припадност ја покрива поврзаноста со определена политичка опција или партија, при што вклучува и состојба кога станува збор за формална припадност (односно членство), но и другите видови на врски преку кои може да се покаже поврзаноста со некоја политичка партија или опција.

Дискриминацијата на оваа основа често се појаснува преку содржината на правото на слобода на изразување. Ова го потврдува и практиката на Европскиот суд за човекови права при решавањето на случаи за дискриминација на оваа основа, од која може да се заклучи дека Судот би го решавал предметот од членот 14 во врска со членот 10 од Конвенцијата. Опсегот на правото во слобода на изразување најдобро е отсликан во предметот *Handy Side* против Велика Британија. Случајот *Casstela* против Шпанија е случај за јавно критикување на политиката на Владата во врска со Баскија. Во него Судот утврдил дека кривичното гонење на пратеник за наводна навреда на Владата е сериозна закана за слободата на изразување, бидејќи мислењето на апликантот било искажано во политички контекст, каде што и лежи суштината на демократијата.

Во случајот *Feldek* против Словачка била утврдена повреда на членот 10 во случај на клеветата за изразено политичко мислење во публикација. Имено, апликантот тврдел дека министер на Владата има фашистичко минато, Судот утврдил повреда поради тоа што со изнесените ставови, кои ги квалификува како вредносна проценка за кои не е потребно лицето да изнесе докази, лицето критикувало лице кое како министер се смета за јавна личност, со што и границите на прифатливите критики треба да се толкуваат пошироко.

Пред Европскиот суд за човекови права се поднесени серија на случаи кои се однесуваат на прекршување на правото на собирање и здружување, а во врска со политичка припадност на апликантите.

Членот 14 од Европската конвенција за заштита на човековите права, предвидува дека уживањето на правата и слободите, признати со оваа Конвенција треба да се обезбеди без никаква дискриминација заснована врз пол, раса, боја на кожа, јазик, вера, политичко или кое и да е друго мислење, национално или социјално потекло, припадност на национално малцинство, материјална положба, потекло по раѓање или кој и да е друг статус.

Република Македонија наведените права во Конвенцијата ги уреди во националното законодавство изразено преку Законот за спречување и заштита од дискриминација.

Според член 1 став 1 од истиот закон, со овој закон се обезбедува спречување и заштита од дискриминација во остварувањето на правата загарантирани со Уставот на Република Македонија и закон и ратификувани меѓународни договори.

Во членот 3 од Законот се наведува дека се забранува секоја директна или индиректна дискриминација повикување и поттикнување на дискриминација и помагање во дискриминаторско постапување врз основа на пол, раса, боја на кожа, род, припадност на маргинализирана група, етничка припадност, јазик, државјанство, социјално потекло, религија или верско уверување, други видови уверувања, образование, политичка припадност, личен или општествен статус, ментална и телесна попреченост, возраст, семејна или брачна состојба, имотен статус, здравствена состојба или која било друга основа е предвидена со закон или со ратификуван меѓународен договор.

Согласно член 5 точка 4 од Законот, дискриминаторско однесување и постапување е секое активно или пасивно однесување на секое лице од страна на јавните власти, како и од страна на правни и физички лица од приватниот и јавниот сектор во јавниот живот, кое создава основа за привилегирање или депривилегирање на некое лице на неоправдан начин, или кое го изложува на

неправеден и деградирачки однос во споредба со други лица во слична ситуација базирана на која било од дискриминаторските основи.

Од доказите изведени во текот на постапката, како и од исказите на сослушаните присутни апликанти, според Судот, неспорно произлегува дека во конкретниов случај има дискриминаторско однесување од страна на припадниците на Министерството за внатрешни работи од причини што на критичниот ден 29 јули 2017 година, на плоштадот “Македонија” бил најавен настан од страна на полицијата, Армијата на Република Македонија, како и претставници на НАТО, на кој биле истакнувани воени оружја и воени експонати. Оттука, логично произлегува дека и од страна на овие претставници на наведените институции се сакало да се испрати јавна порака до граѓаните дека е неопходно и соодветно Република Македонија да влезе во НАТО.

Од друга страна, на истиот настан, наспроти наведената група, присутна е друга група на лица кои имаат сосема различно политичко уверување и истите се припадници на политичката партија „Левица“, кои се со став против антимиитаризмот.

Меѓутоа, според Судот, од изведените докази се утврди дека двајцата подносителите на барањето за заштита на слободи и права ги имале заштитените карактеристики, односно обележја со кои се потврдува дека истите се припадници на политичката партија „Левица“. Имено, за мирниот протест, за кој во смисла на член 21 од Уставот, немаат обврска за претходно пријавување и посебна дозвола, биле информирани припадниците на Министерството за внатрешни работи и токму само против нив биле насочени одредени активности и дејствија, односно им биле ставени лисици на рацете и биле лишени од слобода и со што им се повредени правата на уставните слободи и права и тоа слобода на изразување од членот 16 и правото на еднаквост на сите граѓани, забраната на дискриминација предвидени во членот 9 од Уставот, како и во членовите предвидени во Законот за спречување и заштита од дискриминација, како и на членот 14 од Европската конвенција за заштита на човековите права, а во врска со членот 10 од истата конвенција.

Имено, полицијата била свесна и знаела дека овие лица се припадници на политичката партија „Левица“ бидејќи истите ги носеле симболите на политичката партија „Левица“, групирани посебно, односно одделно од другите присутни на манифестацијата, што упатува на фактот дека во конкретниов случај постои дискриминаторско однесување на припадниците на полицијата исклучиво само спрема подносителите на апликацијата со кое се создава различен, нееднаков третман во споредба со другите лица кои биле присутни на јавниот настан, кое однесување се заснова на политичка припадност на подносителите на барањето.

Различниот третман како основа за дискриминација се состои во тоа што на едната група на лица присутни на настанот кои го поминуваат овој настан и кои го разгледуваат оружјето не се попречуваат во искажување на својата мисла и не се лишуваат од слобода, а од друга страна, е присуството на подносителите на барањето кои не го попречуваат правото на ниту еден граѓанин, без да манифестираат насилство, а единствено што сакале е испраќање на порака со транспарент на кој има напис „против војните за профит“, што значи изразување на својата мисла и јавното изразување на мислата, што е уставна категорија.

Дискриминаторското постапување на припадниците на полицијата со нивното преземање на физичка сила, со ставени лисици на рацете и нивно лишување од слобода, всушност го декларира институтот дискриминација со сите нејзини заштитни карактеристики и доведување на подносителите на барањето во неповолна состојба, нееднаква состојба, односно различен третман од сите присутни на настанот, каде како компаратор во конкретната ситуација се оние кои што покажувале воена опрема и

јавно ја искажувале својата мисла и не биле понеповолно и различно третирани, ниту некое од нивните граѓански права било ограничено, за разлика од случајот со апликантите.

Од утврдената правна и фактичка состојба, Судот утврди дека во конкретниот случај постои дискриминација во остварувањето на правата загарантирани со Уставот на Република Македонија, јасен и ратификуван меѓународен договор, односно е сторена дискриминација по основ на политичка припадност на барателите во остварувањето на правото на слобода на мислата и јавното изразување на мислата, со што се повредува членот 9, 16 и 21 од Уставот на Република Македонија, член 3 и 6 од Законот за спречување и заштита од дискриминација, како и на член 14 в.в. со член 10 од Европската конвенција за човекови права.

Тргувајќи од уставно и меѓународно загарантираното право за јавното изразување на мислата, како и забраната за дискриминација по основ на политичка припадност, Судот оцени дека во конкретниот случај јавната власт не водејќи сметка за членовите 10 и 14 од Европската конвенција за заштита на човековите права, на барателите им го повредило правото на слобода на мислата и јавното изразување на мислата гарантирана со член 16 од Уставот на Република Македонија, како и забраната на дискриминација по основ на политичка припадност, со што е сторена повреда од членот 110 алинеја 3 од Уставот.

7. Врз основа на изнесеното Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

8. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот, Никола Ивановски и судиите : Насер Ајдари, Елена Гошева, д-р Осман Кадриу, д-р Дарко Костадиновски, Јован Јосифовски, Вангелина Маркудова и Сали Мурати. Одлуката во делот по однос на забраната на дискриминација по основ на политичка припадност е донесена со мнозинство гласови.

У.бр.116/2017

27 јуни 2018 година

С к о п ј е

ПРЕТСЕДАТЕЛ

на Уставниот суд на Република Македонија

Никола Ивановски

< [У.бр.49/2018](#)

[У.бр.6/2018](#) >

LEAVE A REPLY

Име и Презиме*

Email*

Вебстрана

POST COMMENT

За Судот

- > Устав
- > Надлежност
- > Судии
- > Стручна служба






Обраќање до Судот

- > Поднесување барање за заштита на слободи и права
- > Поднесување на иницијатива
- > Пристап до информации од јавен карактер
- > Транспарентност

Работење

- > Одлуки и решенија
- > Дневен ред
- > Соопштенија
- > Годишни извештаи

Контакт

 Уставен суд на Република Македонија
 Кеј „Димитар Влахов“ бр.19
1000, Скопје
 + 389 2 3165 153
 + 389 2 3119 355
 mail@ustavensud.mk

- Сите права се задржани -

Уставен суд на Република Македонија

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ОСНОВНИОТ СУД СКОПЈЕ I СКОПЈЕ, како првостепен кривичен суд преку судијата Добрила Кацарска како претседател на советот, судијата Дарко Тодоровски член на советот и судиите поротници Никос Томовски, Ивко Денковски и Сузана Филиќ како членови на советот, со записничар Велика Катранџиева судски службеник, постапувајќи по обвинителниот акт на Јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите Скопје НСК-КО.бр.3/17 од 29.06.2017 година, против обвинетите Гордана Јанкулоска од Скопје за кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување од чл.353 ст.5 во врска со ст.1 вв со чл.23 од Кривичниот Законик, Ѓоко Поповски од Скопје за кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување од чл.353 ст.5 во врска со ст.1 од Кривичниот Законик и обвинителниот предлог НСК-КО.бр.3/17 од 29.06.2017 година, против обвинетиот Никола Груевски од Скопје за кривично дело Примање награда за противзаконито влијание од чл.359 ст.2 од Кривичниот Законик, по одржаната главна, јавна и усмена расправа која започна на ден 16.02.2018 година, а продолжи на ден 12.03.2018 година, на ден 15.03.2018 година, на ден 21.03.2018 година, на ден 10.04.2018 година, на ден 11.04.2018 година, на ден 18.04.2018 година, на ден 20.04.2018 година, на ден 23.04.2018 година, 25.04.2018 година, на ден 08.05.2018 година, на ден 14.05.2018 година и на ден 17.05.2018 година во присуство на Јавните обвинители Стевчо Донов и Гаврил Бубевски од Јавно обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите Скопје, обвинетиот Ѓоко Поповски, бранителот на обвинетиот Ѓоко Поповски, Стерјо Зиков адвокат од Скопје, обвинетиот Никола Груевски и неговите бранители Боро Тасевски и Сања Алексиќ адвокати од Скопје, адвокат Димитар Дангов од Адвокатско друштво Интер Партес од Скопје и Донче Наков адвокат од Штип, ја донесе, а на ден 23.05.2018 година јавно ја објави следната

ПРЕСУДА

ОБВИНЕТИТЕ

ЃОКО ПОПОВСКИ, од татко Марин, мајка Стојна, роден на 25.10.1965 година во Скопје, со ЕМБГ 2510965450055, живее во Скопје, општина Аеродром на бул. „Јане Сандански“ бр.81 вл.1 ст.9, со завршено високо образование дипломиран правник, женет, татко на едно полнолетно дете, државјанин на РМ, по националност Македонец, со број

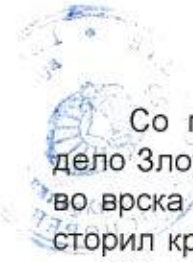
на лична карта А0453212 издадена од МВР Скопје, неосудуван, се води и друга постапка за друго кривично дело.

НИКОЛА ГРУЕВСКИ, од татко Тало, мајка Надежда, роден на 31.08.1970 година во Скопје, со ЕМБГ 3108970450005, живее во Скопје на ул. „Павел Шатов“ бр.3-1/15, со завршено високо образование магистер по економски науки од областа на монетарната економија, женет, татко на две малолетни деца, државјанин на РМ, по националност Македонец, со број на лична карта А 1878600 издадена од МВР Скопје, неосудуван, се водат и други постапки за други кривични дела.

ВИНОВНИ СЕ ЗАТОА ШТО:

Во периодот од Февруари 2012 година до крајот на Октомври 2012 година во Скопје, обвинетиот Никола Груевски како Претседател на Владата на Република Македонија со искористување на своето реално влијание и службена положба побарал од Гордана Јанкулоска (за која како обвинета се води раздвоено посебна кривична постапка КОК-21/18 пред Основниот суд Скопје 1 Скопје за кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување од чл.353 ст.5 во врска со ст.1 во врска со чл.23 од КЗ) - службено лице министер за внатрешни работи во Владата на Република Македонија да се изврши службено дејствие што не би смеело да се изврши и тоа да се спроведе јавна набавка во која Министерството за внатрешни работи ќе купи ново блиндирано патничко моторно возило од марката Мерцедес модел С 600 Гард така што во постапката да се фаворизира економскиот оператор МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје-генерален застапник и дистрибутер на возилата од марката Мерцедес во РМ, па Гордана Јанкулоска за да го исполни барањето на обвинетиот со умисла го поттикнала обвинетиот Гоко Поповски да стори кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување, кој што од Гордана Јанкулоска писмено бил овластен како помошник на министерот да спроведува постапки за јавни набавки во Министерството за внатрешни работи и на кого со решение бр.12.1-8493/1 од 08.02.2012 година од министерот целосно му биле пренесени овластувањата за спроведување на јавните набавки, така што тој да ја искористи својата службена положба и овластувања, при вршење на јавни набавки, незаконски да го повласти - фаворизира економскиот оператор МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје и да се набави такво возило, па за да го исполни барањето на Гордана Јанкулоска, обвинетиот Гоко Поповски како службено лице помошник на министерот за внатрешни работи за Секторот за општи и заеднички работи со искористување на својата службена положба и овластувања, при вршење на јавни набавки, прибавил за економскиот оператор МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје корист што се состои од доделување на договор за купопродажба, сервисирање и одржување на блиндирано патничко моторно возило марка Мерцедес модел С 600 Гард, така што на

03.04.2012 година донел одлука за јавна набавка на стоки Дб.17.1-21576/1 од 03.04.2012 година каде проценетата вредност на набавката е 30.750.000 денари или 500.000 евра без вклучен ДДВ, а предмет на набавката е блиндирано патничко моторно возило со највисока заштита VR6/VR7 каде во спецификацијата на возилото во тендерската документација бр.171-21577/1 од 03.04.2012 година, со цел во постапката да нема конкуренција економскиот оператор МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје, а и за фаворизирање на истиот, имало повеќе технички спецификации што се однесуваат за возилото Мерцедес С 600 Гард кои упатуваат на конкретно производство и трговски марки (регистралираните трговски марки од производителот на возилата Мерцедес – Даимлер АГ од Германија и тоа: AIRMATIC, SPEEDTRONIC, PRE-SAFE, THERMOTRONIC, COMAND, DISTRONIC PLUS, GUARD и Night View Assist) и без да биде наведено дека можат да се дадат и понуди со други спецификации кои се еквивалентни на наведените во тендерската документација со што постапил спротивно на чл.36 од Законот за јавните набавки, па поради условите и техничките спецификации што биле дадени во тендерската документација во текот на постапката бр.17-16/2012 само економскиот оператор МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје дал понуда на 15.05.2012 година и бил единствен понудувач, па потоа обвинетиот Ѓоко Поповски иако бил свесен за незаконското фаворизирање на економскиот оператор и за нерационалното искористување на средствата на министерството, на 30.05.2012 година донел одлука бр.17.1-33618/1 за избор на најповолна понуда, и на 11.06.2012 година е склучен договорот за јавна набавка заверен со бр.4104/1771 од 11.06.2012 година од МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје и бр.171-35780/1 од 08.06.2012 година од Министерството за внатрешни работи со вредност на договорот од 29.852.542 денари додадено и ДДВ во износ од 5.373.458 денари, каде потписник за Министерството за внатрешни работи е обвинетиот Ѓоко Поповски, а потписник за МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје е сведокот Зоран Марковски и врз основа на договорот од Министерството за внатрешни работи на МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје заклучно со 29.10.2012 година му било исплатено вкупно 35.226.000 денари, иако обвинетите и Гордана Јанкулоска знаеле дека набавка на такво ново возило било вонредно скапо, во услови на намалена економска и куповна моќ на министерството, а иако јавната набавка била спроведена како да е за потребите на Министерството за внатрешни работи, Гордана Јанкулоска го поттикнала обвинетиот Ѓоко Поповски да го стори кривичното дело за да потоа возилото од Министерството за внатрешни работи се даде на користење и на Претседателот на Владата на Република Македонија обвинетиот Никола Груевски што сакал да користи такво ново блиндирано патничко моторно возило, но не сакал во јавноста да се дознае дека тој како Претседател на владата користи такво луксузно возило.



Со горните дејствија обвинетиот Ѓоко Поповски сторил кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување од чл.353 ст.5 во врска со ст.1 од Кривичниот Законик, а обвинетиот Никола Груевски сторил кривично дело Примање награда за противзаконито влијание од чл.359 ст.2 од Кривичниот Законик, па согласно овој член како и чл. 4, 32, 33, 34, 35 и 39 од КЗ, судот обвинетите ги

О С У Д У В А

Обвинетиот Ѓоко Поповски на казна затвор од 6- шест години и 6-шест месеци.

Обвинетиот Никола Груевски на казна затвор од 2-две години

Согласно чл.105 ст.1 од ЗКП, се задолжуваат обвинетите Ѓоко Поповски и Никола Груевски да ги надоместат трошоците на кривичната постапка во вкупен износ од 328.774,00 денари, од кои што обвинетиот Ѓоко Поповски да плати сума во износ од 5.000,00 денари на име паушал на сметка на судот, а обвинетиот Никола Груевски да плати сума во износ од 3.000,00 денари на име паушал на сметка на судот, а во смисла на чл. 102 ст. 2 т. 6 од ЗКП, обвинетиот Ѓоко Поповски да плати сума во износ од 3.190,00 денари за спровод од КПУ Затвор Скопје согласно чл. 102 ст. 2 т.3 и т.4 од ЗКП, додека трошоците за вештачење во вкупен износ од 290.280,00 денари, трошоците за преведување на документацијата во износ од 22.880,00 денари, како и трошоците за визуелно тонско снимање и препис на снимките во износ од 4.424,00 денари, обвинетите солидарно да ги надоместат во смисла на чл. 102 ст.2 т.1 од ЗКП, а ова да го сторат во рок од 15 дена по правосилноста на пресудата под страв од присилно исполнување.

О Б Р А З Л О Ж Е Н И Е

Јавно обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите Скопје до судот поднесе обвинителен акт НСК-КО.бр.3/17 од 29.06.2017 година, против обвинетата Гордана Јанкулоска од Скопје за кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување од чл.353 ст.5 во врска со ст.1 во врска со чл.23 од Кривичниот законик, обвинетиот Ѓоко Поповски од Скопје за кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување од чл.353 ст.5 во врска со ст.1 од Кривичниот Законик со обвинителен предлог против обвинетиот Никола Груевски од Скопје за кривично дело Примање награда за противзаконито влијание од чл.359 ст.2 од Кривичниот Законик, кој со поднесок НСК-КО.бр.3/17 од



14.05.2018 година е прецизиран со оглед да постапката против обвинетата Гордана Јанкулоска е раздвоена и за истата се води посебна кривична постапка пред Основниот суд Скопје 1 Скопје заведена под КОК бр.21/18 за кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување од чл.353 ст.5 во врска со ст.1 во врска со чл.23 од КЗ.

Постапувајќи по поднесениот обвинителен акт против обвинетиот Ѓоко Поповски и обвинителниот предлог против обвинетиот Никола Груевски, судот закажа и одржа главна расправа која започна на ден 16.02.2018 година, а продолжи на ден 12.03.2018 година, на ден 15.03.2018 година, на ден 21.03.2018 година, на ден 10.04.2018 година, на ден 11.04.2018 година, на ден 18.04.2018 година, на ден 20.04.2018 година, на ден 23.04.2018 година, 25.04.2018 година, на ден 08.05.2018 година, на ден 14.05.2018 година и на ден 17.05.2018 година и на истата Застапникот на обвинението Стевчо Донев во завршен збор наведе дека од изведените докази во доказната постапка на главната расправа се утврдува фактичка состојба како што е наведено во прецизираниот диспозитив на обвинението. Пред да даде анализа на доказите од кои се утврдуваат дејствијата на обвинетите за набавката на возилото Мерцедес С 600 Гард во 2012-та година наведе дека е потребно да се даде анализа и на доказите кои се однесуваат за јавна набавка за половно-користено блиндирано патничко моторно возило за МВР во текот на 2011-та година, за да се има јасна слика што се случувало. Имено, наведе дека во 2011-та година обвинетиот Ѓоко Поповски, помошник Министер во МВР како одговорно лице во договорниот орган донел одлука за јавна набавка на стоки Дб.15-7539/1 од 02.02.2011 година за набавка на половно-користено блиндирано патничко моторно возило со предвидени 22.000.000,00 денари за набавката, каде во образложението на одлуката за потребата за набавката било напишано дека при испитувањето на пазарот за купување на безбедносни возила се утврдило дека набавката на нови сигурносни, блиндирани возила за превоз на ВИП патници е вонредно скапо, па затоа во услови на намалена економска и куповна моќ на договорните органи, одговорните во МВР се решиле за купување на користено сигурносно возило, според карактеристики кои ќе ги задоволат бараните безбедносни стандарди за таков тип на возило. Притоа наведе дека неспорно е дека имало потреба да се набави возило кое има конкретен степен на заштита, но првично за МВР немало ништо спорно да набават возило со таков степен на заштита кое е користено и кое ќе има поминати не повеќе од 15.000 километри, по што обвинетиот Ѓоко Поповски донел одлука за поништување на постапката за јавна набавка на стоки за половно-користено блиндирано патничко моторно возило поради тоа што во предвидениот рок никој не дал понуда, а во образложението на одлуката било напишано дека комисијата составила записник постапката да се повтори. Но, наместо да се повтори постапката за користено возило, наеднаш одлучиле да се набави ново возило, а зошто така

сториле одговор дава содржината на аудио снимките што беа репродуцирани на главната расправа. Од писмените дописи од МВР и тоа: Одговор на барање рег.бр.08-22239/1 од 06.04.2016 година од МВР, Кабинет на министерот, Допис – информација рег.бр.18.1.1-515/1 од 05.04.2016 година од помошник министер Гоко Поповски до државен советник Живко Темелкоски и Допис – информација од МВР, Началник на СНМЛ, Ненад Николовски до државен советник Живко Темелкоски и од планот за јавни набавки за 2012-та година кој го потпишала Гордана Јанкулоска произлегувало дека треба да има набавка на блиндирано, ПМВ едно парче, па првично биле предвидени 15.254.237,00 денари како средства што значи помалку и од средствата за 2011-та година кои биле 22.000.000,00 денари за користено возило, но потоа го промениле, односно зголемиле износот во планот на 30.750.000,00 денари. Наведе дека сето ова јасно покажува дека и Гордана Јанкулоска како министер и обвинетиот Гоко Поповски како помошник министер знаеле точно што прават и зошто тоа го прават, а имајќи ја во предвид содржината на аудио снимките можело да се заклучи зошто во планот за јавни набавки прво имало сума 15.254.237,00 денари, а потоа истата била зголемена на 30.750.000,00 денари, односно зошто износот бил зголемен за да се набави конкретното ново возило наместо користено возило како што претходно било предвидено за потребите на МВР. Истовремено, наведе дека јасно се забележувало дека во постапката за набавка на користено блиндирано возило имало технички спецификации кои се разликувале од техничките спецификации за новото блиндирано возило, па се поставувало прашање зошто не останале техничките спецификации од претходната постапка само да се смени наместо користено да стои ново возило. Но, јасно било дека ако останале техничките спецификации од постапката од 2011-та година, не можело да се набави возилото Мерцедес С 600 Гард. Обвинетиот Никола Груевски, обвинетиот Гоко Поповски и Гордана Јанкулоска знаеле дека набавката на такво ново возило било вонредно скапо, во услови на намалена економска и куповна моќ на министерството што се утврдувало од содржината на одлуката за јавна набавка на стоки Дб.15-7539/1 од 02.02.2011 година, бидејќи тогаш Никола Груевски бил претседател на Владата на РМ, а Гордана Јанкулоска била министер за внатрешни работи и ним добро им бил познат буџетот на министерството, а Гоко Поповски покрај тоа и ја донел и потпишал таа одлука со таа содржина. Наведе дека неспорно било дека обвинетиот Никола Груевски во конкретниот период што бил наведен во обвинението бил Претседател на Владата на Република Македонија, како и дека тој го искористил своето реално влијание и службена положба така што побарал од Гордана Јанкулоска која што тогаш била службено лице, министер за внатрешни работи во Владата на Република Македонија, да се изврши службено дејствие што не би смеело да се изврши и тоа да се спроведе јавна набавка во која Министерството за внатрешни работи ќе купи ново блиндирано патничко моторно возило од марката Мерцедес модел С 600 Гард така што во

постапката да се фаворизира економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје-генерален застапник и дистрибутер на возилата од марката Мерцедес во РМ. Дека обвинетиот Никола Груевски ги сторил конкретните дејствија смета дека се утврдило и од содржината на репродуцираните аудио снимки и од материјалните докази кои што потврдувале дека во конкретната постапка за јавна набавка бил фаворизиран конкретниот економски оператор. Имено, наведе дека од првата аудио снимка што беше репродуцирана на главната расправа со име на фајл gj_38970401425_38970401462_20120226_213017_In се утврдува дека во телефонски разговор обвинетиот Никола Груевски и Гордана Јанкуловска зборуваат и договараат за конкретната јавна набавка и тоа Гордана Јанкуловска бара обвинетиот Никола Груевски да и врати проспект што таа му го дала претходно, зборувале претпазливо за да не откријат детали, но обвинетиот Никола Груевски кажувал дека тоа е на „М“ и дека другите проспекти не знаел кај му се, но проспектот за тоа на „М“ бил пред него и дека не им требале другите проспекти, дека обвинетиот Никола Груевски кажувал дека тој го одвоил конкретниот проспект и таа требала да продолжи со реализација понатаму, но дека битно му било позади во возилото да има екрани, потоа обвинетиот Никола Груевски и вели да ја почне постапката, а таа се согласува. Наведе дека во вториот разговор односно аудио снимката со име на фајл gj_38970401425_38970401462_20120314_134128_In обвинетиот Никола Груевски прашува што се случува со постапката за набавка, Гордана Јанкуловска му вели дека ќе биде електронска и ја прават внимателно постапката за да не влета некој друг и дека таа кажала на човекот што бил таму како требало да испадне, на тоа обвинетиот потврдува, па таа му кажува дека тој човек правел дејствија за да се стесни просторот за другите. Во третата аудио снимка која што е со име на фајл gj_38970401425_38971323999_20120314_185744_In која е телефонски разговор помеѓу Гордана Јанкуловска и Кирил Божиноски од содржината на истата произлегува дека Кирил Божиноски знаел за набавката на блиндираното возило и бара од Гордана Јанкуловска да му каже кога е објавувањето на огласот, а таа му вели дека ќе го праша помошник министерот оти таа не ги потпишувала тие акти и си имало посебен сектор во МВР, па Кирил Божиновски прашува преку асоцирање на знакот на марката на возилото дали тоа ќе биде, за што Гордана Јанкуловска потврдува и кажува дека тие го правеле така да биде и дека прават се за да биде извесно за набавката на блиндираното возило, додека за набавката за сто педесет возила го правеле огласот да биде неизвесен за таму да се спушти цена. Во четвртиот разговор, односно од аудио снимка со име на фајл gj_38970305123_38971268928_20120314_191107_Out кој разговор е помеѓу Гордана Јанкуловска и обвинетиот Гоко Поповски наведе дека тие зборуваат за набавки на возила со погон на сите четири тркала и при разговорот Гордана Јанкуловска му кажува дека за тие возила спецификациите треба да се такви сите да можат да се вклопат и да не

се фаворизира Шкода, па продолжуваат со разговорот на тема за блиндираното возило каде обвинетиот Ѓоко Поповски и кажува дека како што се договориле требало така да биде, таа му вели да не ја утнат таму работата, а тој и кажува дека очекува по електронска пошта да му ја испратат спецификацијата за да ја нагодат. Во продолжение на разговорот Гордана Јанкулоска му кажува на обвинетиот Ѓоко Поповски дека треба во возилото на задното седиште да има телевизорче и обвинетиот се согласува со тоа, па кажува дека двајцата ќе договораат потоа откако тој ќе ја добие спецификацијата за возилото што конкретно да стават од опрема, па потоа да го објават огласот. Наведе дека од содржината на петтата аудио снимка со име на фајл gj_38970401425_38971323999_20120314_191744_Out која била телефонски разговор помеѓу Гордана Јанкулоска и Кирил Божиновски произлегува дека Гордана Јанкулоска го информира дека ќе ги објават двата огласи за јавни набавки и тоа едниот за возилата со погон на четири тркала и другиот за блиндираното возило за кое чекале да им кажат што да напишеле за да испадне како што сакале. Истакна дека во разговорот понатаму Гордана Јанкулоска на Кирил Божиновски му кажува дека било извесно и договорено кој ќе биде избран за блиндираното возило. Од содржината на шестата аудио снимка со име на фајл gj_38970401425_38970401462_20120710_161506_In која била телефонски разговор помеѓу Гордана Јанкулоска и обвинетиот Никола Груевски произлегувало дека обвинетиот и кажува на Гордана Јанкулоска дека додека се одржат локалните избори немало да објавуваат дека го преземаат возилото и дека ќе глумеле дека е на МВР и дека кога ќе има новинари ќе оди со старото возило, или ќе оди прво со новото возило, а потоа ќе се префрли во старото возило пред да пристигне, додека Гордана Јанкулоска му вели дека сопственик е МВР и може и тој да го користи, но обвинетиот Никола Груевски и кажува да внимава да не се дознае и да им каже на лицата задолжени за возилото дека многу често ќе го користи тој и да го добива секогаш кога ќе побара а тој бара до локалните избори да го користеле старото возило за народот да видел дека го користат тоа возило. Притоа наведе дека содржината на овој разговор ја потврдувала директната умисла на обвинетиот Никола Груевски. Понатаму, наведе дека од содржината на седмата аудио снимка со име на фајл gj_38970401425_38971232752_20120720_142130_In која била телефонски разговор помеѓу Гордана Јанкулоска и Сашо Мијалков произлегувало дека Гордана Јанкулоска му кажува на Сашо Мијалков дека стигнало возилото Мерцедес и дека го ставиле во гаража кај премиерот за да не го гледале во МВР и му објаснува се што има возилото од опрема и му кажува дека така ја правеле работата за да има се што пишувало во каталогот и дека премиерот сакал да биде подискретно да не го гледале возилото, а од содржината на осмата аудио снимка со име на фајл gj_38970401425_38971323999_20120829_144302_Out која била

телефонски разговор помеѓу Гордана Јанкулоска и Кирил Божиновски произлегувало дека покрај другото Кирил Божиновски пак споменува триаголник што е асоцијација за знакот на марката на возилото Мерцедес и Гордана Јанкулоска му кажува дека од МВР контактирале со Марковски од Мак Аутостар и дека при таа набавка него го прашале да им каже финта за да помине тоа како што поминало, за да не се протнел некој друг зашто човекот (таа мисли на обвинетиот Никола Груевски) така сакал и така направиле. Појасни дека името на фајлот на аудио снимките покажувало временски кога бил телефонскиот разговор и ги содржело и телефонските броеви, а од писмените докази прибавени од телефонскиот оператор Македонски Телеком АД – Скопје поточно Пропратно писмо бр.06-1230/2-18 од 16.04.2018 година со прилог Извештај за сопственост за телефонски броеви 070/305-123, 071/268-928, 070/401-425, 071/323-999, 070/401-462 и 071/232-752 во печатена форма на 2 страни се утврдувало кои лица биле сопственици на конкретните телефонски броеви, а гласовите на лицата што зборувале лесно биле препознатливи. Во тендерската документација за отворена постапка бр.17-16/2012 за доделување на Договор за јавна набавка на блиндирано моторно возило за Министерството за внатрешни работи на РМ, Сектор за општи и заеднички работи, бр.171-21577/1 од 03.04.2012 година, во техничките спецификации биле наведени екрани што требале да се вградат во потпирачите за глава на предните седишта како што побарал обвинетиот Никола Груевски, а содржината на техничките спецификации кога ќе се споредела со понудата од Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје буквално била идентична по содржина вклучително и со технички грешки при пишувањето. Наведе дека во прилогот 2 од Дописот од Германија со број CG/CL-AM/an-2017/05987 од 10.08.2017 година од Даимлер АГ – Штутгарт и тоа посебно во електронската комуникација од 29.03.2012 година сведокот Марко Јовановски кој бил менаџер за продажба на Мерцедес во дописот до Даимлер АГ од Штудгарт Германија напишал дека од МВР им кажале кога ќе биде објавен тендерот за заштитно возило и дека спецификацијата ќе биде дадена во согласност со понудата која што им ја презентирале претходно и да го чуваат возилото што го резервирале бидејќи ќе ја земеле С-класата, а и во прилог 4 од истиот Допис од Германија од електронската комуникација од 10.04.2012 година се утврдило дека сведокот Марко Јовановски во дописот до Даимлер АГ од Штудгарт Германија ги известил дека тендерот од МВР бил објавен и дека МВР сакале да го купат возилото С-Гард. Сето ова потврдувало дека обвинетиот Никола Груевски бил свесен дека го искористува своето реално влијание и службена положба со тоа што сакал и побарал на таков незаконски начин во МВР да се спроведе постапката за јавна набавка на ново блиндирано возило. Од содржината на аудио снимките се утврдило и дека Гордана Јанкулоска за да го исполни барањето на обвинетиот Никола Груевски со умисла го поттикнала обвинетиот Ѓоко Поповски да стори кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување, така што тој како

помошник министер да ја искористи својата службена положба и овластувања, при вршење на јавни набавки, незаконски да го повласти, фаворизира, економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје и да набави такво возило. Од содржината на аудио снимките се утврдило дека тие се договарале и биле свесни дека преземаат дејствија за фаворизирање на конкретниот економски оператор. Обвинетиот Ѓоко Поповски кој бил службено лице од Гордана Јанкулоска која била министер за внатрешни работи писмено бил овластен како помошник на министерот да спроведува постапки за јавни набавки во Министерството за внатрешни работи и на кого со решение бр.12.1-8493/1 од 08.02.2012 година од министерот целосно му биле пренесени овластувањата за спроведување на јавните набавки. За да го исполни барањето на Гордана Јанкулоска, обвинетиот Ѓоко Поповски како службено лице помошник на министерот за внатрешни работи за Секторот за општи и заеднички работи со искористување на својата службена положба и овластување, при вршење на јавни набавки, прибавил за економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје корист што се состоела од доделување на договор за купопродажба, сервисирање и одржување на блиндирано патничко моторно возило марка Мерцедес модел С 600 Гард. Обвинетиот Ѓоко Поповски претходно во 2011-та година донел одлука за поништување на постапката за јавна набавка на стоки за половно-користено блиндирано патничко моторно возило поради тоа што никој не дал понуда, а во образложението на одлуката напишал дека комисијата составила записник постапката да се повтори. Постапката за набавка на користено возило не била повторена, а обвинетиот Ѓоко Поповски на 03.04.2012 година донел одлука за јавна набавка на стоки Дб.17.1-21576/1 од 03.04.2012 година каде проценетата вредност на набавката била 30.750.000,00 денари или 500.000 евра без вклучен ДДВ, а предмет на набавката било ново блиндирано патничко моторно возило со највисока заштита VR6/VR7. Наведе дека обвинетиот Ѓоко Поповски со цел во постапката да нема конкуренција економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје, а и за фаворизирање на истиот, им дал напишани технички спецификации на сведоците Сашо Николоски и Слободанчо Станков кои што ја изготвувале тендерската документација каде во спецификацијата на возилото во тендерската документација бр.171-21577/1 од 03.04.2012 година, имало повеќе технички спецификации што се однесувале за возилото Мерцедес С 600 Гард кои упатувале на конкретно производство и трговски марки, (регистрааните трговски марки од производителот на возилата Мерцедес – Даимлер АГ од Германија и тоа: AIRMATIC, SPEEDTRONIC, PRE-SAFE, THERMOTRONIC, COMAND, DISTRONIC PLUS, GUARD и Night View Assist) и без да биде наведено дека можат да се дадат и понуди и од други спецификации кои се еквивалентни на наведените во тендерската документација со што свесно постапил спротивно на чл.36 од Законот за јавните набавки. Дека обвинетиот Ѓоко Поповски го фаворизирал економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје се потврдило и со

тоа што во тендерската документација во техничките спецификации биле наведени и посебни услови, а еден од тие услови бил бесплатната техничка проверка на исправноста на возилото на секои 6 месеци во овластен сервис или сервис на економскиот оператор, а од понудата на Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје во текстот со наслов Опис на техничка способност се утврдило дека Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје бил единствен што има овластен сервис за возилата од програмата на Даимлер АГ кој е производител на Мерцедес. Со овој посебен услов било оневозможено, на било кој друг економски оператор да даде понуда, бидејќи единствен економски оператор кој имал овластен сервисен центар е МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје, па дури и некој да можел да купи од Даимлер АГ такво возило немало да ги исполни посебните услови и не можел да даде комплетна понуда како што се барало во тендерската документација. Обвинетиот Гоко Поповски техничките спецификации ги добил во електронска форма преку неговата службена адреса за примање на електронска пошта, а биле испратени преку адресата за електронска пошта на сведокот Зоран Маневски кој бил вработен во Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје, а за наведеното потврда била писмениот доказ Известување рег.бр.08-78086/1 од 07.12.2016 година од МВР со прилог Допис рег.бр.11-1402/2 од 07.12.2016 година од Оддел за информатика и телекомуникации при МВР и Испис од серверски логови како и писмениот доказ Извештај НСК.КО.бр.3/17 од 25.04.2017 година од истражител на правосудна полиција Дејан Боцевски, а и од содржината на аудио снимката каде зборува обвинетиот Гоко Поповски се утврдило дека тој чекал да добие меил со спецификациите за возилото, а и од електронската комуникација од 29.03.2012 година сведокот Марко Јовановски кој бил менаџер за продажба на Мерцедес во писмениот допис до Даимлер АГ од Штудгарт Германија напишал дека од МВР им кажале дека спецификацијата ќе биде дадена во согласност со понудата која што им ја дале претходно. Дека AIRMATIC, SPEEDTRONIC, PRE-SAFE, THERMOTRONIC, COMAND, DISTRONIC PLUS, GUARD и Night View Assist биле регистрирани трговски марки од производителот на возилата Мерцедес – Даимлер АГ од Германија се утврдило и од писмените дописи од Државниот завод за индустриска сопственост и тоа: Допис бр.03-2039/3-2016 од 01.12.2016 година со прилог бр.1 и прилог бр.2, Допис-Дополнително доставување на податоци бр.03-2128/2-2016 од 05.12.2016 година со прилози извадоци од меѓународниот регистар ROMARIN на Светската организација за интелектуална сопственост и извадоци од регистарот на Заводот за интелектуална сопственост на Европската унија EUIPO и Допис-Дополнително доставување податоци бр.03-2167/2-2016 од 09.12.2016 година од Државниот завод за индустриска сопственост Скопје со прилог извадок од базата на податоци на Заводот за интелектуална сопственост на Европската унија EUIPO. Од одбраната се истакнувало дека разни светски производители можеле да понудат блиндирани возила и дека имало повеќе производители што нуделе такви возила, но тоа не било точно, бидејќи ако се има во предвид

што било наведено во техничките спецификации од тендерската документација се стеснувал бројот на производители кои што можеле да понудат такво возило. Наведе дека тезата на одбраната е погрешна затоа што тие кажувале општо и глобално за производители на блиндирани возила, но ако се има во предвид дека во техничките спецификации стоело дека се бара тип на патничко моторно возило со 4 седишта и 4 врати и со 12-ет цилиндричен мотор и луксузен пакет на опрема, се доаѓало до заклучок дека се работи за луксузен сегмент на лимузини со 12-ет цилиндричен бензински мотор. Исто така наведе дека постоеле и други производители освен Мерцедес, БМВ и Ауди кои имаат лимузини со 12-ет цилиндричен мотор како што се Бентли и Астон Мартин, но Бентли и Астон Мартин немале заштита, односно не биле блиндирани, па така со VR6/VR7 заштита биле само Mercedes S 600 Guard, Audi A8 L 6.3 Quattro Security и BMW 760 Li High Security F03. Наведеното го утврдил вештакот Тале Герамитчиоски во своето вештачење врз основа на податоци од електронската база Аутомобиле-каталог, и врз основа на документацијата од Порше Македонија ДООЕЛ и М Кар ДООЕЛ Скопје. Напомена дека од вештачењето на вештакот Тале Герамитчиоски посебно делот каде била наведена споредба-компарација на трите возила, а кое било извадок од електронската база Аутомобиле-каталог произлегло дека биле дадени сите возила што постоеле тогаш на пазарот, а кои биле директна конкуренција на Мерцедес С 600 Гард. Исто така од ова вештачење се утврди дека во техничките спецификации на тендерската документација било барано трансмисија со фиксно 5 брзини, а за да се овозможи конкурентност би требало да стои со најмалку 5 брзини, бидејќи конкурентните модели имале трансмисија со 8 брзини. Силата била дадена во распон од 370-390 KW, во кој што распон влегувале само 380 KW што ги имал Мерцедес, бидејќи Ауди имал 368 KW, а БМВ 400 KW. Исто така и дадените распони за зафатнината на моторот и вртежниот момент биле такви за да може само Мерцедес да се вклопи во истите, додека Ауди и БМВ не ги исполнувале тие барања. Во тендерската документација во техничките спецификации се барало погонот да биде на задни тркала, а тоа го исполнувале само Мерцедес и БМВ, додека Ауди и тоа не го исполнувал. Тоа само покажувало како биле направени техничките спецификации со цел да се исклучи конкуренцијата и да се изврши фаворизирање на конкретен економски оператор. Од сето наведено произлегувало дека во техничките спецификации во тендерската документација биле вметнати спецификации кои упатуваат на конкретно производство, конкретни трговски марки, односно конкретен производ, а тоа е Мерцедес С 600 Гард со VR6/VR7 заштита. Наведе дека кога ќе се направи споредба на текстот од техничките спецификации од тендерската документација со текстот во понудата на Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје се забележувале повеќе исти технички грешки во текстот што само било потврда дека од Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје преку електронска пошта им ги дале техничките спецификации на

обвинетиот Гоко Поповски, а тој дозволил да се вметнат во техничките спецификации. Конкретно, кога ќе се погледнеле текстовите визуелно делувале дека се различни, но тоа било поради тоа што во понудата секој од овие делови и системи бил напишан еден под друг, додека во техничките спецификации во тендерската документација тие делови и системи биле напишани и еден до друг на неколку места раздвоени со запирка. Како пример за иста техничка грешка во двата текста бил „Возд.педници на прозорците“ така после кратенката од зборот „Воздушни“ односно по „Возд“ стоело интерпункциски знак точка, па наместо „перници“ било напишано „педници“. Исто така на повеќе места во текстот се забележувале исти кратенки од зборови каде по точката немало празно место туку продолжувал следниот збор, како на пример: „Возд.перниче за колена на возач и Странични возд.перници“. Исто така постоела и иста техничка грешка и во зборот „Партктроник“ во двата текста, односно правилно требало да е напишано „Парктроник“, бидејќи системот Парктроник сензори за паркирање со водич за паркирање оригинално се пишува PARKTRONIC така четвртата буква во зборот „Партктроник“ била погрешно вметната. Исто така во двата текста идентично било напишано „Електронски Систем за Стабилност – Electronic Stability Programm (ESP)“ и истата печатна грешка во двата текста била двојната буква м во зборот програм, односно правилно зборот програм се пишувал со едно м на крајот. Наведе дека исто така во двата текста идентично било напишано „Сервозатварање на врати, само задните S-Guard врати“ па ова посебно било интересно што покрај тоа што текстот бил идентичен се однесувал за конкретниот модел на возило со ознака S-Guard што е регистрирана трговска марка на Даимлер АГ производителот на Мерцедес. Вакви идентични нешта имало повеќе, но наведените биле доволни да се заклучи дека не било случајност што двата текста биле буквално идентични, ако се изземеле ознаките со три броеви пред деловите и системите кои биле наведени во опционалната опрема во понудата на Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје. Од писмената документација што се однесувала за тендерската постапка за набавка на ново блиндирано патничко моторно возило со највисока заштита VR6/VR7 се утврдило дека поради условите и техничките спецификации што биле дадени во тендерската документација во текот на постапката само економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје дал понуда на 15.05.2012 година и бил единствен понудувач.

Застапникот на обвинението Гаврил Бубевски во продолжение на завршните зборови наведе дека обвинетиот Гоко Поповски иако бил свесен за незаконското фаворизирање на економскиот оператор и за нерационалното искористување на средствата на министерството, сепак на 30.05.2012 година донел одлука бр.17.1-33618/1 за избор на најповолна понуда, и на 11.06.2012 година бил склучен договорот за јавна набавка заверен со бр.4104/1771 од 11.06.2012 година од Мак Аутостар Скопје и бр.171-35780/1 од 08.06.2012 година од

Министерството за внатрешни работи со вредност на договорот од 29.852.542,00 денари додадено и ДДВ во износ од 5.373.458,00 денари, каде потписник за Министерството за внатрешни работи бил обвинетиот Гоко Поповски, а потписник за Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје бил сведокот Зоран Марковски. Од писмената документација прибавена со Одговор на барање од Министерство за внатрешни работи рег.бр.08-16164/1 од 15.03.2016 година, а поточно Фактура од Мак Аутостар бр.12-07-172 од 10.07.2012 година, Приемница од 11.07.2012 година, Наредба за плаќање од МВР од 15.07.2012 година, Извод од промет и состојба на сметка бр.194, Извод од промет и состојба на сметка бр.150 и Промет на аналитичко konto, две страни, на МВР се утврдило дека врз основа на договорот за јавна набавка од Министерството за внатрешни работи на Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје заклучно со 29.10.2012 година му било исплатено вкупно 35.226.000,00 денари. Вештакот Страхил Глигоровски утврдил дека со продажбата на возилото Мерцедес С 600 Гард продавачот-економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ остварил профит што бил повисок за 2,3 % во однос на просекот од продажбата на возила од марката Мерцедес, но сметал дека тој профит бил во рамките на вообичаениот профит од продажбата на предметното возило. Дека обвинетиот Гоко Поповски го фаворизирал економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје се потврдувало и од писмениот одговор добиен преку меѓународната правна помош од Германија каде било наведено дека за конкретното возило резервацијата од страна на сведокот Марко Јовановски била направена уште на 30.03.2012 година, а на 03.04.2012 година обвинетиот Гоко Поповски донел одлука за јавна набавка на конкретното возило, со ова само се потврдувало дека извесно било дека ќе го добијат договорот за јавна набавка и затоа резервирале уште претходно. Иако јавната набавка била спроведена како да била за потребите на Министерството за внатрешни работи, Гордана Јанкулоска го поттикнала обвинетиот Гоко Поповски да го стори кривичното дело за да потоа возилото од Министерството за внатрешни работи да биде дадено на користење и на Претседателот на Владата на Република Македонија обвинетиот Никола Груевски кој што сакал да користи такво ново блиндирано патничко моторно возило, но не сакал во јавноста да се дознае дека тој како Претседател на Владата користи такво луксузно возило, а ова се утврдувало од содржината на аудио снимката со име на фајл gj_38970401425_38970401462_20120710_161506_In каде разговарале Гордана Јанкулоска и обвинетиот Никола Груевски. Наведе дека содржината на оваа аудио снимка дава одговор зошто на таков начин била спроведена постапката за набавката на возилото Мерцедес С 600 Гард. Техничките спецификации во тендерската документација се однесувале само за Мерцедес С 600 Гард што било спротивно на чл.36 од Законот за јавните набавки, сепак одбраната во својата теза кажала дека тоа не било проблем, бидејќи секој економски оператор можел да купи и да понуди таков Мерцедес и со тоа пак имало конкурентност. Смета дека одбраната не сакала да спомене дека во техничките

спецификации имало и посебен услов за сервисирање, односно техничка проверка во овластен сервис на економскиот оператор, а поради тој услов била исклучена конкуренцијата и немало никој друг да даде комплетна понуда без да има овластен сервис, а таков овластен сервис имал само економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје. Одбраната потенцирала дека постоеле антимонополски закони и дека секој економски оператор можел да увезе ново возило од било која марка и модел и можело било кој наместо Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје да понуди такво возило, но тоа било многу чудна теза на одбраната ако се имало во предвид дека Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје комуницирале со Даимлер АГ и кажале таму дека од МВР преку нив сакаат да го набават моделот С 600 Гард, а ако се имаат во предвид и посебните услови од тендерската документација каде се бара техничка проверка на секои 6 месеци во овластен сервис на економскиот оператор со ова е исклучена можноста да некој друг понуди такво возило, па дури и да го купи од Даимлер АГ, бидејќи единствен овластен сервис имал само Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје. Наведе дека прашање било дали Даимлер АГ ќе сакал да продаде возило на било кој економски оператор од причини што премиум брендovите како што бил Мерцедес не се продавале во било какви салони на возила и затоа тие склучувале договори за застапување со конкретни оператори кои исполнувале услови како што барал производителот Даимлер АГ. Истакна дека во одговорот што го дала Аутомакедонија АД Скопје од 11.05.2018 година по барање на судот, а кој го барала одбраната на обвинетите јасно стоело дека производителите на возилото при било каков контакт за купување на возила веднаш упатувале на овластениот импортер или дилер за предметното возило во Република Македонија. Ова само покажувало дека не можел секој да увезе возила какви што сакал и тоа потврдувало дека другите економски оператори не можеле да понудат возило Мерцедес С 600 Гард освен Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје. Кога ги спомнале антимонополските закони, застапниците на обвинението сакале да потенцираат дека тоа што го кажал сведокот Зоран Василевски дека Аутомакедонија АД продавала секакви марки на возила било спротивно на писмениот одговор од Аутомакедонија АД од 11.05.2018 година што го споменале претходно. Сведокот Зоран Василевски кажал и дека во 2005-та година се вршело усогласување на нашето законодавство со прописите на Европската унија што било точно, но воопшто не им одело во прилог на одбраната на обвинетите поради тоа што Владата на РМ на 20.10.2005 година донела врз основа на одредби од Законот за заштита на конкуренција Уредба за групно изземање на договори за дистрибуција и сервисирање на моторни возила (Службен весник на РМ бр.91/05), а потоа пак Владата на РМ на 23.03.2012 година донела нова Уредба за групно изземање на одредени видови договори за дистрибуција и сервисирање на моторни возила (Службен весник на РМ бр.41/2012) со која уредба во чл.6 било одредено дека со денот на влегувањето во сила на новата уредба престанува да



важи Уредбата за групно изземање на договори за дистрибуција и сервисирање на моторни возила (Службен весник на РМ бр.91/05), освен одредбите кои се однесувале на условите според кои договорните страни можеле да купуваат, продаваат и препродаваат нови моторни возила, а кои одредби се применувале до 01 март 2015 година, според конкретниот член од уредбата. Во конкретните уредби не е наведено дека било забрането ексклузивно снабдување, односно дека не смеела да постои ситуација каде снабдувач ќе ги продава договорните стоки само на еден купувач на територијата на Република Македонија која понатаму ќе ги препродава, ниту пак во уредбите постоеле одредби кои забрануваат да постои генерален застапник за возила или овластен импортер-увозник кој ќе има право на ексклузивност во продажбата на конкретна марка на возила. Наведе дека монопол не може да се поистоветува и изедначува со ексклузивност во застапување и продажба на конкретен бренд и застапниците на обвинението сметаат дека нема потреба од пошироко објаснување за тоа. Одбраната на обвинетите истакнувала дека по објавување на огласот можеле да реагираат економските оператори доколку сметале дека треба да се променат техничките спецификации, но факт било дека во конкретниот случај немало реакции од економски оператори, а согласно чл.36 од Законот за јавните набавки не било дозволено да се ставаат технички спецификации што се однесуваат на конкретно производство и трговски марки и без да било наведено дека можат да се дадат и понуди со други спецификации кои се еквивалентни на наведените во тендерската документација. Исто така наведе дека целта на Законот за јавни набавки покрај другите принципи била и да не се исклучува конкуренцијата при јавните набавки, а при преземањето на дејствија на сторителот за извршување на кривично дело, некој друг поради разни околности може да преземе свои дејствија случајно или намерно и поради тоа може и да не се реализира кривичното дело. Но, ако не дошло до такви дејствија од трети лица, тогаш ако се реализирало кривичното дело не можел сторителот да се повикува на тоа дека некој можел да го спречи и дека поради тоа сторителот нема вина. Дејствијата обвинетите ги преземале со директна умисла и имале јасна цел, па тоа што некој можеби поплатно можел, а не ги спречил во извршувањето било целосно небитно. Писмените докази што биле изведени од одбраната што се однесувале на други постапки за јавни набавки за некакви товарни и специјални возила, наведе дека немаат никаква врска со предметот на обвинение ниту може да се прави некаква споредба со јавната набавка на блиндираното возило, така да според Застапникот на обвинението овие докази се целосно небитни. Наведе дека писмените докази кои се однесуваат за старите блиндирани возила и тоа колку пати и каде биле сервисирани, а кои докази биле прибавени од Мак Аутостар ДООЕЛ од 16.02.2018 година од Влада на РМ СОЗР од 20.04.2018 година и од Аутомакедонија АД од 20.04.2018 година и ако се имало во предвид дека податоците се однесуваат за период од десет и повеќе години можело да



се заклучи и дека возилата и не биле толку често сервисирани, бидејќи во документацијата има и датуми кога возилото било на сервис и за што било сервисирањето, што покажува дека ова не е како што кажуваат сведоците предложени од одбраната. Исто така и материјалните докази кои ги предложила одбраната и се однесуваат за буџетот на МВР само кажувале дека иако средствата за набавката биле во предвидената рамка сепак средствата од буџетот биле потрошени нерационално, бидејќи не било овозможено да има фер услови и конкурентност при спроведувањето на јавната набавка каде критериум за доделување на договор било најниската цена. Истакна дека сведоците Слободанчо Станков и Сашо Николовски кажаа дека не можат да се сетат кој точно им ги дал техничките спецификации да ги вметнат во тендерската документација, но дека им ги дал некој од нивните претпоставени, па го посочија обвинетиот Гоко Поповски и сведокот Ненад Николовски, додека сведокот Ненад Николовски јасно кажа дека тој немал пристап до тие технички спецификации и не знаел како било дојдено да тие бидат во тендерската документација. Наведе дека сведоците кои биле членови на Комисијата за јавни набавки и како стручни лица кажаа дека тие само ја отвориле единствената пристигната понуда, извршиле проверка на понудата и прилозите кон истата, стручните лица направиле споредба на техничките спецификации и потоа изготвиле извештај и предложили да се избере конкретната понуда. Од исказите на сведоците Зоран Маневски и Антонио Кочовски кои биле вработени во Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје смета дека се утврдува дека тие како вработени имале службени адреси за електронска пошта на електронското сандаче преку кои комуницирале и дека достапност до нивните електронски сандачиња имале и лицата кои ги одржувале компјутерите, и дека можел и друг кога не биле тие на работа преку нивните електронски адреси да врши испраќање и примање на податоци и информации. Наведе дека сведокот Марко Јовановски кажа дека бил раководител за продажба на патнички моторни возила од марката Мерцедес во Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје, дека тој ја подготвувал понудата со прилозите, дека контактирал со лицата од МВР Слободанчо Станков и Сашо Николовски и дека имал комуникации со Даимлер АГ во врска со набавката на возилото, но рекол и дека не можел да се сети на конкретни детали од комуникацијата. Застапникот на обвинението посебно ја потенцираше изјавата на сведокот Зоран Марковски-управителот на Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје која изјава според него била пристрасна и дадена со цел да им се помогне на обвинетите, а кој сведок кажал дека немал контакти со лица од МВР, што било во спротивност со содржината на аудио снимките и кој како управител достави допис, одговор на барање до СЈО со бр.03-3836/1 од 15.11.2016 година каде во дописот било наведено дека немало претходно резервација за конкретното возило, но дека тоа не било така се утврдува од електронската комуникација помеѓу Даимлер АГ и Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје, каде менаџерот за продажба на марката Мерцедес, односно сведокот Марко Јовановски направил

резервација на 30.03.2012 година на конкретното возило, односно пред да се објави огласот за јавна набавка на 03.04.2012 година. Наведе дека сведокот Марко Јовановски не им доставил списи за деловната комуникација пред нарачката иако барале со писмено барање од 10.11.2016 година за што го добиле само одговорот на барање со бр.03-3836/1 од 15.11.2016 година кое сметаат дека било непрофесионално одговорено и намерно бил одбегнат конкретен одговор, имајќи во предвид дека барале појаснувања за конкретни системи за кои требало секој вработен во продажниот салон да знае да објасни на купувачите кој систем за што служи, но тоа само ја потврдува пристрасноста на овој сведок за да им помогне на обвинетите. Наведе дека на главната расправа истакнале приговор во однос на предложените сведоци на одбраната и предложените писмени докази кои биле доставени по влегување на сила на обвинителниот акт, а и сега повторно истакнуваат дека не можат да се користат исказите на овие сведоци поради прекршување на одредбите од чл.306 и чл.307 од ЗКП. Посебно го истакнуваат чл.307 ст.5 од ЗКП, и тоа дека немаат писмени изјави од конкретните сведоци за да знаат што тие кажале пред адвокатите и дали им ги кажале правата од чл.307 од ЗКП за да може да се користат потоа изјавите на сведоците. Во прилог на наведеното бил и фактот што сведокот Марјан Милошевски кажал дека дал одредена службена белешка на адвокатите на обвинетите, но истата не била предложена како доказ од одбраната, а ова само покажува дека не биле почитувани чл.306 и чл.307 од ЗКП. Исказите што ги дале сведоците предложени од одбраната, дури судот и да ги земел во предвид истите биле нерелевантни за суштината на обвинението. Одбраната предложила триесетина сведоци за небитни околности и околности што не биле предмет на обвинение и тоа дали возилата во кои се возел обвинетиот Никола Груевски биле стари и технички неисправни и небезбедни, исто така на околности дали некој се возел во новиот Мерцедес С 600 Гард повеќе или помалку што навистина било небитно, ако се имало во предвид дека обвинението се однесувало дека спроведувањето на конкретната јавна набавка било незаконито, а дека такво незаконито спроведување на постапката побарал обвинетиот Никола Груевски. Карактеристично за сведоците кои ги предложила одбраната на обвинетите и кои биле во службата за обезбедување на обвинетиот Никола Груевски било тоа дека возилата кои биле блиндираны и кои се користеле за превоз на ВИП личности биле стари и дека често се расипувале. Наведе дека тие сведоци кажувале дека возилата биле во таква состојба што било тешко да се возат и дека биле неисправни, не биле сервисирани, и дека со тоа што ги возеле тие возила ја загрозувале својата безбедност, безбедноста на лицето кое го превезувале и општо безбедноста на сообраќајот, но дека и откако го набавиле новиот Мерцедес сепак продолжиле да ги возат тие стари и небезбедни возила. Се поставувало прашање зошто тогаш го купиле новиот Мерцедес ако и понатаму продолжиле да го користат стариот и

небезбеден како што кажувале сведоците. Контрадикторно било во изјавите на овие сведоци кои кажувале дека малку го користеле новиот Мерцедес, а тоа било само кога се расипувале старите возила, а од нивните изјави произлегувало дека старите возила се расипувале секој ден и при секое патување, па се поставува прашање како можело да биде користењето многу ретко, ако се користел секој ден. Напомена дека наведените сведоци со цел да помогнат на обвинетите покрај претходно наведеното, кажувале дека сите возила кои биле блиндираны биле од марката Мерцедес, но дел од нив кажале дека покрај возила од марката Мерцедес имало и други блиндираны возила како што било теренско возило од марката Цип модел Гранд Чироки кое било второ блиндирано возило во колоната, и за тоа блиндирано возило кажале дека било технички неисправно, но сепак го користеле и него. Од дописот од МВР за доставување податоци Рег.бр.23.2.4-02/68 од 11.03.2016 година произлегува дека за новиот Мерцедес не ги чувале патните налози и не може да се види реално колку поминал со странски делегации, а колку поминал со користење од државните функционери од Република Македонија. За Застапникот на обвинението интересно било што сведокот Васе Донеvски кажал дека тој раководел со Службата за општи и заеднички работи на владата и освен неколку пати усно, до него немало доставено писмено барање за набавка на блиндирано возило, па се поставува прашање ако толку биле неисправни и опасни за управување блиндираните возила зошто не престанале да ги употребуваат, туку ги користеле со години и зошто не им презентирале барем неколку писмени дописи каде некој барал или препорачувал да се набават такви возила. Небитно било дали по незаконски спроведената јавна набавка обвинетиот Никола Груевски се возел или не се возел во возилото, битно било дека барал незаконито да се набави тоа возило, како и дека небитно е дали имало или немало потреба за набавка на такво возило, но битно е дали набавката на истото била спроведена согласно Законот за јавни набавки. Поради сето наведено се утврдило дека обвинетите ги сториле кривичните дела наведени во обвинението и предлагаат да бидат огласени за виновни. Во однос на приговорот даден од обраната дека настапила застареност за кривично гонење за обвинетиот Никола Груевски за конкретното кривично дело, односно дека настапила релативна застареност на 01.11.2015 година истакна дека согласно чл.108 од КЗ застарувањето се прекинува и кога сторителот во времето додека тече рокот на застареност ќе стори исто така тешко или потешко кривично дело. Според Застапникот на обвинението по сторувањето на потешкото дело беспредметен бил истекот на рокот на застареност за претходното дело. Против обвинетиот Никола Груевски биле поднесени вкупно пет обвиненија, покрај предметното обвинение поднесени се и Обвинителен предлог НСК-КО.бр.7/16 од 14.09.2017 година за кривично дело Насилство од чл.386 ст.2 в.в. со ст.1 в.в. со чл.23 од КЗ каде дејствијата на извршување на делото биле во јуни 2013 година и за кој се води судска постапка пред

Основниот суд Скопје 1 Скопје под К.бр.1904/16, Обвинителен акт НСК-КО.бр.9/17 од 29.06.2017 година за кривично дело Примање награда за противзаконито влијание од чл.359 ст.2 од КЗ каде дејствијата на извршување биле од октомври 2012 година до октомври 2013 година и за кој се води судска постапка пред Основниот суд Скопје 1 Скопје под КОК.бр.52/17, Обвинителен акт НСК-КО.бр.21/15 од 29.06.2017 година за кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување од чл.353 ст.3 в.в. со ст.1 в.в. со чл.23 од КЗ каде дејствијата на извршување биле од април 2012-та година до крајот на 2012-та година и за кој се води судска постапка пред Основниот суд Скопје 1 Скопје под КОК.бр.53/17 и Обвинителен акт НСК-КО.бр.1/15 од 30.06.2017 година за кривични дела Злосторничко здружување од чл.394 ст.1 од КЗ, Злоупотреба на средствата за финансирање на изборна кампања од чл.165-а ст.1 в.в. чл.22 и чл.45 од КЗ и Повреда на избирачко право од чл.159 ст.2 в.в. со ст.1 в.в. со чл.45 од КЗ каде дејствијата на извршување биле во периодот од 2011-та година па до крајот на месец мај 2014-та година и за кои се води судска постапка пред Основниот суд Скопје 1 Скопје под КОК.бр.7/18. Притоа наведе дека сите обвиненија се поднесени до овој суд, а од правната квалификација на кривичните дела во овие споменати предмети произлегува дека по сторување на ова кривично дело од овој предмет потоа сторил и други потешки кривични дела со што настанало прекинување на застарувањето на кривичното гонење. Наведе дека во дејствијата на обвинетиот Никола Груевски се содржани обележјата на кривичното дело Примање награда за противзаконито влијание од чл.359 ст.2 од КЗ, бидејќи тој бил свесен за своето дело и го сакал неговото извршување, така што со искористување на своето реално влијание и службена положба побарал да се изврши службено дејствие што не би смеело да се изврши и тоа да се спроведе јавна набавка во која Министерството за внатрешни работи ќе купи ново блиндирано патничко моторно возило од марката Мерцедес модел С 600 Гард така што во постапката да се фаворизира економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје-генерален застапник и дистрибутер на возилата од марката Мерцедес во Република Македонија, а во дејствијата на обвинетиот Гоко Поповски се содржани обележјата на кривичното дело Злоупотреба на службената положба и овластување од чл.353 ст.5 во врска со ст.1 од КЗ, бидејќи бил свесен за своето дело и го сакал неговото извршување, така што како службено лице помошник на министерот за внатрешни работи со искористување на својата службена положба и овластувања, при вршење на јавни набавки, незаконски го фаворизирал и со тоа прибавил за економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ корист што се состои од доделување на договор за купопродажба, сервисирање и одржување на блиндирано патничко моторно возило марка Мерцедес модел С 600 Гард. Застапникот на обвинението предложи при одмерувањето на казната на обвинетите, судот да ги има во предвид сите отежнувачки и олеснувачки околности и тоа за обвинетиот Гоко Поповски како отежнувачки околности да ги има

во предвид степенот на кривичната одговорност, дека делото е направено со умисла додека вршел јавна функција како помошник министер во МВР и повредата на заштитното добро, а како олеснувачки околности судот да ги има во предвид семејната и здравствената состојба на обвинетиот. За обвинетиот Никола Груевски како отежнувачки околности да ги има во предвид степенот на кривичната одговорност, околноста дека се работи за директна умисла додека вршел јавна функција како претседател на Владата на Р. Македонија, потоа побудата за делото дека истото е сторено поради лична желба ама од буџетски средства и со исклучителна противправност во дејствијата имајќи предвид дека во целост бил повреден Законот за јавни набавки а најконкретно начелото на конкурентност, а како олеснувачка околност судот да ја има во предвид неговата семејна состојба, како и да судот да ги задолжи обвинетите да ги надоместат трошоците на постапката во вкупен износ од 313.160,00 денари, кои произлегувале од трошковниците што се однесуваат на трошоците за вештачење вкупно 290.280,00 и за преведувањето на документација вкупно 22.880,00 денари.


Бранителот на обвинетиот Гоко Поповски, адвокат Стерјо Зиков во завршен збор наведе дека обвинетиот Гоко Поповски бил обвинет за едно кривично дело Злоупотреба на службената положба по член 353 став 5 в.в. со став 1, а со тоа што во 2012-та година поттикнат од тогашната министерка за внатрешни работи Гордана Јанкулоска за која постапката сега е раздвоена, како службено лице, помошник на министерот за внатрешни работи на РМ во секторот за општи и заеднички работи со злоупотреба на својата службена положба при вршење на јавна набавка на блиндирано патничко возило со највисок степен на заштита, прибавил корист за економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје на начин што донел одлука за јавна набавка во која постапка бил фаворизиран Мак Аутостар со тоа што во техничката спецификација која била дел од тендерската документација како карактеристики што требало да ги исполнува возилото биле наведени карактеристики и системи кои биле употребувани или биле заштитени од производителот Мерцедес Даимлер, чиј генерален застапник е претходно наведениот економски оператор, а без притоа во огласот да наведе дека може да се дадат и други понуди со еквивалентни карактеристики што било спротивно на член 36 од Законот за јавни набавки, како и дека нерационално ги користел средствата на Министерството во ситуација на намалена економска и куповна моќ, па со оглед да во јавната набавка Мак Аутостар бил единствен понудувач, бил склучен договор со овој понудувач, а со кое се створиле услови и да се дава на користење ова возило и на второ обвинетиот Никола Груевски кој сакал да користи такво возило, но не сакал јавноста тоа да го дознае. Наведе дека во текот на постапката, судот ја раздвоил постапката која што се водела против обвинетата Гордана Јанкулоска поради кусо боледување од 15 дена и со тоа сторил повреда на одредбите на ЗКП, но довело и до една нелогична ситуација во која

поттикнутиот Ѓоко Поповски одговарал и му се судело без поттикнувачот Гордана Јанкулоска. Во текот на постапката биле изведени голем број писмени докази кои се однесуваат на постапката за јавната набавка, изборот и плаќањето на блиндираното патничко возило Мерцедес С 600 Гард. Биле сослушани голем број сведоци предложени од обвинителството и од одбраната, биле сослушани вешти лица од економска и од машинска струка, а биле презентирани и аудио снимки за 8 прислушувани телефонски разговори за кои се тврдело дека 3 разговори биле помеѓу Никола Груевски и Гордана Јанкулоска, 3 разговори помеѓу Гордана Јанкулоска и Кирил Божиновски и по еден разговор на Гордана Јанкулоска со Сашо Мијалков и со обвинетиот Ѓоко Поповски. Според него, неспорно било дека писмените докази биле изведени спротивно на Законот за кривична постапка со тоа што биле читани само насловите на писмените докази иако законот изричито бара таквото изведување докази да биде само во согласност и договор на странките во постапката. Таков договор и согласност немало, па смета дека тие докази не биле изведени согласно законот. Големите број на сослушани сведоци генерално можел да се подели на две групи – група сведоци кои учествувале во постапката за јавна набавка како членови на комисијата за јавни набавки, стручни лица кои работеле за Комисијата и сведоци од друштвото понудувач Мак Аутостар, како и втора група сведоци кои сведочеле за неопходноста од јавната набавка на блиндирано патничко возило. Истакна дека од исказите на првата група сведоци произлегува дека постапката за јавната набавка на блиндираното патничко возило се одвивала регуларно, во постапка за отворена јавна набавка, со запазување на сите аспекти на постапката. Околу фактот кој ја составил техничката спецификација, никој не можел конкретно да одговори, но се навело дека надлежни за утврдување на овој елемент биле претставниците од корисникот на возилото, а тоа била Управата за обезбедување објекти и лица при МВР. Од друга страна, неспорно се утврдило дека ова возило со оглед да било безбедносно ги исполнувало сите услови да се набави и во постапка предвидена во член 7 од Законот за јавни набавки без примена на одредбите на Законот за јавни набавки, на начин како што биле набавени и другите возила од овој тип, а се навело дури дека и некои резервни делови за овие возила се набавувале со примената на овие одредби. Втората група на сведоци биле сведоците на одбраната кои сведочеле за тоа во каква лоша состојба се наоѓале постоечките блиндирани возила, дека истите биле амортизирани, дека многу често се расипувале и дури претставувале опасност за функционерите од земјата и од странство што се превезувале со нив. Било наведено дека амортизацијата на тие возила е три пати поголема од обичните возила што значи дека блиндирано возило старо 13 години било амортизирано како нормално возило старо 40 години и дека во секоја можна прилика ги известувале надлежните за итната потреба од обновување на овој возен парк. Вештите лица предложени од страна на обвинителството не ги исполнувале основните

услови за да ја вршат таа дејност. Така, неспорно се докажало дека вештото лице од финансова струка Страхил Глигоровски во времето на вештачењето немал важечка лиценца. Покрај тоа судот го извел како доказ неговото вештачење во кое било наведено дека понудувачот Мак Аутостар при продажбата на возилото ја наплатил вообичаената провизија. Исто така, и вештото лице од машинска струка Тале Герамитчиоски немал положено соодветен испит предвиден со законот за вештачење, а и самиот во својот исказ изјавил дека не се смета за експерт за блиндирани возила и вештачењето го правел истражувајќи на интернет и употребил споредби на блиндирани возила, производство на три германски производители кои што се вршеле на некои интернет портали, па таква споредба на некои од нивните системи била пренесена и во вештачењето. За аудио снимките кои биле изведени како доказ, одбраната во текот на целата постапка наведувала дека истите биле незаконито прибавени докази и за тоа било многу зборувано, но исто така јасно било дека не било извршено неспорно идентификување на лицата чии разговори биле репродуцирани на главната расправа. Покрај тоа, СЈО не докажало дека овие снимки произлегувале од неовластеното следење на комуникациите и дека секоја конкретна репродуцирана снимка била предадена во СЈО на одреден датум од политичката партија СДСМ или на било кој друг со законот предвиден начин. За тоа детално приговарал и тој и другите бранители на главната расправа кога се репродуцирале снимките и бара судот при носењето на одлуката многу внимателно да го разгледа уште еднаш овој приговор со оглед да одговорот на советот по тој приговор не се засновал на факти. Од СОЗР бил прибавен доказ од кој се утврдило дека одржувањето на старите блиндирани возила било многу скапо. Така, блиндираниот мерцедес со кој што се превезувал Претседателот на Владата на РМ за периодот од 2006-та до 2016-та година потрошил за одржување повеќе од 11.000.000,00 денари што било околу 200.000 евра. Уште поголем износ од над 13.500.000,00 денари бил потрошен во МВР за двете блиндирани возила. Документацијата прибавена од СЈО со меѓународна правна помош од Германија не докажала ништо што ја потврдува тезата на СЈО за фаворизирање на понудувачот Мак Аутостар. Неколку возила од тој тип биле резервирани во централата во Германија, но тие не биле чувани и биле продавани, а нарачката за продаденото возило била направена после потпишувањето на договорот помеѓу МВР и Мак Аутостар. По изведувањето на сите претходно наведени докази произлегла и следната фактичка состојба и тоа дека според подзаконските акти за обезбедување на носителите на највисоки државни функции, како Претседател на РМ, Претседател на Собрание на РМ, Претседател на Влада, Министер внатрешни работи, за одбрана и надворешни работи се превезувале со блиндирани патнички возила кои возила во РМ биле набавени во текот на 1998 – 1999 година и сите биле многу амортизирани и често се расипувале. Покрај превезувањето на највисоките државни функционери, овие возила биле користени и за

превезување на странски гости од највисок ранг за кои исто така при престојот во РМ морало да им се обезбеди таков тип на возила заради заштита при превезувањето, па очигледна била потребата, но и недостатокот на возила од таков тип. Затоа, по бројните укажувања на надлежните служби за обезбедување, во 2011-та година се направил обид за набавка на користено блиндирано патничко возило со прибирање индикативни понуди од овластените дистрибутери на возилата БМВ и Ауди. Од двете индикативни понуди произлегло дека овие понуди за половни возила биле со многу високи цени, на ниво на цената на набавеното ново возило во 2012-та година, но и покрај тоа, била спроведена отворена постапка за јавна набавка, но двата економски оператори од кои биле прибавени индикативните понуди не се јавиле на огласот, па јавната набавка била поништена. За следната година 2012-та, во буџетот на МВР биле предвидени пари за набавка на едно вакво ново возило и притоа, наместо да се набави тоа возило со примена на член 7 од Законот за јавни набавки со директна спогодба без отворена јавна набавка со оглед да се работело за безбедносно возило, во МВР се одлучило да се набавува возилото со јавна набавка каде што ќе добиел предност тој понудувач што ги исполнувал тендерските услови, а ќе понудел најниска цена. За таа цел, со оглед на обезбедените финансиски средства и годишниот план за јавни набавки донесен од министерката, обвинетиот Поповски во рамките на своите службени овластувања донел одлука за јавна набавка на блиндирано патничко возило од 03.04.2012, а на 04.04.2012 огласот бил објавен преку Електронскиот систем за јавни набавки, била сочинета и тендерска документација од страна на Комисијата за јавни набавки во која биле наведени и техничките спецификации. За таа јавна набавка документација подигнале шеснаесет економски оператори, но до истекот на рокот била доставена само една понуда и тоа од економскиот оператор Мак Аутостар, кој е генерален застапник на Мерцедес Даимлер за Македонија. Комисијата за јавни набавки утврдила дека овој понудувач ги исполнувал условите и му предложила на обвинетиот Ѓоко Поповски да донесе одлука за избор, по што бил потпишан договор и возилото било испорачано и платено. Наведе дека покрај ставот на одбраната дека телефонските разговори се незаконски прибавени и поради тоа не можело да се употребуваат како докази во постапката, со оглед да судот овие докази ги извел и ги прифатил како законски прибавени, се осврна на единствениот разговор за кој се тврди дека бил на обвинетиот Ѓоко Поповски. Според Обвинителството, обвинетиот имал еден разговор со женско лице за кое се тврди дека бил гласот на министерката Јанкулоска во кој веројатно во врска со оваа јавна набавка обвинителот го препознавал делот од разговорот во кој се зборувало за прибавување на спецификација за возилото со зборовите: „за да не се утне работата“. Ако можел тој разговор СЈО да го толкува како договарање за фаворизирање на Мак Аутостар, тогаш од другите репродуцирани разговори можело да се утврди дека никој од обвинетите всушност и не

го познавал лично управителот на тоа друштво Зоран Марковски и дури во еден од разговорите и изрично се наведувало дека со него не бил направен никаков разговор и договор за фаворизирање на предметната постапка. Токму поради тоа, кај обвинетите недостасувал мотивот за вршење на кривично дело, интересот на обвинетиот Гоко на друштвото Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје да му се прибави некаква корист со оглед да управителот на правното лице никој од обвинетите не го познавал, а сопственик на ова друштво е германскиот концерн Даимлер Бенц. Наведе дека иако Обвинителството тврди дека во репродуцираните разговори провејува интересот да се набави возилото од марката „Мерцедес“, исто така можело да се изведе и заклучок дека во ниту еден момент од обвинетиот не се изразува со сигурност став дека друг економски оператор не смеел да учествува во постапката, а напротив вели дека не можела да се избегне можноста некој друг економски оператор да учествува во јавната набавка. Притоа наведе дека треба да се има во предвид и фактот дека сите блиндираните возила во РМ биле од марката Мерцедес и биле со темна или црна боја, па возило од друга марка би се издвојувало од другите и би привлекувало поголемо внимание. Неспорен бил и врвниот квалитет на блиндираните возила Мерцедес, како и фактот дека и гледано во светски размери ова возило се користело најчесто. Важно било да се напомене дека според член 34, 38 и 39 од Законот за јавни набавки секој оператор што подигнал тендерска документација во оваа постапка, можел да бара и објаснување за техничката спецификација и да постави прашање дали системот кој го поседува неговото возило одговара на техничката спецификација. Секое прашање и секој одговор даден во постапката морал да се објави во електронскиот систем. Но, факт бил дека од ниту еден понудувач не било поставено прашање, а која била причината за тоа можело само да се нагаѓа, но факт било дека единствениот понудувач во јавната набавка се вклопил во буџетот на набавката и го добил договорот. Техничката спецификацијата дадена во тендерската документација била многу слична со онаа на возилото Мерцедес С 600 Гард, а истото не требало да зачудува и не требало да значи ништо во врска со докажување некаква поврзаност за местење на јавната набавка затоа што истото јавно било познато, а и самото вешто лице кажало дека во РМ нема експерт за ваков вид на возила кој би можел да ги наведе прецизно сите технички спецификации и карактеристики на вакво возило, затоа било логично да тие спецификации се преземат од најдобриот и најпознат производител. Таквата техничка спецификација во постапката не можела да има улога на ограничување или отфрлање на другите понудувачи со оглед да како што претходно било кажано, секој заинтересиран учесник во постапката кој подигнал тендерска документација можел да постави прашање во врска со деталите кои за него биле спорни и за кои евентуално сметал дека го дискриминираат и не им овозможувале фер постапка. Наведе дека вештото лице Тале Герамитчиоски направило споредба на карактеристиките и системите на избраното возило Мерцедес Гард С 600



и соодветните блиндираны возила на производителите БМВ и АУДИ и утврдило дека и возилата БМВ и АУДИ ги имале истите системи и карактеристики, но неколку од нив биле со други називи, а кое значело дека ако заинтересираните понудувачи на БМВ и АУДИ се обрателе до Комисијата за јавни набавки со прашања за системите на возилото кои биле наведени во техничката спецификација, сигурно ќе добиеле одговор дека тоа се исти системи кои ги исполнуваат барањата на МВР. Наведе дека ваквата ситуација е регулирана со Законот за јавни набавки, но се практикувала и во набавките кои што се вршеле во МВР, за што во текот на постапката била доставена документација со која се докажувал овој факт, а се работело за набавка на камиони за специјална намена во 2014-та година. Покрај тоа, неспорно било дека секој понудувач кој подигнал тендерска документација, можел и да поднесе жалба по вршењето на изборот, иако не поднел понуда, а сето тоа го заштитувал евентуалниот заинтересиран понудувач и ја рушел целосно тезата на јавниот обвинител за повластувањето на понудувачот Мак Аутостар. Потенцираше дека ако обвинетиот имал таква намера, без никаков проблем и со законски постоечки основ предвиден во член 7 од ЗЈН можел да му го понуди договорот на Мак Аутостар без спроведување постапка за јавна набавка. Покрај тоа, антимонополските закони дозволувале и други правни лица, а не само генералните застапници да понудат возило од овој модел во постапката за јавна набавка. Во конкретниов случај би можело да се зборува и за привилегирање на понудувач само во замислена ситуација да некој од заинтересираните економски оператори поднесел понуда за возило од друг бренд со слични карактеристики и системи, па од Комисијата да не била прифатена понудата поради називите на системите заштитени од Даимлер Бенц наведени во обвинителниот акт. Сето ова водело кон правната анализа и испитувањето дали во дејствијата на обвинетиот се содржани елементите на кривичното дело „Злоупотреба на службената положба и овластување“ од член 353 од КЗ, па така на прв поглед се забележувало дека кај обвинетиот не постоела умисла за сторување на кривичното дело, а во теоријата на кривичното право е познато дека за постоењето на ова кривично дело треба кај сторителот да постои директна умисла. Покрај тоа, во текот на постапката не се докажало дека кај обвинетиот постоела намера за да со донесувањето на одлуката за избор на најповолна понуда на овој тендер, на Мак Аутостар да му прибави некаква корист. Наведе дека во теоријата на кривичното право е познато дека службената положба е искористена кога службеното лице ги искористува службените овластувања делувајќи спротивно на потребата и интересите на службата, па оствари некој свој или туѓ интерес. Наведе дека обвинетиот Ѓоко Поповски не делувал спротивно на потребите и интересите на службата и не остварил ниту свој, ниту туѓ интерес, тој постапил по годишниот план за јавна набавка на блиндирано патничко возило, донел соодветна одлука и ја задолжил комисијата да си ја врши својата работа. Смета дека не постои доказ дека обвинетиот Ѓоко



ја сочинил техничка спецификација за набавката, тоа било работа на други служби на Министерството, било набавено возило какво што се барало, со највисок степен на заштита, а со основната минимална опрема. Заработката на добавувачот била во рамките на вообичаената и во таа смисла на добавувачот не била прибавена имотна корист, ниту пак за МВР била причинета штета. Од овој аспект од Обвинителството очекувал постручен и попрефинет однос кон толкувањето на клучните институти на кривичното право како на пример кон постоењето на намерата за сторувањето на кривичното дело, како и постоењето на елементите на кривичното дело Злоупотреба на службената положба и овластување од член 353 од КЗ. Затоа смета дека во дејствијата на обвинетиот Гоко Поповски не се содржани елементите на кривичното дело „Злоупотреба на службената положба и овластување“ од член 353 од КЗ. Ставот на обвинителството по повод постоењето на елементите на ова кривично дело смета дека е погрешен и не навлегувал во суштината на предметното кривично дело. Исто така смета дека проценката на СЈО за добриот прием во јавноста на оваа кривична постапка, со оглед дека се работело за набавка на скапо возило, бил одлучувачки фактор за поднесување на ова обвинение. Со инсинуациите за расипништво и набавка на раскошно возило се прикажувала во погрешно светло една многу сериозна, осетлива и доверлива тема, а тоа е безбедноста на највисоките носители на државни функции и високите носители на такви функции од странство кои ја посетувале нашата држава. Наведе дека таа безбедност е скапа и чини многу пари, а за обичниот граѓанин била злонамерно представена како расипништво, само така можело да се сфати внесувањето во диспозитивот на обвинителниот акт изрази како „нерационално искористување на средствата на Министерството“ или пак „вонредно скапо возило во услови на намалена економска и куповна моќ на Министерството“. Според него ова биле оценки кои немаат никаква врска со правната квалификација или другите вообичаени елементи кои треба да ги содржи диспозитивот на еден обвинителен акт, а очигледно на некого му требало врз лаичкиот елемент во постапката да постигне некаков ефект. Од друга страна, смета дека треба да се има во предвид и фактот дека обвинетиот Гоко Поповски со второ обвинетиот Никола Груевски во 2012-та година не се познавал, ниту имал било каква комуникација, па со тоа и не можел да има било каква свест, сознание или став за наводите во обвинителниот акт кои што се однесуваат за второ обвинетиот, па затоа предложи судот да донесе ослободителна пресуда затоа што Јавниот обвинител не докажал надвор од разумното сомневање дека обвинетиот го сторил делото за кое што се обвинува.

Бранителот на обвинетиот Никола Груевски, адвокат Сања Алексиќ во завршни зборови наведе дека одбраната за разлика од Обвинителството има поинаква перцепција и став по однос на обвинението. Имено, со обвинението се тврдело дека обвинетиот

Никола Груевски во период од февруари 2012-та до октомври 2012-та година како Претседател на Владата на Р.Македонија со искористување на своето реално влијание и службена положба побарал од тогашниот Министер за внатрешни работи да се изврши службено дејствие што не би смеело да се изврши и тоа да се спроведе јавна набавка во која Министерството за внатрешни работи ќе купи ново блиндирано ПМВ од марката Мерцедес модел С 600 Гард така што во постапката да се фаворизирал економскиот оператор Мак Аутостар ДООЕЛ Скопје. Од доказите изведени на главната расправа како материјални така и вербални се утврдила поинаква фактичка состојба. Имено, се утврдило дека Министерството за внатрешни работи врз основа на декларираниите потреби на организационите единици кои во извршувањето на работните задачи користеле превозни средства со посебен степен на безбедносна заштита, во планот за набавки за 2012-та година предвидело набавка на едно блиндирано ПМВ за кое средствата за набавка во целост биле обезбедени од Буџетот на РМ за 2012-та година. Во самата тендерска документација на страна 11 од 34 предвидена била можност економскиот оператор да може да побара појаснување на тендерската документација од договорниот орган, исклучиво во електронска форма преку Електронскиот сајт за јавни набавки, со користење на модулот „Прашања и одговори“ најдоцна 6 дена пред крајниот рок за поднесување на понудите. При тоа и договорниот орган го задржувал правото најдоцна 6 дена пред истекот на крајниот рок за поднесување на понудите по свое наоѓање или врз основа на прашања за објаснување поднесени од страна на понудувачите, да ја измени или да ја дополни тендерската документација, за што веднаш ќе ги известел сите економски оператори што ја подигнале. И покрај неспорниот факт што согласно тендерска документација за отворената постапка бр.17-16/2012 за доделување на јавна набавка на блиндирано моторно возило на МВР на РМ до моментот на поднесување на понудите, економските оператори имале право да поставуваат прашања, барања и предлози за и во врска со јавната набавка, вклучително и за техничките спецификации, ниту еден од операторите од оние кои подигнале тендерската документација а тоа биле 16 економски оператори не поставил прашање, ниту побарал каква и да е измена на тендерската документација односно спецификација, па истата станала конечна. Тоа се потврдувало со Известието од МВР бр.18.1-88010/1 од 20.12.2017 година и Известието од МВР бр.18.1.1-6501/2 од 25.01.2018 година, па оттаму логичен бил заклучокот дека со оглед да никој не побарал измена на тендерската документација, спецификација, дека никој не се почувствувал дискриминиран, односно дека никој не бил фаворизиран. Воедно од Одговорот од МВР рег.бр.18.1.1-61851/2 од 25.09.2017 година кој бил изведен како доказ на одбраната, се гледало дека и во други постапки за јавни набавки спроведувани од МВР кои се однесувале на набавка на возила, заради


допрецизирање на тендерската документација економските оператори поставувале прашања, барања и предлози за и во врска со јавната набавката, вклучително и за техничката спецификација и врз основа на тоа биле вршени измени на истата во согласност со можностите кои ги давал Законот за јавни набавки. Исто така од исказите на сведоците, досегашната пракса и од Законот за јавни набавки произлегувало дека со оглед на специфичноста на предметот на набавката, односно кај набавките за потребите на безбедноста - член 7 од Законот за јавни набавки ја исклучувал примената на одредбите од овој закон и набавката се вршела со директно договарање, но МВР како договорен орган заради обезбедување на транспарентност на постапката, конкуренција и обезбедување на поповолна понуда спровело постапка за јавна набавка согласно Законот за јавни набавки со т.н. Отворена постапка. Ако се одлучело да се оди со набавка согласно чл.7 од Законот за јавни набавки кој бил вообичаен начин при набавките за потребите на безбедноста, согласно Законот за јавни набавки економските оператори кои учествувале во ваквата постапка ниту имале можност да бараат измена на техничката спецификација, а ниту имале право на жалба на одлуката за избор. Оттука и логичен бил заклучокот да ако некој неког сакал да фаворизира ќе се одело со примена на чл.7 од Законот за јавни набавки кој начин давал можност за законито фаворизирање. Дополнително тврдењето на СЈО за наводно фаворизирање на економскиот оператор Мак Аутостар, се побивало и со постоење на антимонополска регулатива во РМ според која и покрај генерални застапници на одредена марка на возила во Р.Македонија истите можеле да бидат продавани и од правни лица кои не се дистрибутери, ниту генерални застапници за истото. Тоа се потврдило и со сведочењето на сведокот Зоран Василевски кој истакнал дека како долгогодишен управител на Аутомакедонија освен марките на возилата за кои се генерални застапници имале продадено и други марки на возила и тоа Ивеко и Ман и покрај постоење на генерални застапници за истите во РМ. Понатаму, наведе дека Обвинителството тврдело дека иако обвинетите знаеле дека набавка на такво ново возило било вонредно скапо, во услови на намалена куповна моќ на МВР била спроведена постапка за набавка, но не приложувал апсолутно никаков доказ во поткрепа на ваквото тврдење. Спротивно на ова тврдење, видно од предложените докази, односно од документацијата доставена од МВР до Специјалното обвинителство и тоа: Одговор од МВР рег.бр.08-73230-1 од 17.11.2016 година кој содржел и Годишен план за јавни набавки за 2011 година бр.15-8656/1 од 07.02.2011, Одлука за јавни набавки бр.15-7539/1 од 02.02.2011 како и целокупната останата документација од оваа јавна набавка се потврдувало дека неопходноста од набавка на возило со специјална безбедносна заштита била утврдена уште со Планот за јавни набавки за 2011-та година кога била предвидена набавка на половно блиндирано ПМВ. За таа цел МВР по претходно

испитување на пазарот во рамките на кое биле прибавени 2 индикативни понуди за цената на чинење и нивото на опременост на возилата од ваков тип, спровело отворена постапка за набавка на блиндирано ПМВ. Со оглед на тоа што иако економските оператори од кои биле прибавени индикативните понуди во рамките на испитување на пазарот, располагале со ПМВ кои одговарале на барањата на договорниот орган, во предвидениот рок до МВР не доставиле ниту една понуда, тендерот бил поништен и во тековната буџетска година не бил распишан нов. Од индикативните понуди обезбедени на барање на МВР се гледало дека цената на новото блиндирано ПМВ во 2012-та била во рангот на цените кои во 2011-та биле понудени за користени, половни блиндирани патнички моторни возила кои изнесувале: АУДИ А8 6.0 W12 QUATRO Security, продолжена верзија, заштитена категорија VR6/VR7 со износ 328.412 евра со вклучен ДДВ и BMW 760 LI High Security HP81, се сметал за еквивалент на возилото набавено во 2012-та, со стандардна опрема 567.616 евра со сите давачки, што било речиси идентична цената за новото ПМВ со највисок степен на заштита набавено од страна на МВР. Истото се потврдувало и од доказите кои биле изведени при што во документацијата од други економски оператори се гледало дека економскиот оператор Мак Кар во 2012-та во својата понуда имал две возила и цената на возилата BMW 7 Series Limousine High Security 750 IL била 309.000 евра, а на 760 IL кое се сметало за еквивалент на возилото набавено во 2012-та е 345.000 евра без давачки односно, во однос на испорака со набавеното возило разликата била само 272 евра. Од Одговорот од МВР рег.бр.16164/1 од 15.03.2016 со кој до СЈО била доставена целокупната документација за спроведената јавна набавка во 2012-та година се разјаснило дека МВР врз основа на претходно утврдените потреби и во следната буџетска година предвидело набавка на едно блиндирано ПМВ и истото било наведено во Годишниот план за набавки за 2012-та година бр.17-1-1681/1 од 27.01.2012 година. Од Решението за внатрешна распределба на буџетот, Буџетот на МВР за 2012-та и Буџетот на МВР за 2011-та година се потврдувало дека средствата за спроведување на набавката во целост биле обезбедени на соодветната буџетска ставка во соодветната буџетска година. Истото се потврдувало и со Одговорот на Барање од МВР-Оддел за финансиски прашања од 06.02.2018 година, бр.17-9811/1, потоа со рег. Бр. 17.1.1-32399/2 од 20.04.2018 и Одговор од МВР рег. Бр.08-38319/2 од 8.05.2018 година кои биле составен дел од листата на докази на одбраната, во кои експлицитно била одговорено дека „средствата за набавка на стоки предмет на Одлуката за јавна набавка бр.17.1-21576/1 од 03.04.2012 година биле обезбедени од Буџетот на МВР за 2012-та, под ставка 486, програма 2А, како што било наведено во точка 1 алинеа 5 во Одлуката за јавна набавка бр.17.1-21576/1 од 03.04.2012 година. Финансиските средства потребни за оваа јавна набавка биле претходно

одобрени на седницата на Влада на Р.Македонија во Буџетот на МВР за 2012-та година и со ова во целост се побивало тврдењето дека МВР било со намалена економска и куповна моќ, што впрочем како квалификација и не соодветствувало за буџетски корисник бидејќи буџетските корисници располагале со онолку средства колку што Собранието ќе одобрило во буџетот, а истите во Буџетот биле утврдени со конкретни износи, за конкретни намени и биле распределени на конкретни буџетски ставки. Наведе дека дополнително во одговор од МВР рег.бр.08-22239-1 од 06.04.2016 година, кој бил составен дел од листата на докази на СЈО се давало детално образложение во кое се појаснувала постапката за проценка на вредноста на набавката и начинот и условите на измена на истата. Воедно, во информацијата од 17.10.2016 година од Ненад Николовски која била составен дел на листата на докази, по однос на проценетата вредност на набавка се давало појаснување дека согласно чл.26 ст 1 од ЗЈН кој гласи „врз основа на утврдените извори за финансирање договорниот орган доставувал план за своите вкупни потреби за набавки во тековната година, по видови на стоки, услуги и работи, според општиот поимник за јавни набавки со кој се определувал и очекуваниот почеток на постапката, проценетата вредност на договорот и видот на постапката за доделување на договор. Вкупните потреби ги вклучувале и потребите што се реализирале како групна набавка или преку централно тело за набавки, како и врз основа на чл.26 ст.4 од ЗЈН формата, содржината како и начинот на изготвување на годишниот план за јавни набавки го пропишува Министерот за финансии, па можело да се констатира дека законодавецот предвидел формулација за изворите на средства согласно општиот поимник за јавни набавки, од кои средства се финансирале потребите за спроведување на јавните набавки. По однос на разликата помеѓу проценетата вредност на јавната набавка и висината на предвидените средства во одлуката за јавна набавка бр.17.1-21576/1 од 03.04.2012 година, истакнувал дека проценетата вредност во смисла на чл.27 ст.3 од ЗЈН и начинот на процедурата на истата, ја пропишувало Министерот за финансии. Од сето ова јасно произлегувало дека согласно важечките прописи, средствата за спроведување на предметната набавка во целост се обезбедени во Буџетот на МВР, набавката која била планирана по планот за јавни набавки од 2012-та година, а проценката на вредноста за истата била направена согласно прописите и не отстапувала од висината на средствата кои биле обезбедени во Буџетот за 2012-та ниту го преминувала прагот кој се однесувал на видот на јавната набавка. Во однос на тврдењето на обвинителството дека обвинетиот Никола Груевски со искористување на своето реално влијание и положба побарал да биде набавено предметното возило како да било за потребите на МВР, бидејќи сакал да користи такво возило, но не сакал

јавноста да дознае дека како Претседателот на Владата на Република Македонија користи такво луксузно возило, од увидот во релевантните прописи, изведените материјални докази и исказите на сведоците во целост се побивало ваквото тврдење на СЈО. Наведе дека не станува збор за желби на обвинетиот, туку обезбедувањето на личностите било регулирано со Уредбата за личностите и објектите што се обезбедувале, видовите на мерки и активности и степените на обезбедување предвидени во Службен весник на РМ бр. 88/2007, 106/2009, 56/2014, при што во член 1 од оваа Уредба се определувале личностите и објектите што се обезбедувале, видовите на мерки и активностите и степените на обезбедување, во чл. 2 се дефинирало дека под обезбедување на личности и објекти во смисла на оваа уредба се подразбирало планирање, организирање, координирање и извршување на оперативно-превентивни, превентивно-технички, физички, здравствени и други мерки и активности со цел за обезбедување на: највисоките претставници на органите на државната власт на Република Македонија кога биле во РМ, а кога биле во официјални и работни посети на странски држави во содејство и соработка со странски служби задолжени за обезбедување, странски државници кои биле во официјални и работни посети на РМ и странски делегации од понизок ранг во работни посети од особено значење и интерес за РМ, како и највисоки претставници на меѓународни организации кои биле во официјални и работни посети на РМ. Со членот 3 од основниот текст од Уредбата, се пропишува дека личности кои постојано се обезбедуваат се: Претседателот на Република Македонија, Претседателот на Собранието на Република Македонија, Претседателот на Владата на Република Македонија, замениците на Претседателот на Владата на Република Македонија, Министерот за внатрешни работи, Министерот за одбрана, Министерот за надворешни работи, а со измените во 2014-та со кои членот 3 станува член 4 Уредбата е дополнета и освен за горенаведените личности предвидено е и постојано обезбедување на директорот на БЈБ и директорот на УБК и обезбедување со редовни мерки и активности на членовите на потесното семејство на Претседателот на Република Македонија, Претседателот на Собранието на Република Македонија и Претседателот на Владата на Република Македонија, при што под членови на потесното семејство на личностите кои се обезбедуваат во смисла на оваа Уредба се подразбирале брачниот другар и децата до навршена 21 година живот. Имајќи ги во предвид обврските кои за МВР произлегувале од важечките прописи, како и евидентната состојбата на материјално техничките средства, одбраната ја докажала неопходноста од набавка на блиндирано ПМВ за потребите на МВР, освен преку изјавите на сведоците и преку следниве материјални докази изведени на главната расправа, и тоа: Информација од МВР рег.бр. 18.2.4-64631/1 од 26.09.2017 година, за висината на трошоците за поправки на

блиндираните возило пред набавка на Мерцедес С 600 Гард од МВР и се однесувала за возилата сопственост на МВР, кои биле користени за обезбедување на МВР, според која по однос на одржување на блиндираните возила на МВР сметано од 01.01.2006 година до набавката на новото возило имало потрошено 13.592.418,00 денари, Одговор од СОЗР до Основен суд Скопје 1, рег.бр. 03-2689/2 кој се однесувал за бројот на поправки и трошоците за возилото кое било користено за обезбедување на Претседателот на Влада на Република Македонија, 67 фактури во вкупен износ од 11.214.989,00 денари, Достава на податоци од Аутомакедонија до Основен суд Скопје 1, рег.бр. 03-1809-1 за бројот на поправките и трошоците за возилото кое било користено за обезбедување на Претседателот на Влада на Република Македонија и биле содржани 42 барања за сервисирање, Достава на податоци од Мак Аутостар бр.03-509 од 19.02.2018 година и бр. 03-1385 од 02.05.2018 година за бројот на поправките и трошоците како и за времетраење на сервисирањето за возилото кое било користено за обезбедување на Претседателот на Влада на Република Македонија. Наведе дека тврдењето на СЈО во обвинението во целост се побивало, а аргументите на одбраната дополнително се потврдувале и преку материјалните докази по однос на користењето на предметното возило, така од доказот Достава на податоци рег.бр.23.2.4-0268 од 11.03.2016 година кое било составен дел од листата на докази, МВР појаснува дека предметното возило било користено првенствено за обезбедување на странски делегации кои согласно Уредбата се обезбедувале со мерки за безбедност од 1,2 и 3 степен, при што во дописот поименично биле наведени дел од лицата за чие обезбедување при посетата на РМ било користено предметното возило. На барање на одбраната до МВР-Оддел за заштита на определени личности и објекти од 09.02.2018 година и одговор на истото од 23.02.2018 година со Допис 32984/1 од 19.04.2018 МВР до ОСС1, кој бил составен дел од листата на докази на одбраната, МВР известувало дека во периодот откако било набавено возилото до 01.02.2016 кога завршувал мандатот на Претседателот на Влада на Република Македонија Никола Груевски имало 7 случаи на обезбедување од 1 степен, 28 случаи обезбедување од 2 степен и 112 случаи обезбедување од 3 степен или вкупно 147 случаи во кои за обезбедување било користено блиндираното возило. Ако се земело во предвид дека при посета на странска делегација во времетраење од само еден ефективен ден, блиндираното возило требало да биде на располагање најмалку 3 дена, од безбедносна проверка и подготовка пред пристигнување до заминување од РМ на личноста која се обезбедува, се доаѓало до податок дека само за оваа намена возилото било ангажирано околу 500 календарски денови. Кога станувало збор за оценка на вештачењата како докази во оваа кривична постапка, одбраната во повеќе наврати приговарала и презентирала докази дека



истите не можеле да бидат прифатени и ценети како доказ од страна на судот, поради тоа што истите биле изготвени спротивно на Законот за вештачење и Законот за кривична постапка, а при тоа при нивното изготвување биле направени повеќекратни повреди на правото на еднаквост на оружјата на сметка на одбраната. Понатаму, ЕОС Консалтинг согласно Законот за вештачење не можело да изготвува и да доставува вештачење бидејќи немало својство на правно лице и не претставувало трговско друштво согласно член 26 од ЗТД а исто така вештачењата биле изготвени од лицата Страхил Глигоровски и Тале Герамитчиоски кои во моментот кога ги спроведувале истите не поседувале важечка лиценца за областа во која вршеле вештачење. Таквата констатација била неспорна со оглед на доставените лиценци во прилог на изготвените вештачења, земајќи ги во вид денот, месецот и годината на издавање како и временскиот период на важноста на лиценцата, а од друга страна на тоа неспорно укажувал и дописот бр.08-2752 од 04.05.2018 год од Министерството за правда, како орган кој врши надзор врз примена на одредбите од Законот за вештачење и кој е овластен за издавање и продолжување на лиценците за вештачење, по однос на вештото лице Тале Герамитчиоски се произнел дека истиот се стекнал со лиценца бр.07-1429/2 од 17.04.2014 година од областа машинство и сообраќај, која му била издадена согласно чл.25 алинеа 4 од Законот за изменување и дополнување на Законот за вештачење (Сл.весник на РМ 12/14) според кој за да се овозможи важноста на неговата лиценца, ова лице било должно во рок од две години од овој закон од издавањето на лиценцата да положи стручен испит за вештак согласно одредбите од овој закон, но секако видно од известувањето од Министерот за правда ваквиот испит т.е. услов, ова лице не исполнило во предвидениот рок. Освен тоа по однос на изготвеното вештачење од страна на лицето Тале Герамитчиоски одбраната истакнувала дека во еден дел истиот ниту имал стручни знаења за произнесување по поставените прашања, а кои се однесувале на произнесувањето дали во тендерската документација од 03.04.2012 година имало спецификации кои упатувале на конкретно производство и конкретни трговски марки за системи кои се користеле во автоиндустријата. Ова бидејќи истиот не располагал со лиценца и не евидирал на сајтот на Министерството за правда како вештак од областа на заштита на авторски права, други сродни права и права од интелектуална сопственост. Од сите овие причини смета дека не се докажало дека обвинетиот Никола Груевски го сторил делото за кое се терети и му предложи на судот да донесе ослободителна пресуда. Притоа наведе дека за да бидат доследни докрај ќе зборуваат и со јазикот на Обвинителството и ќе тргнат од нивните тврдења, па ќе истакне дека со обвинителен предлог СЈО го терети обвинетиот Никола Груевски за кривично дело Примање награда за противзаконито влијание од чл.359 ст.2 од КЗ за кое е запрета казна



затвор од една до три години. Од страна на Обвинителството се доставиле и се репродуцирале аудио материјали од незаконското следење на комуникација и со тонски запис од 26 февруари 2012 година. Обвинителството тврдело дека обвинетиот во разговор со женска особа барал набавка на возило на буквата М од каде прејудиицирало дека истиот побарал да се купи ново блиндирано ПМВ од марката Мерцедес. Наведе дека согласно чл.30 од КЗ, кривичното дело е сторено во време кога сторителот работел или бил должен да работи, без оглед кога настапила последицата, согласно чл.107 ст.1 т.5 од КЗ, застареноста за гонење на предметното кривично дело настапува со протек на три години од извршувањето на кривичното дело, а согласно чл.108 ст.6 од КЗ, застареноста на кривичното гонење настапува во секој случај кога ќе помине двапати онолку време колку што според законот се бара за застареност на кривичното гонење. Оттука со оглед дека биле поминато повеќе од шест 6 години од моментот за кој ова обвинителство тврди дека обвинетиот Никола Груевски го сторил кривичното дело кое му се става на товар, па евидентно било дека по вака презентираното обвинение настапила апсолутна застареност на кривичното гонење.

Бранителот на обвинетиот Никола Груевски, адвокат Боро Тасевски во завршен збор наведе дека во целост се приклучува кон дадените завршни зборови на неговите колеги и ќе се обиде накратко да изврши некои поенти кои се однесуваат на одбрана на обвинетиот Никола Груевски. Наведе дека се наоѓаат пред крајот на еден долг судски процес, кој ако се земеле првичните сигнали за негово иницирање, а тоа било објавување на незаконски следените комуникации т.н. „бомби“ од страна на политичката партија СДСМ траел неколку години, впрочем пресуда требало да се донесе за дејствија кои наводно се одвивале пред повеќе од 6 години. Релативниот долг период на траење на постапката во сите нејзини фази го потенцира од аспект на околноста што СЈО можело да спроведе постапка која ќе ги задоволува сите меѓународни стандарди за водење на постапката и за обезбедување на доказите. Меѓутоа што се случувало во реалноста и со каква постапка и докази на обвинението биле соочени, односно дека соочени биле со докази кои обвинителството ги третираше како суштински особено кај неговиот клиент и на кои барало да се темели пресудата, но кои докази во најголем дел биле обезбедени со кршење на домашни закони, но и кршење на општо прифатените меѓународни стандарди. Наведе дека членот 12 став 2 од Законот за кривична постапка е повеќе од јасен, за да може определени докази, како и доказите произлезени од нив, да се користат и врз нив да се заснова судска одлука истите не смееле да бидат прибавени на незаконит начин или со кршење на слободите и правата утврдени со Уставот на Република Македонија, законот и меѓународните договори. Во овој предмет како и во другите кои биле предмет на постапување на Јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои

произлегуваат од незаконското следење на комуникациите, очигледен бил политичкиот момент и политичкиот судир и конкурентноста на иницијаторите на овие постапки и обвинетите како високи функционери на политички партии кои имале голем број на свои следбеници поради што и интересот и поларизираноста на јавноста околу овие постапки била и е висока. Токму затоа стандардите на Законот за кривична постапка и меѓународните стандарди сметаат дека органите кои ја воделе постапката и ги обезбедувале доказите, морале да ги применуваат исклучително внимателно и изострено. Смета дека тоа не се случило туку напротив, законските гаранции кои што ги бара членот 12 став 2 во поглед на доказите, органите дури ги спуштиле под вообичаеното законско ниво кое редовно се применувало во постапките, па така кај обвинетите, одбраната и дел од јавноста се добивал впечаток на некој специјален третман на овие обвинети, според него на нивна штета и со повреда на нивните права во постапката како обвинети. Во однос на обвинетиот Никола Груевски наведе дека особено биле важни доказите кои произлегувале од незаконското следење на комуникациите, незаконски прислушкуваните разговори, кај кои разговори прифатени од судот како докази и изведени докази, на секој чекор во постапката имало незаконито постапување, а истите разговори претставувале единствена, единствена и со ништо друго непотврдена врска на обвинетиот г-динот Груевски со описот на наводно превземените инкриминирани дејствија. И покрај тоа што овие докази неспорно претставувале докази од незаконско следење на комуникациите судската власт ги прифатила и им дала третман на законито прибавени докази бидејќи СЈО на законит начин ги добило од политичката партија СДСМ, па оттука можеле да бидат докази во постапката. Одбраната на ваквиот став на судот и третман на овие докази силно се противела и ќе се противи и понатаму додека има правни можности тоа да го чини. Но, во однос на овие докази резултат на незаконско следење на комуникациите со ова незаконитостите па со тоа и пречките од член 12 став 2 тие да бидат доказ не престанувале. На одбраната и обвинетите одново и одоново им се кршеле правата и се постапувало спротивно на уставно гарантираните слободи и права спротивно на закон и спротивно на меѓународните договори и стандарди. Така одбраната на повеќе пати повикувајќи се на начелото на еднаквост на оружјата барала да и бидат доставени овие разговори во аудио форма на носач на звук, но тоа од Обвинителството и судот не било прифатено, наведе дека тие разговори, снимки, не биле прибавени со посебни истражни мерки, па оттука не уживале заштита како што ПИМ мерките ја уживаат, па со ваквото противзаконито постапување и недостапност на снимките во аудио форма на обвинетите и на одбраната, одбраната била оневозможена истите да ги анализира од технички аспект и да ја проверува нивната автентичност со свој технички советник, вешто лице од областа на телекомуникациите. Автентичноста пак за одбраната била особено важна бидејќи по повеќе од 6 години од наводно обавените разговори,

наводните соговорници не можеле да се сетат и да паметат дали воопшто таков разговор постоел, дали бил извршен токму во наведениот период, дали воопшто презентираниите биле нивните гласови, а исто така ниту целовитоста и континуираноста на разговорите не можело да се проверат. Кога се работело за вакви разговори за кои се претендирало да бидат кривични, единствен доказ во постапката и само со краток прекин на континуираноста, вметнување или бришење на само еден збор или слично, со предвремен прекин на разговорот, можело комплетно да се промени неговата содржина и смисол. Но не само што спротивно на Законот за кривична постапка на обвинетите и одбраната им било оневозможено да ја проверуваат автентичноста, целовитоста и континуираноста на разговорите, туку и никој во име на Обвинителството кое ги користело овие докази не стоело зад нив, никој истите не ги анализираше од технички аспект, никој не потврдувал како истите биле снимани, кој и како ги преснимувал од еден на друг носач на звук, каде истите снимки се чувале и под каков безбедносен режим, односно кој тврди и гарантира дека над истите никако не се интервенирало, дури еден од наводните разговори од месец март и не содржел содржина за каква јавна набавка се разговарало. Наведе дека ако се направело анализа на постапувањето при обезбедувањето на докази со ПИМ мерки согласно членовите од 252 до 271 од ЗКП, ќе се утврдело дека прислушкувани разговори како доказ прибавени согласно ЗКП можат да се користат во постапката под строги услови и гаранции за нивната автентичност така што со овие строги услови и мерки таа автентичност се гарантирала. Во конкретниот случај пак се користеле како доказ незаконски прислушкувани разговори за кои Обвинителството не понудило никаква гаранција за нивната веродостојност и автентичност. Дури ни самото обвинителство не тврдело дека се автентични бидејќи било свесно дека начинот на кој биле добиени никако не ја гарантирал нивната автентичност која обвинетите ја оспоруваат во согласност со член 6 од Законот за заштита на комуникациите. Наведеното особено и со оглед на фактот што овие снимки биле селектирани од страна на СЈО од стотици илјади аудио фајлови, врз основа на нивна субјективна и произволна проценка, а кои произлегувале од долгогодишно и масовно кршење на правото на приватност со незаконското следење на комуникациите, без судска наредба и без било каква контрола, надвор од било какви однапред пропишани стандарди и без постоење на заштитни механизми кои ќе ја гарантираат и заштитат или ќе го гарантираат и заштитат правото на приватност загарантирано со Амандманот XVII од Уставот на РМ и членот 8 од ЕКЧП. Еднаквоста на оружјата исто така била повредена на штета на одбраната со самиот факт што СЈО имало монопол над сите стотици илјади незаконски прислушкувани разговори, исто како што таков монопол имала и политичката партија СДСМ која подолг период ги поседувала овие разговори и наводно сите ги предала на СЈО. Овој монопол и располагање со стотици илјади незаконски прислушкувани разговори ги ставал политичкиот противник


на обвинетите и СЈО во привилегирана положба да можат да селектираат разговори кои им оделе во прилог, па едните да ги користат, а другите кои не им оделе во прилог да ги игнорираат. Наведе дека токму во игнорираните разговори, некои можеби веќе и уништени и пред предавањето на СЈО, можеби се наоѓале клучни аргументи за одбраната која таа не можела да ги искористи бидејќи сите фајлови со незаконски прислушкувани разговори едноставно не и се давале, не им биле достапни и се држеле од СЈО недостапни за обвинетите. Поради наведено, презентираниите како доказ незаконски прислушкувани разговори согласно членот 12 став 2 од ЗКП биле прибавени на незаконит начин и со кршење на слободите и правата утврдени со Уставот на РМ, законот и меѓународните договори и не можеле да се користат во постапката ниту врз нив да се заснова судската одлука. Таквото обезбедување и постапување со тие докази претставувало и кршење на член 8 од Европската конвенција заштита на човековите права и пресуда заснована на вакви повреди и на вакви докази е спротивна на стандардот за правично судење загарантирано со членот 6 став 1 од Конвенцијата. Со оглед дека во однос на обвинетиот Никола Груевски незаконски прислушкуваните разговори биле единствениот доказ со кој СЈО се обидуваало да го поврзе со кривично правниот настан, за одбраната било крајно неприфатливо ова судење да се смета за „правично“ како што тоа го бара член 6 од ЕКЧП со оглед на бројните незаконитости, повреди на Уставот, Законот и Конвенцијата претходно наведени, а поврзани со прибавувањето, но и понатамошното постапување на органите, вклучително и судот со овие докази. Условите да можат да бидат доказ во постапката во согласност со членот 12 став 2 од ЗКП, не ги задоволувале ниту прифатените како доказ и изведени пред судот вештачења од вешти лица од фирмата ЕОС Консалтинг, на кое во повеќе наврати укажувала одбраната во текот на постапката. Повеќе повреди на Законот при изготвувањето на тие вештачења воочила одбраната и побарала нивно отклонување, но тоа не било сторено ниту од судот ниту од СЈО, така што сметаат дека истите согласно членот 12 став 2 од ЗКП не можат да се користат и врз нив не може да се темели судската одлука. Пред се фирмата ЕОС Консалтинг е странска фирма, таа е акционерско друштво од Рим Италија, со странска подружница во Р.Македонија. Согласно Законот за вештачење таквата организациона форма не претставувала правно лице во Р.Македонија и не претставувала трговско друштво согласно членот 26 од ЗТД за што одбраната обезбедила и презентирала докази од Министерството за правда и Министерството за економија. Исто така наведе и дека Европскиот суд за човекови права имал став дека објективно оправданиот сомнеж во неутралноста на вештаците го загрозува принципот на еднаквост на оружјата, пресуда од 6 Мај 1985, параграф 32-34, Бониш против Аустрија. Сомнежот во неутралноста на вештаците во конкретниот случај бил повеќе од оправдан бидејќи управител на ЕОС Консалтинг подружница во РМ е лицето Димитар Бузлевски кој е познат

висок функционер на СДСМ, политичкиот противник на ВМРО ДПМНЕ чиј долгогодишен Претседател бил обвинетиот Никола Груевски, како пратеник од СДСМ во Собранието на РМ, Министер и Градоначалник, а исто така и вештакот Тале Герамитчиоски како поранешен заменик Министер за образование, Пратеник во Собранието на РМ исто така од редовите на СДСМ. Во Р.Македонија постојат стотици реномирани и објективни вештаци од машинска и економска струка, па крајно било иритирачки за обвинетите, вештачењата да им бидат доверени на споменатите лица истакнати функционери на партијата СДСМ, политички противник, опонент на ВМРО-ДПМНЕ чиј долгогодишен Претседател бил обвинетиот Никола Груевски. Но постапувањето спротивно на Законот при изготвувањето на овие вештачења тука не престанувале, вештите лица Тале Герамитчиоски и Страхил Глигоров при спроведувањето на истите вештачење не поседувале важечки лиценци за областите во кои вештачеле на што одбраната на повеќе пати се повикала и го воочила пред судот овој факт за што предложила и докази, известувања од Министерството за правда. И тука повторно не застанувале постапувањата спротивно на Законот при изготвувањето на овие вештачења. Повредено било основното право на одбраната да учествува при нивното изготвување, лично да присуствува и да користи технички советник преку кого да дава соодветни сугестии, предлози и забелешки во интерес за одбраната бидејќи ниту обвинетите, ниту нивните бранители не биле известени за подготвувањето на вакви вештачења, ниту биле повикани да присуствуваат при работа на истите или да определат свој технички советник заради присуство и давање предлози или ставање забелешки согласно член 245 од ЗКП. Одбраната воопшто не била информирана за Наредбите за вештачење НСК-КО 3/17 за економско финансиското вештачење од 03.04.2017 година, ниту за сообраќајно машинското вештачење од 23.04.2017 година. Европскиот суд за човекови права имал јасно изразен став во пресудата по Апликација број 107718/05 во предметот Ивановски против Македонија, параграфи 57 и 60, дека таквите вештачења на кои не била присутна одбраната не се објективен доказ и во тој предмет констатирал повреда на член 6 ст.1 и 3 г од Конвенцијата поради одбивањето на домашните судови на предлозите за сослушување на сведоците на одбраната, одбивање на барањето за алтернативно вештачење преку технички советници. Сите претходно наведени повреди поврзани со двата вешти наоди и мислења одбраната смета дека целосно упатуваат на примена на членот 12 став 2 од ЗКП и укажуваат дека истите не можело да се користат како доказ исто како и прислушкуваните разговори и врз нив не можела да се заснова судската одлука. Во однос на неговиот клиент, г-динот Никола Груевски доволно било само да се констатираат повредите на Уставот, законот и меѓународните договори во однос на незаконски прибавените, неавтентични, неверодостојни докази, прислушкувани разговори, за да се утврди дека единствена правична одлука би била ослободителната пресуда бидејќи него ништо не го

поврзувало со опишаните дејствија на кои Обвинителството им дава кривично правен третман. Тие непотврдени од никого разговори биле единствениот доказ кој СЈО го понудил за да докажува противзаконито дејствување на обвинетиот Никола Груевски, па побара како негов бранител истите судот да ги игнорира и да не им поклони никаква верба бидејќи во спротивно не само што ќе се стори повреда на Законот и меѓународните општоприфатени стандарди за правично судење, туку ќе се примени и „специјален третман“, незаконски третман кон обвинетиот, што би претставувала негова дискриминација спротивно на Законот за спречување и заштита од дискриминација кој забранува дискриминација од политички причини односно дискриминација поради политичка и партиска определба. Понатаму, доколку пак се анализира текстот на изреката на обвинението, јасно и недвосмислено се заклучувало дека истото содржи контрадикторности со постојниот правен поредок во Р.Македонија и регулативата превземена од ЕУ. Имено, наведе дека за да се тврди дека ниту еден друг економски оператор не можел да понуди возило со бараните карактеристики, па затоа еден економски оператор бил повластен во постапката за јавна набавка, е спротивно на антимонополската регулатива во ЕУ која е целосно превземена во Р.Македонија. Без оглед дали во Р.Македонија или во било која ЕУ земја постоел овластен претставник или дистрибутер на определени возила, со антимонополското законодавство било забрането да се спречува било кој друг економски оператор да набавува и нуди исти такви возила. За ова постоеле бројни примери на пазарот, па и набавка во МВР каде токму последните набавки на повеќе возила Шкода не биле направени од овластен претставник и дистрибутер на Шкода, туку од друг економски оператор од Куманово. Наведе дека ја користи приликата да честита на судската власт во Р.Македонија бидејќи токму денес стапувале на сила последните измени на Законот за судовите во кои со истите на ниво на тешка дисциплинска повреда со закана за разрешување било нормирано не применувањето или постапувањето спротивно на одлуките и стандардите на ЕСЧП во постапките во Р.Македонија, тоа е член 17 алинеа 11 и член 18 став 1 алинеа 8, па оттука уште еднаш побара од судот ослободителна пресуда за обвинетиот Никола Груевски со што смета дека единствено ваквите цитирани домашни и европски стандарди ќе се задоволат за постапување на судовите во вакви предмети каде не постоел никаков доказ за криминална поврзаност на обвинетиот Груевски со опишаните настани како во изреката на обвинението. На крајот наведе дека сака да се повика и да појасни она што обемно го кажала неговата колешка Сања Алексиќ околу застареноста меѓутоа да се повика на искажувањето на СЈО кое смета дека било некореткно кога се извршило повикување на околност дека обвинетиот Никола Груевски по временската рамка во кое било сместено ова кривично дело сторил нови кривични дела и дека со тоа се прекинувал рокот на застареноста, бидејќи истото смета дека било некоректно бидејќи се прејудиицирало постапувањето на судовите до наредниот период со тоа што се земало

од обвинителство како да е веќе обвинетиот Груевски правосилно осуден за вакви кривични дела, а само се констатирало дека ги сторил кривичните дела, кој такви кривични дела не сторил, а тоа низ факти ќе го докажат.


Бранителот на обвинетиот Никола Груевски, адвокат Димитар Дангов во завршен збор наведе дека неговиот завршен збор ќе го даде од аспект на анализа на аудио снимените разговори, употребени во оваа постапка за кои иако изгледа дека тука нема ништо што друго да се каже, тој не само што нема да се повторува во изнесени работи, па дури и од неговиот колега Боро Тасевски денес, но ќе се осврне за прв пат по однос на овие материјали од аспект на важечки закон донесен во пакет со Законот за СЈО, кој ниеден суд во оваа или друга постапка во која се постапува по обвинение на СЈО не го опсервирал. Наведе дека од овој Закон произлегувало дека материјалите произлезени од незаконското следење на комуникациите, по истекот на рокот пропишан со тој Закон во кој СЈО можел законито да ги прибавува за да ги употребува заради истражување во смисла на член 5 од Законот за СЈО, се незаконити и постоела забрана за нивна употреба во конкретната и во било која друга кривична постапка. Исто така наведе дека точно е дека Апелациониот суд Скопје со Решение КСЖ-548/17 од 07.11.2017 година, не во петитумот но во образложението, навел дека предметните материјали се прибавени на законит начин и може да се користат во постапката бидејќи СЈО ги прибавило согласно чл. 287 од ЗКП и чл. 5 од Законот за СЈО. Но ниту овој суд, ниту било кој друг суд, а се надева и се очекува после овој завршен збор, токму овој суд да го има во предвид овој Закон, го немал во вид Апелациониот суд Скопје, предвид Законот за заштита на приватноста, кој бил во сила во моментот кога СДСМ на ден 30.12.2015 година ги предал материјалите на СЈО, употребувани и изведувани во оваа постапка како аудио снимки од наводни телефонски разговори помеѓу обвинетите во оваа постапка. Наведе дека овој Закон бил донесен на 9-ти ноември 2015 година и бил објавен следниот ден, на 10-ти ноември 2015 година во Службен весник на РМ бр. 196 и бил во сила до 20-ти мај 2016 година, кога стапил во сила целосно нов Закон за заштита на приватноста објавен во Службен весник бр.99 на ден 20.05.2016 година. Станувало збор за два идентични закони, со разлика во тоа што новиот не го содржел најбитниот член 2 од претходниот Закон, бидејќи едноставно бил избришан. Но независно од тоа, последиците кои Законот од 2015-та година веќе ги предизвикал по однос на легитимноста на аудио снимките, стапиле во сила тие последици и новиот закон донесен во месец мај 2016-та година немал влијание на материјалите за незаконските комуникации, такво влијание за да тие материјали повторно да станат законити за да се употребуваат во кривична судска постапка, било која. Наведе дека тој како еден од бранителите кој го изнесува завршниот збор во овој предмет неговиот завршен збор ќе го даде низ призмата на овој Закон, ќе укаже на неколку елементи поврзани со истиот, и тежиштето на неговиот завршен збор ќе



го даде исклучиво на овој Закон и влијанието на истиот на овој и на сите други предмети кои што се водат по обвинение на СЈО. Наведе дека овој закон бил *lex specialis* во однос на ЗКП во делот на прибавување на материјалите наменети за употреба во оваа постапка во смисла на одредбите од чл. 287 од ЗКП, и *lex specialis* во однос на тоа зошто и кога овие материјали биле незаконити и зошто постоела забрана за нивна употреба во кривична постапка, во смисла на член 12 од ЗКП. Наведе дека по однос на тој Закон од 2015-та година, најголемиот правен авторитет во Европа, а тоа е Венецијанската комисија при Советот на Европа, имала дадено мислење бр.829/2016 од 15.03.2016 година, кое овој суд-совет се очекува по службена должност да го има во предвид при пресудувањето. Законот за заштита на приватноста има само 7 членови, од кои особено биле значајни чл. 1, 2 и 6 од Законот. Имено, член 1 став 1 се однесувал за целите на носење на Законот, а тоа било заштитата на приватноста на граѓаните на РМ гарантирана со Уставот и Европската конвенција за човековите права, а во врска со материјалите кои произлегуваат од незаконското следење на комуникациите извршени во периодот од 2008-ма година до 2015-та година. Став 2 од овој член предвидувал три форми на забрана во однос на материјалите со кои се вршела повреда на личниот и семејниот живот, тоа се забраната за поседување, за обработка и за јавно објавување на ваквите материјали. Значајно било дека став 3 од член 1 од Законот предвидува и четврта забрана која се протега на употреба на овие материјали во конкретната постапка. Пред да го изнесе наведеното законско решение, наведе дека најпрвин ќе каже една реченица во врска со исклучокот од чл. 6 од овој Закон со кој било предвидено дека одредбите од овој закон не се однесуваат на објавените материјали заклучно со 15 јули 2015 година, која одредба доколку се немало во предвид мислењето на Венецијанската комисија, можела да упати на погрешен заклучок, обврзано со целото правно дејство врз оваа кривична постапка. Венецијанската комисија во врска со наведената одредба била на став дека со истата всушност се дава заштита на медиумите на начин што тие можеле да ги реобјавуваат материјалите кои што биле објавени од страна на тогаш опозиционата партија заклучно со 15 јули 2015 година. Во однос на таа одредба Венецијанската комисија понатаму вели дека таквиот пристап на законодавците бил разумен, бидејќи било каква забрана за понатамошно објавување на материјали што веќе биле јавно достапни, би било бескорисно и немало да помогне да се постигне главната цел на Законот, а тоа е заштита на приватноста. Доколку не бил доволно јасен увидот на мислењето на Венецијанската комисија поврзано со чл. 6 од овој закон, неговото изнесување во завршниот збор ќе го направел целосно јасно. Како требало да се постапува со материјалите, односно аудио снимките приложени кон обвинението во овој предмет, во согласност со овој Закон донесен исклучиво за таа намена во пакет со Законот за СЈО, истовремено. Според него, согласно член 2 од овој Закон, секој кој поседува материјали од незаконското



следење на комуникациите, а под секој се подразбирале и политичките партии, а кога го употребува терминот политички партии, замоли да биде сфатен дека тоа го прави во функција на давањето на негова одбрана како бранител на неговиот клиент господин Никола Груевски во оваа постапка, а не и во друга конотација или смисла, во врска со примопредавање на тие материјали, тие политички партии имале обврска да постапуваат во строго определена и преклузивна временска рамка од 20 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон, а тоа бил периодот од 10-ти ноември 2015 година до 30-ти ноември 2015 година, кој период отпочнал да тече од 10-ти ноември 2015 година бидејќи согласно член 7, тој Закон стапил во сила на денот на објавување во Службен весник. Наведе дека според законодавецот, тој преклузивен рок е во функција токму на заштитата на приватноста на граѓаните на РМ и потребата од итно предавање на материјалите од незаконското прислушкување на разговорите на надлежен обвинител веднаш по стапување во сила на законот. Заради почитување на рокот од 20 дена од член 2 од овој Закон, секој меѓу кои и СДСМ како држател на материјалите, меѓу кои и тие употребени и изведени во оваа постапка, и СЈО како надлежен јавен обвинител за примање на тие материјали, морале да превземат пропишани активни дејствија заради остварување на примопредавање на материјалите. СЈО можело да дејствува во две насоки. Согласно чл. 5 од Законот за СЈО или согласно чл. 287 од ЗКП, а во двата случаи во врска со чл. 2 од Законот за заштита на приватноста, можело да испрати барање до СДСМ, како субјект за кој неспорно од јавноста се знаело дека ги поседува тие материјали, да побара да му бидат доставени тие материјали. Но, секако не во рокот од 30 дена согласно многу употребуваниот чл. 287 од ЗКП, но во рокот од 20 дена согласно член 2 од Законот за заштита на приватноста. Дополнително, независно од тоа дали СДСМ ќе постапело по барањето на СЈО изложено претходно, СЈО имало и овластувања согласно одредбите од Глава 17 од ЗКП, во рамки на рокот предвидени со чл. 2 од Законот за заштита на приватноста, да превземе и дејствија за обезбедување на предметите, во случајот на материјалите кои неспорно се наоѓале кај СДСМ. Наведе дека доставувањето на материјалите од СДСМ на СЈО во временскиот период од 10.10.2015 година до 30.10.2015 година можело да се оствари или по пат на поднесување на кривична пријава согласно чл. 273 став 3 од ЗКП, а во врска со чл. 2 од Законот за заштита на приватноста, или во краен и наједноставен случај, со реално и записничко примопредавање согласно член 2 од овој Закон. Но тоа не се случило, туку на 30.12.2015 година СДСМ јавно доставил кутии во кои наводно се наоѓале материјалите од член 2 од Законот, меѓу кои требале да се наоѓаат и конкретните за предметот, во просториите на СЈО, со аудио коментар на новинар дека на тој начин се вршело примопредавање на аудио материјалите објавени од СДСМ. Во врска со тоа примопредавање никој во предметот не видел Записник за тоа што било примопредадено од СДСМ на СЈО и категорично тврдат дека не



само што не било извршено примопредавање на тие материјали во рокот пропишан во Законот, но тоа не било сторено ниту на ден 30.12.2015 година иако било небитно дали и што било примопредадено на тој ден, бидејќи немало доказ дека тогаш било извршено примопредавање на тоа што овде се тврдело дека било примено а се употребувало во фазата на изведување на докази од СЈО. Според чл. 2 од Законот за приватноста, Венецијанската комисија во цитираниот извештај забележала дека член 2 нема пропишана санкција поради неуспехот во рокот да се предадат материјалите на СЈО, но секако дека продолженото поседување на копии од разговори се мисли на СДСМ се сметало за незаконито поседување, согласно чл. 1 став 3 од овој Закон. Бидејќи „поседување“ на материјалите по 30.10.2015 било незаконито, како што наведувала Венецијанската комисија, тоа значело дека следиот ден од тој датум, било незаконито и превземање на било кое од наброените дејствијата што се наведени во став 3 од чл. 1 од Законот за заштита на приватноста, на „обработка“, на „јавно објавување“ и што било многу битно, забрането било располагање на кој било начин на материјалите, вклучувајќи и нивно користење за други цели и постапки. Од причина што СДСМ не ги доставил материјалите на СЈО во временскиот период од 10.10.2015 година до 30.10.2015 година, а СЈО во овој рок не превземал дејствија да ги прибави материјалите, настапени биле следните последици. Првата, СДСМ како држател на материјалите, сметано од првиот ден по истекот на рокот од 20 дена, а тоа било 31.10.2015 година до 30.12.2015 година кога се тврдело дека наводно му ги предал, а и СЈО тоа не го негирал и го обзнанил, незаконски ги држел тие материјали, поради што таквата незаконитост на материјалите со предавање на 30.12.2015 година на СЈО не се трансформирала во законитост на предавање на материјалите. Втората, СЈО како јавен обвинител надлежен да му бидат предадени тие материјали согласно член 2 од овој Закон, поради нивното наводно превземање на ден 30.12.2015 година, а тоа било по истекот на рокот, истите ги прибавил на незаконит начин бидејќи на тој ден имал забрана да прима, да ги користи и да располага со нив, за било кои цели и постапки вклучувајќи ја и кривичната постапка. Бидејќи се постапило на претходно изнесениот начин, произлегувало дека материјалите што СЈО ги прибавило од СДСМ на ден 30.12.2015 година биле докази кои не биле прибавени согласно Законот за заштита на приватноста, па согласно чл.12 став 2 од ЗКП како што спомнал и неговиот колега Боро Тасевски, истите како и доказите произлезени од нив не можеле да се користат и врз нив не можело да се заснова судска одлука. Кои биле тие незаконити докази произлезени од незаконитото превземање на овие материјали, тоа биле сите докази од листата на докази на обвинителството изведени во текот на оваа постапка. Само ако СЈО материјалите законито ги прибавело во рокот од Законот за заштита на приватноста, можело потоа на основа член 5 од Законот за СЈО, да истражува и прибира законити докази за да со тие докази, категорично тврди, не и со материјалите коишто биле незаконити докази

чија што употреба била забранета во било која кривична постапка, можело да гони кривични дела кои произлегле од тие незаконити материјали. Затоа од причина што во случајот од СЈО материјалите биле незаконито прибавени, од причина што СЈО незаконито прибавувало докази на основа тие материјали, а на ден 29.06.2017 година поднел и обвинител акт, а за нивниот клиент предлог, имајќи во вид дека согласно член 12 став 2 од ЗКП на незаконито прибавени докази не можеле да се заснова судска одлука од причина што обвинението се засновало на докази прибавени на со закон забранет начин поради што и нивната употреба со законот не била дозволена, исклучено било на основа такви докази да се врши кривично гонење. Затоа во неговиот завршен збор само од наведените причини предлага согласно член 402 ст. 1 т.6 од ЗКП да донесе одбивателна пресуда по однос на обвинението кое му се ставало на товар на Никола Груевски. Наведе дека не може да не го изнесе и неговиот став по однос на обвинението по кое што одбраната се произнела, а во делот на чл.36 од Законот за јавни набавки, при што истакна дека во истиот се вели „дека не е применет овој член од ЗЈН“, со невнесување во огласот на извесни делови на оваа законска одредба за да се сметало дека и во таа јавна набавка бил применет овој член и во тој случај немало да постои кривично дело. Наводно, ова го изнесува и го става во контекст на веќе кажаното од чл. 2 од Законот за заштита на приватноста, при што замоли ако не се почитува според обвинението тој закон од наведената одредба па затоа било сторено кривичното дело според обвинителот, од каде СЈО црпело право при целосно неприменет Закон за заштита на приватноста донесен 2015-та година, и покрај таквата повреда која што имала за последица да го дисквалификува како надлежен обвинител по тој закон да прима материјали за да потоа во врска со чл.5 од Законот што бил формиран тој обвинител, да гони а пред да гони да истражува и прибира докази на основа на тие материјали кои што како незаконити што било неспорно дека незаконито ги прибавил. Смеслата на тој Закон за заштита на приватноста бил во рок од 20 дена, законодавецот им дал својство „на законити докази“, односно законито својство на тие незаконити докази кои по истекот на тој рок забрането не само било какво дејствие поврзано со тие материјали, но и кривично гонење.

Бранителот на обвинетиот Никола Груевски, адвокат Дончо Наков во завршен збор наведе дека подоцна се вклучил во овој предмет и тоа му ја дала можноста да биде на некој начин како судиите и многу пообјективно без негово лично инволвирање во овој предмет во борбата на приговори и законитост на докази помеѓу колегите од СЈО и тие како одбрана да може објективно и само од очите на законот да го види овој предмет. Наведе дека земајќи ја во предвид формата на која овој судски совет и преостанатите многу внимаваат во секој сегмент на постапката, тој денес ќе повика и ќе побара од судот само врз основа на закон и само врз основа на ставови на СЈО и ставови на судот и ставови на одбраната без ниеден повик на било што што го има одбраната, без

ниеден, да го увери судот дека онака како што било поставено предметното обвинение е несоодветно правно формално и да на него се базира осудителна пресуда. Наведе дека можеби ќе изгледа зачудувачки но тоа го видел уште првиот ден кога доаѓал на судењето за „Тенк“, тоа го направил и доаѓал на судењата за овој предмет со цел да види дали ќе има измена на самото обвинение од аспект на дејствијата на извршување, каузален синџир на дејствија на извршување и каузален тек и правната квалификација. Од страна на колегите од СЈО по решението на судот за регулирање на постапката за Гордана Јанкулоска бил доставен поднесок од 14.05.2018 година со наслов прецизирање каде што Застапникот на обвинението Стевче Донеv во последниот пасос на тој поднесок се оградувал дека се работи за измена по чл.393 од ЗКП туку прецизирање од технички карактер. Наведе дека ниту стариот Закон за кривична постапка, ниту постоечкиот Закон за кривична постапка не предвидува термин прецизирање, но тоа не било прашањето за него. Тоа што сакал да го прикаже имало своја законска и правна подлога која произлегувала од едно од основните начела на ЗКП и правната категорија врзана за позициите дадени во диспозитивот на обвинителниот акт онака како на нив гледал ЈО и како иницијален обвинителен акт и во воведните говори и во прецизирањето од 14.05. а истото и во нивните завршни зборови останало неизменето. Она што според него е битно за судот, а и за сите е тоа дека постоело нешто што се вика евинитет на пресудата со обвинението, како правна облигација на судот да не биде креативен со неможност да интервенира во позицијата на диспозитивот на обвинителниот акт бидејќи тоа било право само на овластениот тужител и пред судот имало обвинение кое морало да се преточи во пресуда. Наведе дека тој ќе покаже дека така како што е напишано обвинението со тие дејствија на извршување, со тој наведен клаузивитет на дејствија, правната квалификација врзана за Никола Груевски како обвинет не постоело такво дело и не постоела можност да судот да го суди дури и да сака. Идентитетот на пресудата со обвинителниот акт не сакал дополнително да го образлага и смета дека судот внимава на таа позиција. Вториот момент кој според него имал реперкусии во целата постапка не од аспект на неговата законитост која ја споменал и неговиот колега Зиков – раздвојување на постапката, според него имала реперкусии и била во директна врска отсуството на Гордана Јанкулоска за која постапката е раздвоена со можноста за Никола Груевски да се донесе осудителна пресуда. Третиот момент кој бара судот да го има пред себе пред тој да ги образложи конекциите на ставовите на Обвинителството, обвинителниот акт и правната квалификација била позицијата на умисла. Во иницијалниот текст на обвинителниот акт и во прецизирањето другите 9 реда се однесувале на обвинетиот Никола Груевски и во тој дел никаде, не бил ставен зборот умисла, а наведе дека зборува за неговото кривично дело. Во целиот текст на обвинителниот акт петитумот, она што за судот е облигаторно и на база на кое единствено може да биде напишана пресудата, зборот

умисла бил врзан само за Гордана Јанкулоска на едно место и денес прв пат и двајцата колеги, но во фаза на завршен збор спомнале дека обвинетиот Никола Груевски делото го извршил со умисла. Имено наведе дека Застапникот на обвинението Гаврил рекол директна умисла и јасна цел и истото го поврзал со еден разговор и дека тој разговор поточно „содржината на тој разговор се утврдува директната умисла на Никола Груевски за извршување на делото“ тоа го кажал застапникот на обвинението Стевче Донев. Наведе дека овие позиции кои судот мора да ги има пред себе го носат на позицијата која е наједноставна за одбрана тоа можеби ќе изгледа фрапантно дека не била покриена од страна на Јавното обвинителство е времето, местото и начинот на извршување на делото. Во позиција на време наведе дека застапникот на обвинението Стевче Донев во уводната реченица на својот завршен збор рекол дека делото било сторено во 2012-та година, позицијата на диспозитив на обвинителниот акт времето го лоцира февруари 2012-та до крајот на октомври 2012-та година, и се доаѓа до она што и денес па и во актот Застапниците на обвинението го истакнале. Наведе дека обвинението за Никола Груевски е по чл.359 ст. 2 и ништо повеќе и тоа било посебен облик на делото од чл.359 неврзано воопшто со ст.1, освен во делот на казната, така што единствена врска во повеќето ставови на наведениот член била можна за ова самостојно кривично дело од ст. 2 со ст. 7, но тоа застапниците на обвинението не го употребиле бидејќи знаеле дека Никола Груевски и според нив за ова дело не примил награда, така било по закон. Ова кривично дело онака како што законодавецот предвидел имало свое дејствие на извршување. Изборот на законодавецот во овој дел на ова кривично дело бил да бидат оставени повеќе алтернативни дејствија на извршување за кои правната теорија вика дека извршувањето на било кое од нив претставувало остварување на законското битие на делото и било дело во кое дејствието на извршување било дадено со техниката на опис не преку индиректниот пристап врзано со некоја последица, туку директно и истото значело дека кривичното дело било извршено во моментот кога едно од дејствијата кои се бара, интервенира, поттикнува или на друг начин се влијае да се изврши службено дејствие што не би смеело да се изврши или да не се изврши службено дејствие што би морало да се изврши. Изборот на застапниците на обвинението бил врзан за дејствието, односно нивниот текст бил дека Никола Груевски побарал од Гордана Јанкулоска и тоа било дејствие на извршување, немало друго бидејќи бил обвинет за тоа кривично дело. Така поставеното барање од Обвинителството му давало за право да потврди дека имало изведен доказ за позиција на време, но во обвинителниот акт таа позиција намерно или ненамерно не била ставена. Денешното излагање во делот на непостоење услови на застареност го наведувало да мисли дека позицијата на време врзана за обвинетиот Никола Груевски и делото од 359 било толку јасно и ја имало во доказите, намерно не била ставена, значи во диспозитивот немало време на извршување на кривичното дело од страна на Никола Груевски

врзано за негово дејствие на извршување поточно кога побарал од обвинетата Гордана Јанкулоска, и судот во пресудата доколку огласи или ослободи било кого за дело, во конкретниот случај обвинетиот Никола Груевски, мора да напише кога тој го сторил делото од чл. 359, но дотогаш ќе било се доцна. Наведе дека точно било дека постојат правни норми некаде во шеесетите кои дозволувале интервенција на судот во делот на одредени позиции кои произлегле, но одлука на судот со новиот ЗКП да ја следи законитоста прв пат да се сретне со доказите со што е можно помала интервенција единствено во делот на поставување на одредени прашања према сведоци кои ги имал не му дозволува такво нешто, законот, не тој. По однос на местото, ЈО Стевче Донев прв пат кажал дека се знаеле кои биле сопствениците на телефоните, а гласовите лесно се препознавале. Наведе дека тој денес добил од Обвинителството за организиран криминал докази врзани за еден друг случај каде точно била наведена позицијата на секој телефон со тоа и на неговиот сопственик како претпоставка во време на вршење на разговорот. Позицијата на растегливост која ја давал за период февруари 2012-та до крај на октомври 2012-та можела само да се однесува на тогаш обвинетата Гордана Јанкулоска и сега обвинетиот Гоко Поповски, но никако на Никола Груевски, и при постоење на доказ за времето, времето не било ставено, а ставено било местото дека Никола Груевски делото го направил во Скопје и за тоа немало докази. Наведе дека земјаќи предвид дека она што го сторил Никола Груевски произлегувало од телефонски разговор како што тврделе од Обвинителство и дека тој телефонски побарал од Гордана Јанкулоска судот немал доказ од кој ќе утврдел дали Никола Груевски бил во Скопје дали Гордана Јанкулоска била во Скопје, а местото на извршување наведе дека нема да го коментира како елемент во пресудата на судот, а тоа биле основите на секое кривично дело, и ги немало. Наведе дека според него требало да има и нешто друго, дека каузалниот синџир на дејствија на кои претендирале од Обвинителството бил врзан за Гордана Јанкулоска за која постапката била во прекин и за сега обвинетиот Гоко Поповски. Имено, неспорно било за Застапниците на обвинението и за нив дека она што тие го тврделе а тие го бранат е дека денес било повторено во два наврати и во завршните зборови како категорично тврдење дека „за да го исполни барањето на Никола Груевски, Гордана Јанкулоска го поттикнала Гоко Поповски“, а пак „за да го исполни барањето на Гордана Јанкулоска обвинетиот Гоко Поповски превзел дејствија“. Ваквиот екстензивен каузален синџир во кој се мешале повеќе вкрстени каузални текови со прекилот на постапката кон Гордана Јанкулоска бил нарушен и сега не можел иако во петитумот и прецизирањето на Застапниците на обвинението останале на таквата позиција неговиот колега Стерјо тоа го именувал како нелогичност, но тој смета дека правна неможност исто така за носење на пресуда на делото од чл. 359, а тоа го велел Владо Камбовски не тој, дека вака кривичното дело од ст.2 на чл.359 било влијание за извршување на законито

службено дејствие и тоа од претходниот облик од ставот 1 се разликувало по тоа што се вршело без награда, а покрај тоа влијанието се однесувало на извршување незаконито службено дејствие. Наведе дека ако се земе тврдењето на тоа што било напишано е дека обвинетиот Никола Груевски побарал од Гордана Јанкулоска да поттикне лица и таа да превземе дејствија на спроведување според ОЈО на незаконита постапка која води кон фаворизирање на одредена би рекол фирма во постапката за јавни набавки значело дека позицијата на Никола Груевски и неговото извршување на кривично дело била врзана за поттикнувањето на Гордана Јанкулоска во понатамошниот тек на постапката, „со оглед на тоа дека дејствието на извршување се состои врз влијание на службеното лице да изврши нешто незаконито не постои ова дело ако влијанието содржи елементи на поттикнување на некое потешко казнено дело“, наведе дека наводот бил став на академик Владо Камбовски од стр. 1081 од коментар на Кривичниот Законик. Втората позиција врзана за тој каузален синџир ја наметал и застапникот на обвинетиот Дангов, но тој ја врзал за законот за кој тој зборел, а тој ја врзува строго за кривичното дело од чл. 353. Имено, се работи за кривично дело кое било несамостојно и каде неправото се црпело и се определувало со пратечки прописи и закон т.н. бланкетна норма, избор на колегите за бланкетна норма која била повредена и чие непочитување значело остварување на кривичното дело од чл. 353 од главниот извршител според обвинението, Гоко Поповски бил чл. 36 од Законот за јавни набавки. Користењето на таквата легислативна техника наречена „јешек неимен“ била позната во правната теорија, но не било доволно да избераат одредба од пратечки закон и да упатат на неа туку постоеле и одредени правила и услови и од страна на судот неопходна проверка дали таа одредба воопшто можела да биде бланкетна норма или не. За да судот го види тоа треба да знае дека во времето на извршување на кривичното дело имало повеќе ставови, тој го анализираше Законот за јавни набавки кој бил еден од законите кои имал најмногу промени, исклучително динамичен закон, но и исклучително правно формален со посвета на заштитата и имал една позиција која била многу битна а тоа била позицијата да во тој закон имал казнени одредби, само петесетина закони во РМ надвор од Кривичниот законик има казнени одредби со предвидени законски казни - затворски и тоа од причина што и законодавецот и Парламентот сметале дека вредноста, значењето на заштитното добро или постапка во конкретниот случај кај ЗЈН била на повисоко ниво и динамична материја која требала да биде санкционирана и заштитена на тој начин. Она што очекува дека ќе го направи судот и верува дека е така е судот да ја види одредбата од чл.56 каде што ставот 2 упатува кон членовите 33 и 34 и судот да го прочита првиот став од чл.34 од ЗЈН, членот од 1 до 3 каде што се основните начела и законската дефиниција од над 20 и нешто поими, делот 7 кој што предвидува судска заштита и супсидијарна примена на прописи, кој упатува на ЗОУП и Управниот суд, а истото само од аспект на правната




сигурност во државата и правните можности кои не биле користени, а законот ги нуди, и секако посебен аспект и акцент на Глава XI - делот за казнени одредби. Имено, наведе дека Главата XI-A била она што законодавецот сметал дека треба да биде заштитена, врзана поединечно за секој член од овој закон каде што по некои кои што го пишувале и гласеле за овој закон имале пред себе токму стриктни позиции од ЗЈН на кои им нашле место дека претставувале можност и правен основ за нивна казнивост со затворски казни. Наведе дека Главата XI-A се состои од чл.232 - А до чл.232-К, тоа биле 11 казниви кривични дела предвидени во *lex specialis* на кои се повикувало Јавното обвинителство и од кого црпело бланкетна норма и чл.36 во овие казнени дела се спомнувал само во чл.232 - В, и притоа наведе дека ќе го прочита „тој што свесно ќе ги дефинира техничките спецификации на набавката на лекови со користење на трговска марка или со име на производителот, носителот на одобрението за ставање во промет спротивно на чл. 36 ст. 3“. Истакна дека чл. 36 ст. 3 е одредба која се однесува само и само за набавка на лекови и истата е дерогирана во 2017-та или 2016-та година, значи во 11-те дела во кои творецот на законот кој го имал духот на овој закон и правните можности да ги види позициите на евентуално пропусти и можности за казниви дела, не нашол дека чл. 36 ст. 1 и 2 се основ за било каква казнивост. На судот останува да оцени дали изборот на Обвинителството за бланкетна норма бил соодветен. Напомена дека на пример компаративно како што Застапниците на обвинението сакале низ одредени примери, во чл. 36-А за кого биле предвидени три или четири кривични дела, но не и за чл. 36 судот има пред себе диспозитив на акт, истите кога го давале завршниот збор го повториле чл.36, тој знае дека немало таква обигаторност и задолжителност поготово во негова врска чл. 34 ст.1 на кој самиот упатува, да види основ по кој би одговарал Гоко Поповски бидејќи доколку Гоко Поповски не е можно да биде осуден поради погрешно според него бланкетна норма, тоа оди во позиција на соизвршителство за која СЈО има формирано став, кој став за соучесништво бил врзан за вториот обид за соучесништво за помагање на која суштина бил соодветен и за оваа правна позиција и бил прокламиран во нивното барање под број НСК - КО.бр. 1/16 од 04.10.2016 година кое било уважено од страна на Врховниот суд на РМ на 06.11.2017 година под КЗЗ бр. 38/2016. Според него тоа подразбира да доколку Гоко Поповски имал ослободителна пресуда, а според него морало да има, независно од дејствијата која ги превзел, се задржува, бидејќи за соизвршителство и позицијата на евентуална осуда на Гоко Поповски поточно негово ослободување значело неможност според ставот на СЈО и според ставот на пресудата на Врховен суд ниту Гордана Јанкуловска уште помалку Никола Груевски да бидат осудени, тоа било поентата и наведе дека така тврделе СЈО и Врховен. Претпоставува дека наведените документи се достапни на судот и замоли судот истите да ги види според проекцијата која тој претендира дека е точно. Наведе дека не помалку битен бил и ставот за умислата кој



суптилно бил ставен без директна посока во последните три реда на обвинението, а денес нагласен многу децидно, тоа бил делот каде што се тврдело дека умислата на Никола Груевски била таа што „сакал да користи такво ново блиндирано ПМВ но не сакал во јавноста да се дознае дека тој како Претседател на Владата користи такво луксузно возило“. Наведеното според правната теорија дури и од римско време во максимата „coligationis poenam nemo patitur“ односно „замисливи идеи никој не може да ги казне“, според него можеби била можност за позиционирање на некаков мотив, но умислата за кривичното дело од чл. 359 тоа не можело да биде. Наведе дека ќе заврши онаму каде што завршил и Застапникот на обвинението Гаврил Бубевски кој кажал дека се работело за лична желба на обвинетиот Никола Груевски, наведе дека не сакал да цитира автори надвор од државата во контекст на она наводна облигаторна примена на странски одлуки кој Законот за судови во своите одредби што ги спомнал неговиот колега Тасевски ги носел, но според него, според правната теорија, да се исценира дека можело да биде казнет за самите мисли, желби и идеи било недозволено. Наведе дека така мислат и повеќе автори и во Македонија кои можело да бидат казнети за свое поведење насочено во објективна смисла кон повреда на правните добра заштитени со закон. Наведе дека ако се земат во предвид сите негови изнесени позиции кои биле базирани само на закон и на ставови на самото Обвинителство врзани пред себе и само за правната квалификација и кривичното дело кое му се става на товар на обвинетиот Никола Груевски евентуално требало судот да го има во предвид и правното прашање за својата надлежност, дали Одлението за организиран криминал е надлежно за ова кривично дело и во кој контекст, тој наведе дека има своја позиција за тоа, а секако и СЈО имале своја правна позиција во моментот кога поднеле обвинителен акт и обвинителен предлог за ова кривично дело, но по службена должност смета дека тоа е прашање за кое судот ќе треба да даде одговор, а тој како бранител бил должен да го истакне. Наведе дека се приклучува кон предогот на неговите колеги во поглед на пресудата која треба судот да ја донесе - согласно чл.403 од ЗКП.

Обвинетиот Гоко Поповски во завршен збор наведе дека Министерството за внатрешни работи за набавка на блиндирано возило обезбедило финансиски средства за извршување на набавката во 2011-та година. Бидејќи се работело за безбедносно блиндирано возило договорниот орган немал законска обврска да спроведе постапка за јавна набавка со применување на одредбите од Законот за јавни набавки. Во чл.7 од Законот за јавни набавки како исклучок од негова примена биле набавки за кои биле потребни посебни безбедносни мерки, односно стоки кои имале безбедносни карактеристики и елементи. И покрај таквата можност договорниот орган, МВР, решило јавно, транспарентно и со примена на одредбите од Законот за јавни набавки да спроведе постапка за јавна набавка во таканаречена отворена постапка со цел да се добие конкуренција и најниска цена. За таа цел



договорниот орган согласно чл.28 од ЗЈН според обезбедените финансиски средства од тој план и обезбедените согласности од Министерството за финансии и Владата на РМ донел одлука за јавна набавка. Договорниот орган немал потреба и обврска да изврши технички дијалог, а применувајќи ја одредбата од Законот за изменување на Законот за јавни набавки Сл. весник на РМ бр 185/11 односно чл.72 според кој одредбите од чл.18 од Законот за изменување на Законот за јавни набавки, Сл. весник на РМ 185/11 ќе се применуваат одложено од 01.07.2012 година. Наведе дека врз основа на донесената одлука за јавна набавка на блиндирано возило договорниот орган изготвил тендерска документација која содржела и техничка спецификација за минималните карактеристики на возилото. Според чл.32 од Законот за јавни набавки договорниот орган изготвил тендерска документација за минималните карактеристики на возилата направена според чл.32 од ЗЈН и детална техничка спецификација изготвена согласно чл.33. При изготвувањето на посочените тендерска документација и техничка спецификација се внимавало на одредбите од чл.36 од Законот за јавни набавки, а со почитување на одредбите од овој закон бил објавен оглас бр.17-16/2012 за постапка која се спроведувала целосно преку електронскиот систем за јавни набавки. Од објавата до моментот на поднесување понуди економските оператори имале право и можност да поставуваат прашања, барања и предлози за и во врска со јавната набавка, како и за самата техничка спецификација. На објавениот оглас од 04.04.2012 година до 15.05.2012 година, ниту еден економски оператор не поставил прашање ниту побарал каква и да е измена на тендерската документација. Договорниот орган можел на барање на економските оператори да ја измени или дополни тендерската документација шест дена до јавното отварање на понудите. Напомена дека во целост биле запазена процедурата, односно имало план за јавни набавки во кој што била предвидена таа набавка, се донела одлука за јавна набавка, јавен оглас, тендерска документација со спецификација, записник од отварање на понудите, извештај од спроведената постапка, одлука за избор на најповолна понуда. Колку што може да се сети наведе дека тендерска документација била подигната од петнаесетина економски оператори, а денеска слушал дека биле 16. Еден од економските оператори кој што подигнал тендерска документација бил и Микеи. Наведе дека овој економски оператор го спомнувал, затоа што основна дејност на истиот бил најпознат по тоа што се занимава со воена опрема, а со кое наведе дека сака да каже дека секој економски оператор кој што во својата дејност ја имал регистрирано и дејноста за промет со возила иако не му била тоа главна дејност ако има економски интерес законот му дозволува да учествува и во постапка за јавна набавка на ова предметно возило. Смета дека Законот за антимонопол дозволувал сите економски оператори кои имаат економски интерес да учествуваат во таа јавна набавка. Согласно Законот за јавни набавки секој економски оператор имал право на жалба на тендерската документација, огласот,

изборот на најповолен понудувач, иако не поднел понуда, но никој тоа не го сторил. Наведе дека тоа што го кажувал дека секој имал право на жалба, прашања, предлози за измена на тендерска документација итн, тоа биле механизми што законодавецот ги предвидел да сите економски оператори имаат ист третман. Исто така предвидел дека во одредени ситуации дури и првопласиран има право на жалба ако смета дека му се повредени некои права, предвидел и инстанца надлежен суд ако економските оператори се незадоволни од одлуката на Комисијата за жалба се со една цел да сите економски оператори имаат подеднаков третман, да сите заинтересирани учествуваат во јавната набавка, да нема дискриминирани и фаворизирани. Од сите овие можности што ги кажал ниту еден економски оператор не искористил ниту една иако законот јасно тоа му го дозволувал. Наведе дека точно било тоа дека една година пред тоа МВР имало јавна набавка за половно возило и по негово сеќавање имало две индикативни понуди до Комисијата од Ауди и БМВ каде што цената на БМВ била околу 580 илјади евра половно, а на самиот ден на отварање немало понуди, така што таа постапка била поништена, а во образложението било предвидено да се повтори меѓутоа во меѓувреме Владата на РМ направила ребаланс на Буџетот, со кој тие средства предвидени за набавка на половно блиндирано возило им биле земено и затоа истата не ја повториле бидејќи доколку немало обезбедено средства, не можело да се распише јавна набавка. Наведе дека од обвинителите биле слушнати неколку тези на кои што би сакал да се задржи. По однос на разликата помеѓу проценетата вредност за јавната набавка и висината на предвидени средства во одлуката за јавна набавка бр.17.1-21576/1 од 03.04.2012 година, истакна дека проценетата вредност во смисла на чл.27 ст.3 од ЗЈН и начинот на проценување на истата ја пропишувал Министерот за финансии. Исто така во смисла на чл.28 од ЗЈН каде се одредувала содржината на одлуката за јавна набавка како и согласно претходно доставеното овластување бр.12.1-3035/1 од 17.01.2012 година донесената одлука за јавна набавка претставувала документ со кој се одобрувало покрај другото и висината на проценетата вредност на набавката. Од наведеното јасно произлегувало дека согласно важечките прописи средствата за спроведување на предметната набавка во целост биле обезбедени во Буџетот на МВР, набавката била планирана во планот за јавни набавки за 2012-та година, а проценката на вредноста за истата била направена согласно прописите и не отстапувала од висината на средствата кои биле обезбедени во Буџетот за 2012-та година, ниту го преминувала прагот кој се однесувал на видот на јавната набавка. Исто така наведе и дека се поставило прашањето за спецификацијата со која што наводно бил протезиран, односно фаворизиран определен бренд. Наведе дека ќе се задржи на изјавите на сведоците, членови на Комисијата, кои што точно кажале дека тој не им ја дал и подготвил техничката спецификација. Исто така наведе дека и сведоците од Мак Аутостар, вработените од Мак Аутостар, кажале дека ниту еден не го

познавал, дека ниту еден не контактирал со него и дека ниту еден не му дал техничка спецификација. Дека техничката спецификација овозможувала учество и на други економски оператори со други видови на возила потврдувал и фактот што определени називи напишани во техничката спецификација како Аирматик го имал и брендот Ауди под име Адаптив ер суспенжн, а го имал и брендот БМВ Адаптив 2 Axle, Спидтроник во брендот Ауди се нарекувал Круз контрол, под исто име се наоѓал и во брендот БМВ, Присеијв во брендот Ауди се сретнувал под името Присенсе, а во брендот БМВ како Актив протекшн, Термотроник во Ауди се сретнувал како Форзоун аутоматик еар кондишн, а во брендот БМВ Фор зоун аутоматик а це, поимот Команд кај Ауди се сретнувал како Мултимедиа интерфајс, кај брендот БМВ како и Драјв, Дистроник плус кај брендот Ауди се сретнувал како Адаптив круз контрол, кај БМВ Актив круз контрол, Гард кај Ауди се сретнувал како Секјурити а кај БМВ како Хај секјурити вехитсле и Најт вју асист кај Ауди се сретнувал како Најт вижн и кај БМВ се сретнувал како Најт вижн. Појасни дека со ова сакал да каже дека и другите брендови ги поседувале истите системи наведени во техничката спецификација, со исти функции, под друго име, а тоа не ги исклучувало да достават понуди односно претходно да постават прашања, да достават понуди, да учествуваат во јавната набавка итн., а потоа Комисијата би ценела дали таа понуда била соодветна или не, но како и да било нивното право за учество не било исклучено. Исто така се спомнало дека постоел еден дел каде што се спомнувал овластен сервисер или овластени сервисери што асоцирало на тоа дека само Мак Аутостар го исполнувал тој услов. На веб страната Mercedes-Benz.com.mk имало можност за аплицирање за пристап во мрежата на овластени сервисери на Мак Аутостар каде што биле дадени условите како да се аплицира што упатувало дека секој економски оператеор имал можности да ги користи овластените сервисери од Мак Аутостар под одредени услови што значи дека по тој основ не постоело фаворизирање на определен економски оператор. Наведе дека кратко ќе се задржи на изјавите на вештаците каде што едниот, економскиот, потврдил дека маржата не излегувала од рамките на вообичаеното, а пак господинот Тале Герамитчиоски кој што кажал дека во Македонија не постоел стручњак од областа за блиндирани возила меѓу другото кажал дека во своето истражување дали и други брендови ги исполнувале тие услови не користел податоци од Русија, Кина, САД и Јапонија, а скоро секој што малку се разбирал од оваа автомобилска индустрија знаел дека на овие 4 држави отпаѓале барем 50% од средствата за производство на автомобили. Исто така наведе дека комуникацијата меѓу лице од централата од Мерцедес и Мак Аутостар, што можело да се забележи од таа комуникација, која била нормална комуникација меѓу соработници која очигледно не било прв пат, каде што меѓу другото кажувале какво е времето во Германија, лицето од Мак Аутостар ја известувал дека Министерството од РМ планира да набави блиндирано возило, па како оди постапката односно како е можно да направат резервација, па во

некои од другите меилови госпоѓата од централата од Мерцедес го известувала дека кај нив важел принципот прв дојден прв услужен, па биле продадени во меѓувреме две возила, па во некои од меиловите лицето од Мак Аутостар потоа кажало дека требало да резервираат возило ако го добијат тендерот да не испаднеле несериозни пред Владата на РМ бидејќи имале рок за испорака и во еден од меиловите лицето од централата на Мерцедес го известува дека била направена резервација, а испаѓало дека некое трето возило бидејќи две биле пред тоа продадени по принципот прв дојден прв услужен. Нарачката била направена откако била завршена постапката дури тогаш Мак Аутостар ја направил порачката на тоа возило. Наведе дека со тоа сакал да каже дека молел да се направи јасна разлика помеѓу резервација и нарачка бидејќи претставникот на Мак Аутостар барал заради сериозноста на неговата компанија да биде направена резервацијата и ништо повеќе од тоа. Исто така споменал дека постоела комуникација помеѓу неговиот службен меил и меил на лице вработено во Мак Аутостар, мисли дека тоа бил Зоран Маневски, но не може со сигурност да каже. Спомена дека неговиот службен меил бил на веб сајтот на МВР и неговиот службен телефон како лице за контакт со МВР, а тој податок им бил достапен на сите физички и правни лица кој бил заинтересиран да го отвори сајтот. Истакна дека постоеле и многу повеќе комуникации помеѓу него, не само Мак Аутостар, туку со сите можни економски оператори за сите можни видови на стока и услуги, како и дека добивал мејлови во кои што биле известувани дека должат за плаќање на одредени фактури, или добивал известување дека определни резервни делови биле дојдени, добивал мејлови коишто апсолутно не се однесувале на работата на неговиот сектор па тој ги форвордирал на организационите единици, односно колегите каде што мислел дека тоа се однесува на нив. Исто така добивал меилови во кои физички лица се жалеле дека својата патна исправа не ја добиле во предвидениот законски рок од 15 дена, добивал меилови и од Влада на РМ за работи за кои што апсолутно не бил надлежен, така што како официјален меил било сигурно дека добивал меилови од многу економски оператори, физички и правни лица, кои се однесувале на најразличен вид известување, барања, а многу често многу од тие меилови биле за други организациони единици кои што тој ги форвордирал. Наведе дека поминале многу сведоци, докази и после сето стручно искажано, изведени докази, смета дека успеал да докаже дека не ја злоупотребил службената должност, не фаворизирал ниту еден економски оператор, ниту една марка и очекува дека судот ќе го одбие обвинението против него.

Обвинетиот Никола Груевски во завршен збор наведе дека на почетокот ќе тргне од поширокиот контекст на конкретниот случај, па потоа на конкретните детали. Наведе дека како што кажал на почетокот на судскиот процес, така ќе започне и со неговите завршни зборови. Имено, судења, судските процеси против него биле класично и чисто политички процеси. Судењето по овој предмет било дел од една

поширока политичко-судска хајка, еден класичен политички прогон во кој тој бил нападат, како и повеќе негови соработници, а таа политичка тортура не била случајна. Наведе дека во недостаток на елементарни докази за да биде суден и за воопшто судот да може да ги прифати предметите во процедура, се извршил притисок како што рече ненормалното да стане нормално, нелегално стекнатите и креирани снимки, под надворешен притисок, судот да ги третира како легални, без прифаќање да се направи вештачење на тие снимки, без судот да имал увид во оригиналните снимки, и без друг пример во било кое друго законодавство во светот, како и спротивно на член 12 ств 2 од ЗКП. Судот под притисок станал заробеник на партијата на власт, но тоа немало долго да трае. Овој фабрикуван предмет, во кој немало никакви докази против него, се одвивал мошне брзо, можеби најбрзо во историјата на македонското судство од независноста до денес, почнал во февруари, завршувал во мај, а во кој предмет тој бил обвинет за сакање, односно сакал да се набави блиндирано возило бидејќи сакал да се вози во него и остварил корист оти го возеле, не во една туку во друга кола, од истата марка. Наведе дека генерации на наши потомци ќе се чудеат за што бил обвинет поранешниот Премиер, пред да разбереле дека станувало збор за политички прогон. Во врска со овој политички фабрикуван случај изјави дека не искористувал никакво реално влијание или службена положба за да бара некој трет да превзема службени дејствија што не смеел да ги изврши, со цел набавка на ново блиндирано патничко моторно возило како луксузно возило, за да наводно тој го користи. Наведе дека од ниту еден доказ изведен од обвинителството, ниту од така наречените аудио снимки за наводни негови разговори со трети лица, чија автентичност, вистинитост и целовитост ја оспорува, произлегувало дека не барал спроведување на јавната набавка на ново блиндирано патничко моторно возило како луксузно возило, не барал фаворизирање на економскиот оператор Мак Аутостар како генерален застапник и дистрибутер на возилата од марката Мерцедес во РМ, не барал од некого тој да поттикнува други лица при вршењето на јавна набавка, незаконски да биде повластен економскиот оператор Мак Аутостар, не барал да се набави блиндирано патничко возило со ознаки Мерцедес модел С 600 Гард за да од тоа барање Мак Аутостар стекнел корист со доделување на договор за купопродажба во износ од проценета вредност на набавката од 30.750.000 денари без ДДВ, не барал во постапка за јавна набавка наведениот економски оператор да нема конкуренција и да се фаворизира истиот, не барал други економски оператори да немаат можност да дадат понуди со други спецификации кои биле еквивалентни, тој не можел да врши нерационално користење на буџетски средства, па неразбирлива била констатацијата дека набавката на такво возило било вонредно скапо бидејќи одлука за вредноста на набавката не донесувал Претседателот на Владата на РМ,

а средствата за набавка на вакво возило се утврдувале согласно Законот за буџет, никогаш наведеното возило не било дадено на исклучиво користење за превоз на Претседателот на Владата на РМ, а повременото користење не било последица на нечи лични желби на поединец туку на прописи, уредба донесена на Влада а по предлог на МВР, според кои постапувало МВР како државен орган. Исто така, ниту во изведените докази за кои што се тврдело дека претставувале наводни аудио снимки помеѓу него со некои трети лица, ниту во било кои докази не произлегувало дека побарал од Гордана Јанкулоска да биде извршено службено десјствие што не би требало да биде извршено и тоа да биде извршена јавна набавка во која МВР ќе купело ново блиндирано патничко возило од марката Мерцедес модел С 600 Гард така што во постапката да се фаворизирал економскиот оператор Мак Аутостар Доел Скопје, генерален застапник и дистрибутер на возилата од марката Мерцедес во РМ. Наведе дека ќе каже неколку анализи во чии детали во најголема мера се запознал пост фестум, односно од отварањето на обвинението бидејќи тој не учествувал во постапката за јавна набавка, ниту пак во тоа време бил запознаен со се, со кое денес заради предметот се запознал. Барањето за набавка на ново блиндирано возило доаѓало од секој кој бил во допир или имал некаква одговорност поврзана со старите блиндирани возила. Наведе дека како што можело да се слушне лично од сведоците, како од оние кои биле негово обезбедување, така преку Директорот на СОЗР, па до началникот на Одделот за обезбедување на личности Миомир Антиќ, сите тие, врз основа на својот професионален ангажман, искуство и образование континуирано подолг период укажувале на потребата и итноста од набавка на ново такво возило. Сите блиндирани возила кои ги имала РМ за согласно Деловникот за ВИП личностите кои задолжително требало да бидат превезувани со таков тип на возило биле во многу лоша состојба, до таа мерка биле сообраќајно и балистички небезбедни, што често пати претставници на странски делегации, премиери на други држави во консултација со нивното обезбедување, одбивале да се возат во нив заради таа небезбедност. Оттука, барањето и потребата за набавка на блиндирано возило потекнувало токму од професионалците во таа област. Како што и самите тие кажале во повеќе наврати, МВР и тој како премиер долг период ја игнорирале алармантноста на тие барања, а откако претходно во Буџетот биле предвидени средства, и откако МВР, Владата и Парламентот ја утврдувале потребата за набавка на ново блиндирано возило со донесување на планот за јавни набавки, започнувале чекорите за негова набавка и тоа за двојна цел, примарно за превоз на странски ВИП гости, и секундарно за користење на тоа возило во период кога постојните блиндирани возила биле на сервис, или се патува на подолг пат. Набавката на вакво возило не било во надлежност ниту на Владата ниту на него како Премиер, ниту пак било

кога новото возило било пренесено на користење на Владата или Премиерот. Секогаш претходно набавката на такви автомобили се одвивала по процедура на директна спогодба по членот 7 од Законот за јавни набавки и нормална претпоставка на секому тогаш му била дека пак ќе одело така. Наведе дека и сведокот Зоран Марковски од Мак Аутостар, истакнал дека бил зачуден кога дознал дека МВР објавува јавен оглас за набавка на таков вид возило имајќи во обзир дека секогаш претходно за таков вид безбедносни возила набавката се одвивала по процедура на директна спогодба. Наведе дека тој потврдува дека за компанијата Мак Аутостар немал чуено дека постои се до поднесувањето на предметното обвинение. Кога прв пат го прочитал обвинението прашал која е таа фирма за која СЈО го терети дека ја фаворизирал. Ниту знаел дека била генерален застапник за увоз на автомобили од марката Мерцедес, ниту знаел кој бил управител, сопственик ниту било кој вработен во таа фирма, или пак каде им било седиштето. Од денешен аспект после изведувањето на доказите и сведочењето на сведоците, наведе дека му е јасно да дури и под претпоставка да сакал да ја фаворизира фирмата Мак Аутостар не можел бидејќи Законот за заштита на конкуренцијата не дозволувал експлузивитет на една фирма за увоз на одредена марка возило. Имено и сведокот Зоран Василевски кој во тоа време работел во конкурентската компанија Аутомакедонија потврдил дека покрај 4-те брэнда на кои Аутомакедонија биле генерални застапници во минатото, низ годините имале увезувано и други марки на возила, што оваа компанија го потврдила и со писмото-известување каде посочила дека набавувале возила од марката МАН на која не биле генерални застапници, а познато било дека оваа марка на возило имала генерален застапник во Македонија од 2009-та година, и се викал МАН импортер Македонија. Истакна дека не само што не помислил да го протезира економскиот оператор Мак Аутостар, не само што не знаел дека постоела фирма со такво име, туку и да сакал не можел да го направи тоа имајќи ги во обзир македонските антимонополски закони кои биле усогласени со европските такви закони. Нагласи и дека не постоела ситуација во која било кога во минатото на било кое место или контекст го изговорил името на таа фирма бидејќи не го ни знаел и не било предмет на негов интерес, па затоа не постоела ситуација кога побарал од Гордана Јанкулоска да се фаворизира овој економски оператор, кој всушност како што произлегувало од самите закони и од искуствата на сведоците и компанијата Аутомакедонија, дури и да сакал не можел да ги протезира. Наведе дека пред овој судски совет да донесе одлука да провери добро дали имало некој сведок или материјален доказ или било каков доказ, од кој јасно произлегувало дека тој побарал, изговорил име или потпишал документ со име на економскиот оператор Мак Аутостар Скопје или марката на возилото кои МВР ги набавило Мерцедес С 600 Гард. Такво нешто немало според него, и верува дека судот ќе суди по


факти, а не поведени од јавната политичка пропаганда, контекст даден од неговите политички противници во јавноста или имагинација. Потенцираше дека економскиот вештак г-динот Страхил Глигоровски ангажиран од СЈО, во вештачењето и во сведочењето пред овој суд посочил дека ги истражил маржите на економскиот оператор Мак Аутостар и констатирал дека маржата при продажбата на блиндираниот Мерцедес била во рамките на вообичаените маржи на тој економски оператор и дека немало екстра профит, што значи дека немало ни штета. Исто така од Законот за јавни набавки, како и од праксата кое било потврдено и од сведоците ангажирани од СЈО, дека како и при сите јавни набавки така и во овој случај, по објавување на тендерот постоел законски одреден период во кој секој економски оператор доколку се чувствувал на било кој начин обесправен, елиминиран, дискриминиран или од било која причина не можел со одредена марка возило да се вклопи во тендерската документација на јавната набавка, а сакал да учествува на тендерот, можел да поднесе барање за промена на техничката спецификација и да му биде овозможено тоа. Наведе дека од сведочењето на сведоците предложени од СЈО се дознало дека и пред и по оваа набавка имало вакви ситуации каде имало барања за корекција на техничката документација, што значи дека постоела и постои таква пракса, но никој, ниту еден друг економски оператор, генерален застапник или било која фирма регистрирана за трговија со автомобили не поднела такво барање, што укажува дека немале проблем со понудената техничка документација. Тој факт се докажал и со писмо-известување од МВР со кое се потврдувало дека во периодот на јавната објава ниту еден економски оператор не доставил било какво барање или забелешка на тендерската документација. Напомена дека сите сведоци на СЈО, кои биле дел од постапката за набавка на возилото, дел од Комисијата за јавни набавки потврдиле дека ниту тој, ниту било кој од обвинетите им вршел било каков притисок или влијание при нивната работа. Притоа нагласи дека иако како Премиер не побарал нешто што било недозволиво да се изврши во врска со предметната набавка, дека дури и ако за момент хипотетички се претпостави дека побарал, јасно било дека човек на така висока функција која ги покрива сите области од општеството не бил должен, ниту пак било возможно да ги познава сите детали од сите области и вообичаена пракса, а истовремено и законска обврска и додека тој бил Премиер, и пред и по него, и секаде во светот било доколку во некој случај Премиерот или Министерот побарал нешто што законски неможело да се изврши, да му биде соопштено од подредените дека тоа што го побарал било незаконски и дека неможело да се изврши. Наведе дека посетил стотици и стотици села и градови низ Македонија и низ дискусии со граѓани, со претставници на компании, со професионалци од разни области, предлагал многу проекти и набавки, при што секогаш се

подразбирало дека тоа морало да се спроведе само и исклучиво законски и надвор од здрав разум било да предлага или да бара неговите предлози да се спроведуваат незаконски. Напомена дека доколку од стручните служби некој укажел дека нешто од тоа било незаконско, веднаш остапувале од идејата. Од денешен аспект, кога ќе се земело во обзир во каква состојба биле 4-те или колку и да биле блиндираны возила на Република Македонија, или којзнае, можеби набрзо ќе била Горна Република Македонија, дадени на користење кај државниот врв, и кога ќе се земе во обзир дека и тогаш и денес постоел правилник на МВР по кој Претседателот на РМ, Претседателот на Собранието на РМ, Претседателот на Владата на РМ и Министерот за внатрешни работи задолжително, нагласи задолжително при нивниот превоз требале да се транспортираат со блиндирано возило, јасно било дека не едно, туку најмалку 5 такви возила требало да се набават, при што 5-то би било наменето исклучиво за ВИП странски гости, ако веќе било премногу да се набават и 10 такви возила, односно по две во секоја колона, како што пропишувал Деловникот на МВР, па оттука според него апсурден бил делот на обвинението на СЈО кон него дека тој побарал да се набави блиндирано возило Мерцедес со цел да оствари корист, бидејќи сакал да го користи таквото блиндирано моторно возило. Наведе дека СЈО барало поранешен премиер да биде осуден за виновен за остварување корист затоа што го транспортирале во блиндирано возило, какво што по сила на закон, односно подзаконски акт, морал да користи при превозот. Во моментот кога парламентот го избрал за Претседател на Владата на РМ, на излезот од Собранието на РМ бил пречекан и одвезен од возач кој управувал блиндирано возило како што наложувале прописите, што значело дека возењето во такво возило не било избор на Претседател на Владата на РМ, туку согласно прописите обврска на МВР. Не можело со транспортот во блиндирано возило да биде остварена корист, ако законот односно подзаконскиот акт одредувал дека Претседател на Владата на РМ треба да биде превезуван во блиндирано безбедносно заштитено возило. Наведе дека не му е познато која била неговата корист тука ако од првиот до последниот ден на позицијата Претседател на Владата на РМ, бил превезуван во блиндирано возило, согласно прописите на МВР. МВР било задолжено при неговото транспортирање на било кое место, во било кое време, и за било каква прилика, службена или приватна да го транспортира со блиндирано безбедносно заштитено возило, па оттука нејасно му било за каква корист можело да стане збор, за обид да се избегнеле чести и екстремно скапи дефекти, за обид да се имало блиндирано возило и тогаш кога она што редовно се користело било дадено на сервисирање, која била неговата корист, не постоела таква корист. Наведе дека ќе истакне и уште една теза за една нелогичност во обвинението каде се укажувало дека тој побарал од трето лице да се набави блиндирано патничко возило со ознаки Мерцедес С

600 Гард и дека сакал да оствари корист со тоа што во возилото ќе биде превезуван и тој итн. Одговорот на таа теза ќе го дадел со реторичко прашање и тоа дали ако наместо ознака Мерцедес С 600 Гард се набавело некое друго блиндирано возило од друг производител од Европа, или некое од производител од Америка во кои се транспортирале американските претседатели и ВИП политички личности, или од некој јапонски, руски, индиски или кинески производител во кои се транспортирале нивните политички лидери, дали тогаш немало тој да има корист ако повремено бил транспортиран во такво возило, односно поконкретно, ако на тендерот дојдела и победела понуда на возило со кое во тој момент се транспортирал на пример американскиот претседател или јапонскиот премиер, или ако наместо ознака Мерцедес била ознака Кадилак во каква се транспортирал американскиот претседател, Тојота Ленд Круисер во каква се превезувал јапонскиот премиер, Суббурбан Шевролет какви што најчесто користеле сикрет сервис од САД, Аурус сенат лимузин во каква се транспортирал рускиот Претседател, Хонги Л5 се транспортирал кинескиот претседател или пак некоја од многуте модели на Линколн МК Зет, Линколн МК икс, или пак возило со ознака Мајбах, Мицубиши, Масерати, Мазда, Нисан, како било можно со набавката на Мерцедес С 600 Гард да имал корист што повремено ќе бил транспортиран во него, а со другите немал да има корист. Наведе дека од повеќето од наброените марки на возила имало редовно производство на блиндирани автомобили, а некои од нив по нарачка правеле блиндирани возила со надоградба на балистичкиот дел, што значи дека со фаворизирање на возило со ознака Мерцедес С 600 Гард и возење во него мислел дека ќе имал корист, а ако наместо тоа возило било возило со ознака Кадилак идентично на она во кое се возеле американските претседатели или пак Мајбах или Тојота Ленд Круизер во какво се возел јапонскиот премиер со транспортирање во нив мислел дека нема да оствари корист. Наведе дека, приказната за користа од повременото користење на новото блиндирано возило била безсмислена и срамна, а во обвинението се нагласувало и дека блиндираното возило било луксузно. Наведе дека сите блиндирани возила за цивилни цели биле луксузни, па и она кое го користел и до 2012-тата и потоа, било луксузно и секоја политичка ВИП личност се транспортирала во луксузно блиндирано возило и не постоело производство на нелуксузно блиндирано возило во светот за цивилни цели, туку сите блиндирани возила за цивилни цели биле луксузни, а цената на потполно исто такво луксузно возило кое не било блиндирано изнесувала околу 7-8 милиони денари. Оттаму, високата цена на набавката на блиндираното возило од околу 30 милиони денари, не произлегувала од луксузноста во него, туку од безбедносната опрема вградена во возилото за заштита од обиди за атентати, така што немало производна линија која произведува нелуксузно блиндирано возило за цивилни цели. Наведе дека тоа била

уште една неоснована и политички мотивирана забелешка на СЈО и истакна дека, бидејќи имал прилика да биде транспортиран и во блиндирано и во неблиндирано луксузно возило, посочи дека транспортот во неблиндирано возило бил далеку поудобен особено кога се патувало на отворен пат со кривини и нерамнини, и се возело побрзо, барем за оној кој седел на задното десно седиште. Наведе дека има уште еден дел кој сакал да го појасни, па неколку пати во оваа судница било нагласено дека имало премногу сведоци како од неговото обезбедување, така и други одговорни преставници на МВР и СОЗР кои сведочеле за исклучително лошата состојба на блиндираните возила кои ги поседувало МВР односно РМ во тој период. Ова било направено од причина за да се доловела реалната состојба во која се наоѓала државата, Владата и МВР во тој период имајќи во обзир дека СЈО, според него повторно од политички побуди во обвинението пишувало еден дел кој наведе дека ќе го цитира и тоа: „...иако обвинетите знаеле дека набавка на такво ново возило било вонредно скапо, во услови на намалена економска и куповна моќ на Министерството“ итн.итн. Наведе дека повторно од политички мотивирани побуди, а за потребите на јавна манипулација, СЈО се обидело набавката на возилото да ја претстави како неважна или непотребна, или пак како некакво луксузирање, а наспроти тоа, се слушна дека и тоа како имало потреба уште многу порано од 2012-та за набавка на таков тип возило, чија амортизација како што кажале стручните лица од МВР бил со соодност 1 спрема 3, што значело 200-те илјади поминати километри на возилото со кое како премиер бил превезуван биле со еквивалент на 600 илјади поминати километри на неблиндирано возило, или 13-14 годишната старост на блиндираното возило во тоа време било еквивалент на околу 40 годишна старост на неблиндирано возило од ист тип од истата марка. Наведе дека исто така било кажано и тоа дека блиндираното возило со кое тој бил транспортиран било до толку амортизирано што новата Влада по доаѓањето во 2017-тата година, веднаш го исфрлила од употреба и го расходуvalа како и дека фабриката производител ги известила македонските институции дека ќе престане да произведува резервни делови за старото блиндирано возило и престанала. Исто така било кажано и тоа дека новото возило во реалноста било примарно користено за високи ВИП гости од странство, кои биле и поименично набројувани и тоа се одвивало до ден денеска, денеска конкретно англиската премиерка Госпоѓата Меј била пречекана на аеродромот и донесена во Владата со тоа возило. Воедно истакна дека на крај на овој дел ќе сумирал дека ниту побарал, ниту СЈО приложило доказ дека побарал набавка на блиндирано возило со која набавка побарал да се фаворизира економскиот оператор Мак Аутостар Скопје, ниту пак законите дозволувале еден економски оператор да биде протезиран, ниту пак иницирал или побарал тоа да биде од марката Мерцедес модел

С 600 Гард, а уште помалку остварил било каква корист од повремено користење на блиндираното возило, од причина што правилата на МВР налагале како Претседател на Владата на РМ да биде транспортиран исклучиво во блиндирано возило. Обвинителниот предлог за сторено кривично дело Примање награда за противзаконито влијание од член 359 ст.2. од КЗ за кое тој се товари како обвинет наведе дека се темелело исклучиво на незаконски прибавени докази, аудио креирани материјали, врз основа на кои согласно член 12 став 2 од ЗКП не можело да се заснова судска одлука. СЈО не предложил ниту еден друг доказ како материјален доказ, на пример негов потпис на некој документ, или сведок кој на било кој начин би го посочил него со име и презиме, а имало над 15 сведоци на СЈО, како и дека во ниту еден документ кој како доказ го приложил СЈО го немало неговото име, односно дека ниту еден сведок не го посочил за било што поврзано со предметната набавка. Освен претпоставките кои СЈО ги темелело на селектиран дел од аудио материјалите прибавени со грубо и долгогодишно кршење на човековите права преку незаконско прислушување чија автентичност не била потврдена, СЈО не приложил ниту еден доказ дека во однос на набавката на блиндираното патничко моторно возило со највисока заштита VR6/VR7 побарал за постапување по однос на конкретната јавна набавка. Наведе дека потребно било да се има во предвид дека со оглед на тоа што како обвинет воопшто не учествувал во постапката за јавна набавка која е предмет на обвинението, аудио материјалите кои произлегувале од незаконското следење на комуникациите, односно произлегувале од неспорно кршење на човековите слободи и права загарантирани со Уставот на Република Македонија и ратификуваните меѓународни документи, биле всушност единствениот „доказ“ против него и истите претставувале докази обезбедени на начин спротивен на одредбите од член 12 од Законот за кривична постапка и спротивно на член 8 од Европската Конвенција за заштита на човековите права, па прифаќањето на такви докази и евентуалната пресуда заснована врз нив би противречела на барањата за правичност на судењето загарантирани со член 6 став 1 од Конвенцијата. Имено, темелењето на обвинението кон него единствено врз докази добиени со кршење на човековите слободи и права преку незаконско следење на комуникациите, без судска наредба и без судска контрола, спротивно на член 12 ст. 2 од ЗКП, покренувала сериозни прашања за правичноста на постапката, како што било во случајот *Hajrulahu v.versus Makedonija* параграф 108, па од тие причини, членот 6 од ЕСЧП бил релевантен и пред да почне судењето бидејќи како што се покажало во текот на судењето правичноста на судењето била сериозно неправедна преку иницијалниот неуспех за усогласување со одредбите на ЕСЧП, посочено во случајот *Lisica v. Koejsn Croatia* параграф 47 i *Imbriosia versus Switzerland* параграф 36. Според него не било прифатливо дека во конкретниов случај судењето



ќе можело да се смета за правично, како што се барало во член 6, доколку вината на некое лице се засновала единствено на „доказ“ кој бил добиен преку повредата на човековите права загарантирани со Конвенцијата, односно не можело да стане збор за правично судење доколку истото се темелело на иницијална повреда на закон. Властите имале обврска согласно член 1 од Европската конвенција за заштита на човековите права да „им ги признаваат на сите лица под нивна надлежност правата и слободите утврдени во делот 1 на оваа Конвенција, или како во американското законодавство што знаело да се каже: „плодовите на затруеното дрво се исто така затруени“. Според ова, се наметнувала обврска за судовите да не дозволат ниту пак да се осврнат на докази во судска постапка кои биле добиени спротивно на Конвенцијата. Наведе дека ова е особено важно кај случаи каде таквите докази биле единствениот доказ против обвинетите како во конкретниот случај. Логична последица при повреда на заштитеното право со Конвенцијата била неприфаќање на доказите добиени на тој начин бидејќи кршењето на законот со цел негово спроведување, било само по себе контрадикторен и апсурдно, а кое најдобро се гледало од случаи како предметниот, каде „доказите“ биле обезбедени на начин кој не соодвествувал со барањата од член 8 од Конвенцијата, а сепак со нивното прифаќање како докази против обвинетите, можело да доведе кон евентуално донесување на пресуда заснована исклучиво врз овие „докази“. Според тоа, неприфатливо било судење и донесена пресуда да се сметаат за правични ако се темелат на неспорна повреда на Конвенцијата, а употребата на материјалот кој произлегувал од незаконско следење на комуникации во кривична постапка противречела на барањата на правичност на судењето загарантирани со член 6 став 1 од Конвенцијата. Наведе дека Европскиот суд за човекови права по однос на ова прашање завзел став во случајот *Schenk v. Switzerland* во кој како доказ била користена аудио лента снимена од страна на приватно лице без наредба на истражен судија, што не било доволно судењето да се оцени како неправично. Во наведениот случај, се сметало за доволно тоа што обвинетиот знаел за снимките и околностите под кои тие биле направени и имал можност да го оспорува нивното користење во постапката. Судот како особено важен го вреднувал фактот дека спорните докази не биле единствените врз кои се засновала судската пресуда, *Schenk v. Switzerland* параграф 48. Во случајот на г-дин *Schenk*, судот поставил неколку критериуми за процена на правичноста на постапката, кои на преден план, ги истакнувале правата на одбраната во однос на незаконски прибавените докази, како и околноста дали осудата била во целост или битно базирана на докази прибавени на ваков противзаконит начин. Носењето пресуда со евентуално игнорирање на овие факти поврзани со ЕСЧП, како на пример осудителна пресуда заснована само на докази како аудио снимки како



што било во предметниот случај, би било во спротивност со Законот за судови и би претставувало дисциплинска повреда непочитувајќи ги пресудите на ЕСЧП, и со тоа директно би се повредил членот 18 ст.8 од Законот за судови. Го замоли судот особено добро да ги анализира наводите кои денеска неговиот бранител, адвокатот Дангов ги дал во однос на Законот за приватност, па на нив немало подолго да се осврнува затоа што биле прилично опширно елаборирани. Имено наведе дека пред неколку дена, овој суд во контекст на некои медицински белешки на обвинетиот Гоко Поповски, во нивно присуство нагласил дека копии како докази прима само доколку има увид во оригиналот, кој што увид бил овозможен, и тоа според него било исправно. И тогаш реагирал и сега ќе нагласи, дека аудио снимките како креирани материјали кои судот ги имал добиено на ЦД биле копии и никој вклучувајќи го и судот и СЈО ги немал видено нити слушнато оригиналите. Во тој правец бил и нивниот обид да предложат техничко мислење на технички советник од компанијата Друштво за вештачење Форензик Експертс потпишано од управител Др.Костадин Дуковски, а подготвено од вештото лице Др. Мирослав Котевски со лиценца бр. 08-951/2 од 09.05. 2018 во кое било нагласено „Тонските записи од водените разговори во моментот на нивната реализација се запишуваат и складираат на систем кој е наменет за легално следење на комуникациите инсталиран во МВР на РМ. Записите се снимени и складирани преку соодветни интерфејси за таа намена кои ги поврзуваат системите на телекомуникациските оператори во РМ и примарниот систем за таа намена во МВР. Тонските записи презентирани на главната расправа одржана на 10.04.2018 година во врска со предметот под број КОК бр.59/17 презентирани се и од медиум кој не е дел од наведениот примарен систем за легално следење на комуникациите инсталиран во МВР. Имено, овие записи се превземени од примарниот систем и претставуваат копии на оригиналните записи. Автентичноста на презентираниите тонски записи на главната расправа е дискутабилна со самиот факт дека се презентирани копии од оригиналните записи“, тоа бил цитатот од тоа мислење. Со оглед дека судот и обвинителството не побарале вештачење на тонските записи за да се утврдела нивната автентичност, нивната веродостојност и целовитост, што смета дека претставувало еден дел од надворешниот притисок врз судот, се надева дека сепак судот при одлучувањето ќе го земе во обзир тоа при носењето на пресудата бидејќи живееме во време, во ера во која на целата планета па и во Македонија копијата не претставува доказ. Истакна дека се приклучува на одбраната на неговите бранители и нивните предлози до судот, сеуште верува дека овој судски совет сепак има сили да покаже покаже интегритет, цврстина, чесен однос кон својата професија, чиста совест и професионално однесување.

На одржаната главна расправа судот ги допушти и се изведоа доказите и тоа пред се на обвинението па беа испитани сведоците Киро Тодоровски, Зоран Марковски, Пецо Ангелески, Влатко Гошевски, Силвана Трпкова, Љубе Пешевски, Михаило Зографски, Зоран Маневски, Марко Јовановски, Сашо Николовски, Слободанчо Станков, Бранко Лапчевски, Ристо Ставревски, Ненад Николовски и Антонио Кочовски, а потоа беше извршена репродукција на ЦД од 26.02.2018 година кој телефонски разговор започнува во 21:30:17 часот помеѓу Никола Груевски и Гордана Јанкулоска со бр. gj_38970401425_38970401462_20120226_213017_In, ЦД од 14.03.2012 година кој телефонски разговор започнува во 13:41:28 часот помеѓу Никола Груевски и Гордана Јанкулоска, со број gj_38970401425_38970401462_20120314_134128_In, ЦД од 14.03.2012 година кој телефонски разговор започнува во 18:57:44 часот помеѓу Кирил Божиновски и Гордана Јанкулоска, со број gj_38970401425_38971323999_20120314_185744_In, ЦД од 14.03.2012 година кој телефонски разговор започнува во 19:11:07 часот помеѓу Гордана Јанкулоска Гоко Поповски, со број gj_38970305123_38971268928_20120314_191107_Out, ЦД од 14.03.2012 година кој телефонски разговор започнува во 19:17:44 часот помеѓу Гордана Јанкулоска и Кирил Божиновски, со број gj_38970401425_38971323999_20120314_191744_Out, ЦД од 10.07.2012 година кој телефонски разговор започнува во 16:15:06 часот помеѓу Никола Груевски и Гордана Јанкулоска, со број gj_38970401425_38970401462_20120710_161506_In, ЦД од 20.07.2012 година кој телефонски разговор започнува во 14:21:30 часот помеѓу Сашо Мијалков и Гордана Јанкулоска, со број gj_38970401425_38971232752_20120720_142130_In, ЦД од 29.08.2012 година кој телефонски разговор започнува во 14:43:02 часот помеѓу Гордана Јанкулоска и Кирил Божиновски, со број gj_38970401425_38971323999_20120829_144302_Out, после што Застапникот на обвинението ги прочита писмените докази и тоа Одговор на барање од Министерство за внатрешни работи, рег.бр.08-16164/1 од 15.03.2016 година со прилози: Попис на документи за отворена постапка за доделување на Договор за јавна набавка на блиндирано мотно возило – Оглас бр.17-16/2012, Годишен план за јавни набавки во 2012 година на Министерството за внатрешни работи на Република Македонија, бр.17.1-1681/1 од 27.01.2012 година, Одлука за јавна набавка на стоки Д.б.17.1-21576/1 од 03.04.2012, Тендерска документација за отворена постапка бр.17-16/2012 за доделување на Договор за јавна набавка на блиндирано моторно возило на Министерство за внатрешни работи на РМ, Сектор за општи и заеднички работи, бр.171-21577/1 од 03.04.2012 година, Копија од електронски систем за јавни набавки на Биро за јавни набавки од Оглас за доделување на договор за јавна

набавка бр.17-16/2012, Записник од отварање на понудите на МВР, бр.171-30976/1 од 16.05.2012, Изјави за непостоење на случаи на конфликт на интереси од Претседателот, членовите/нивните заменици од Комисијата за јавни набавки за спроведување на отворена постапка со објавување на оглас бр.17-16/2012 од 04.04.2012 година за доделување на договор за јавна набавка, дадени од Ристе Ставрески, Ристо Шпритов, Кире Тодоровски, Младен Трајковски, Ненад Николовски, Љубе Пешевски, Силвана Трпкова, Мара Пандиловска, Влатко Ѓошевски и Јово Колачевски, Извештај од спроведената постапка на МВР, Сектор за општи и заеднички работи бр.17.1-33443/1 од 29.05.2012, Полномошно бр.И/03/1447 од 10.05.2012 година, Изјава бр.И/03/853 од 14.03.2012 година, Потврда за отворена стечајна постапка бр.0803-5/1613-1 од 24.02.2012 година, Потврда за отворена ликвидациона постапка бр.0803-5/1613/2 од 24.02.2012 година, Уверение за платени даноци бр.23-6/87-2 од 20.03.2012 година, Потврда во регистарот на казни за сторени кривични дела од Централен регистар на Р.М бр.0805-6/10655 од 13.12.2011 година, Потврда во регистарот на казни за сторени кривични дела од Централен регистар на Р.М бр.0805-6/10655 од 13.12.2011 година, Потврда во регистарот на казни за сторени кривични дела од Централен регистар на Р.М бр.0805-6/10655 од 13.12.2011 година, Потврда во регистарот на казни за сторени кривични дела од Централен регистар на Р.М бр.0805-6/10655 од 13.12.2011 година, Документ за регистрирана дејност од Централен регистар на Р.М бр.0806-7/121 од 10.01.2012 година, Документ за профилот на Мак Аутостар од 15.05.2012 година, Документ за опис на техничката способност на Мак Аутостар од 15.05.2012 година, Документ за кадровската структура на сервисниот центар на Мак Аутостар од 15.05.2012 година, Документ за кадровската структура на одделот за продажба на Мак Аутостар од 15.05.2012 година, Документ за опис на техничката способност на одделот за резервни делови на Мак Аутостар од 15.05.2012 година, Договор за користење на услуги на влечна служба помеѓу Мак Аутостар и Влечна служба-Бадник бр.И/04/1464 од 11.05.2012 година, Проспект за Mercedes Benz S-600 Guard, Изјава за бесплатна техничка проверка на исправноста на возилата на секои 6 месеци во овластен сервис од 11.05.2012 година, Референтна листа на Мак Аутостар од 15.05.2012 година, Сертификат ИСО 9001: 2008 од Мак Аутостар од 29.04.2011 година, Потврда од DAIMLER дека Мак Аутостар е нивен овластен дистрибутер од 11.05.2012 година, Технички карактеристики за Mercedes Benz S-600 Guard од 15.05.2012 година, Понуда од Мак Аутостар од 15.05.2012 година, Извештај за билансот на состојба и податоци од билансот на успех од Централен регистар на Р.М бр.0904/08/1537 од 11.04.2012 година, Одлука за избор на најповолна понуда на МВР, Сектор за општи и заеднички работи бр.17.1-33618/1 од 30.05.2012 година, Договор за купопродажба,

сервисирање и одржување на блиндирано патничко моторно возило марка Мерцедес модел S 600 Guard, помеѓу Друштво за трговија на големо и мало МакАутоСтар ДООЕЛ бр.4/04/1771 од 11.06.2012 година и МВР на РМ бр.171-35780 од 08.06.2012 година, Испорака и квалитативна контрола на блиндирано возило Мерцедес модел S 600 Guard од Мак АутоСтар ДООЕЛ бр.4/03/2076 од 10.07.2012 година, Записник од извршен квалитативен прием на блиндирано патничко моторно возило од 10.07.2012 година помеѓу МВР на РМ (купувач) и Мак Аутостар ДООЕЛ (продавач), Потврда за предавање на возилото Mercedes Benz S 600 Guard предмет на отворен повик бр.17-16/2012 од 10.07.2012 година, Сертификат Zertifikat – Certificate, S 05 0038 01/ Z, овој доказ е на странски јазик, за истиот има доставено и превод со поднесок НСК КО 3/17 од 22.02.2018 година кој поднесок е примен во Основниот суд на 27.02.2018 година, истиот е доставен и до одбраната, Документ на германски јазик од Mercedes Benz за кој исто така има доставено превод со истиот поднесок Копија од електронски систем за јавни набавки – Биро за јавни набавки од поднесените понуди во врска со оглас за доделување на договор за јавна набавка бр.17-16 од 2012, Копија од електронски систем за јавни набавки – Биро за јавни набавки од Известувањето за склучен договор за јавна набавка во врска со оглас за доделување на договор за јавна набавка бр.17-16/2012, Наредба за плаќање од МВР од 15.07.2012 година, Фактура од Мак Ауто Стар бр.12-07-172 од 10.07.2012 година, Приемница од 11.07.2012 година, Договор за купопродажба бр.171-35780/1 од 08.06.2012 година во фотокопија, Извод од промет и состојба на сметка бр.194, 1.46, 17, Извод од промет и состојба на сметка бр.150, Промет на аналитичко konto на две страни на МВР, Допис рег.бр.23.2.4-02/68 од 11.03.2016 година од МВР- Сектор за обезбедување на личности до Началник на Оддел за заштита на определени личности и објекти, Одговор на барање рег.бр.08-22239/1 од 06.04.2016 година од МВР- Кабинет на министерот со прилози: Допис – информација рег.бр.18.1.1-515/1 од 05.04.2016 година од помошник министер Ѓоко Поповски до државен советник Живко Темелкоски, Допис – информација од МВР- Началник на СММЛ Ненад Николовски до државен советник Живко Темелкоски, Решение за внатрешна распределба на вкупниот одобрен буџет за 2012 година во МВР на РМ, Буџет на МВР на РМ 2012 година, сл.весник бр.180 од 26.12.2011 година, Буџет на МВР на РМ 2011 година, сл.весник бр.161 од 15.12.2010 година, Решение за давање на генерално овластување бр.12.1-3035/1 од 17.01.2012 година, потпишано од Министерот за внатрешни работи Гордана Јанкуловска, Одговор на барање рег.бр.08-61475/2 од 19.10.2016 година од МВР- Кабинет на министерот со следните прилози: Решение за формирање комисија бр.62475/1 од 04.10.2016 година, Службена белешка бр.08-63467/1 од 07.10.2016 година на МВР на РМ, Службена белешка бр.08-63467/2 од 08.10.2016

година на МВР на РМ, Службена белешка бр.08-63467/3 од 10.10.2016 година на МВР на РМ, Службена белешка бр.08-63467/4 од 10.10.2016 година на МВР на РМ, Службена белешка бр.08-63467/5 од 12.10.2016 година на МВР на РМ, Службена белешка бр.08-63467/6 од 12.10.2016 година на МВР на РМ, Извештај од 14.10.2016 година од членовите на Комисијата Живко Темелковски, Марјан Здравковски и Татјана Калајџиеска до Министерот за внатрешни работи, Информација од Ненад Николовски до претседателот на комисијата, Живко Темелковски од 17.10.2016 година, Допис сд.бр.13.3.2-1387/1 од 18.10.2016 година, МВР- Оддел за правни работи, судски постапки и управување со човечки ресурси, Правилник за изменување и дополнување на правилникот за организација и работа на Министерството за внатрешни работи, СД.бр.121-25522/1, од ноември 2011 година која е на 18 страни, Правилник за изменување и дополнување на правилникот за систематизација на работните места во Министерството за внатрешни работи, СД.бр.12.1-2523/1 од ноември 2011 година, Решение бр.12.3-7065/1 од 02.02.2012 година на Министерот за внатрешни работи за распределба на Ненад Николовски на работно место Началник на Одделение за менаџмент и јавни набавки во Сектор за општи и заеднички работи при МВР на РМ, Решение бр.12.3-88019/1 од 14.12.2011 година на Министерот за внатрешни работи за распределба на Ѓоко Поповски на работно место Помошник на министерот на Сектор на општи и заеднички работи при МВР на РМ, Решение бр.12.1-3035/1 од 17.01.2012 година за давање генерално овластување на Ѓоко Поповски од страна на Министерот за внатрешни работи Гордана Јанкуловска, Решение бр.13.3-21664/3 од 02.01.2008 година за пренесување на овластувањата во постапка за доделување на договорите за јавни набавки, на МВР- Министерот за внатрешни работи Гордана Јанкуловска, Решение бр.12.1-8493/1 од 08.02.2012 година за пренесување на овластување на јавните набавки во МВР, на Министерот за внатрешни работи Гордана Јанкуловска, Одговор на барање од МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје бр.03-3836/1 од 15.11.2016 година со прилози: Историјат и пресметка на германски јазик и за овој доказ е даден преводот, Царинска декларација за патничко возило од 06.07.2012 година, Фактура бр.12-07-172 од 10.07.2012 година, 4.4-Извод за состојба на сметка во Комерцијална банка АД Скопје за 21.08.2012 година, Извод за состојба на сметка во Комерцијална банка АД Скопје за 29.10.2012 година, Договор со бр.4104/1771 од 11.06.2012 година од МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје и бр.17.1-35780/1 од 08.06.2012 година од Министерството за внатрешни работи и Понуда од 15.05.2012 година, Одговор од МВР рег.бр.08-73230/1 од 17.11.2016 година со следните прилози: Пропратен акт за доставување на документација од МВР до Кабинет на Министер, рег.бр.18.1-1571/1 од 16.11.2016 година, Годишен план за јавни набавки во 2011 година на МВР на РМ бр.15-8656/1 од


07.02.2011 година, Одлука за јавна набавка на стоки на МВР- Сектор за финансиски, материјално – технички и логистички работи, Дб.15-7539/1 од 02.02.2011 година Скопје, Отворена постапка бр.15-02/2011 за доделување на Договор за јавна набавка на специјално – блиндирано патничко моторно возило според спецификација од ТД – тендерска документација од месец февруари 2011 година, Копија од Електронски систем за јавни набавки - Биро за јавни набавки, број на оглас 15-02/2011 за Оглас за доделување на договор, Копија од три уплатници кои се наоѓаат на еден лист, Записник од отварањето на понудите, Копии од потпишени изјави од Ристе Ставрски, Илија Михајловски, Кире Тодоровски, Борче Мисајловски и Ѓоко Поповски, дека не постои случај на судир на интереси на две страни, Одлука за поништување на постапка за јавна набавка на стоки на МВР на РМ - Сектор за финансиски, материјално – технички и логистички работи, Понуда за користени BMW возила од Трговско друштво за промет и посредување МАК КАР ДОО бр.0310-168 од 31.01.2011 година и овој доказ е со превод, Понуда за користено возило - Audi A8 6.0 W12 QUATTRO Security, бр.28-01/11 од PORSCHE Macedonia, Допис бр.03-2039/3-2016 од 01.12.2016 година од Државниот завод за индустриска сопственост Скопје со прилог бр.1 и прилог бр.2. и прилозите бр.1 и 2 се со превод и се доставени до судот Известување рег.бр.08-78086/1 од 07.12.2016 година од МВР со прилози: Допис рег.бр.11-1402/2 од 07.12.2016 година од Оддел за информатика и телекомуникации при МВР, Испис од серверски логови и на овој конкретен документ има превод, Извештај НСК.РО бр.54/16 од 02.12.2016 година од истражител Дејан Боцевски со прилог едно ЦД (компакт диск) DVD-R марка Verbatim со натпис НСК.РО.бр.54/16, Допис-Дополнително доставување податоци бр.03-2128/2-2016 од 05.12.2016 година од Државниот завод за индустриска сопственост Скопје со прилози: Извадоци од меѓународниот регистар ROMARIN на Светската организација за интелектуална сопственост и извадоци од регистарот на Заводот за интелектуална сопственост на Европската унија EUIPO, и за овие документи има превод, Допис-Дополнително доставување податоци бр.03-2167/2-2016 од 09.12.2016 година од Државниот завод за индустриска сопственост Скопје со прилози: Извадок од базата на податоци на Заводот за интелектуална сопственост на Европската унија EUIPO, исто така и со превод е и овој, Известување од М Кар ДООЕЛ Скопје бр.0302/2977 од 05.04.2017 година со прилог копија од официјален ценовник на BMW AG како и листа на стандардна опрема и ценовник на дополнителна опрема, и на овој писмен доказ постојат преводи на каталогот кој се однесува на возилото БМВ серија 7. Известување од М Кар ДООЕЛ Скопје бр.0302/2984 од 06.04.2017 година, Допис од Порше Македонија ДООЕЛ Скопје бр.03-325 од 31.03.2017 година, Извештај НСК.КО.бр.3/17 од 25.04.2017 година од истражител Дејан Боцевски, Одговор од Фонд за

здравствено осигурување на Р. Македонија бр.1804-4306/1 од 04.05.2017 година со прилог кон овој одговор: Изјава од д-р.Зоран Гиговски од 27.04.2017 година, Изјава од д-р. Љупка Никодиновска од 27.04.2017 година, Одговор на барање Уп.бр.1804-4307/1 од 25.04.2017 година, Медицинска документација во фотокопија (3 листа), кои ни се доставени со тој одговор, Превод на македонски јазик на брошура од Mercedes Benz S-Guard, Превод на македонски јазик на брошура од BMW 7 Series, Брошура од AUDI A8 на англиски јазик, Превод на македонски јазик на брошура за AUDI A8, Превод на македонски јазик на преглед на конкуренција на пазарот од 29.05.2017 година, Превод на македонски јазик на споредбена табела за автомобили од 29.05.2017, Извештај од раководителот на одделението за информатика Иван Петров НСК-КО бр.3/17 од 18.04.2017 со прилог 1-едно CD-R марка Verbatim со натпис ЦД-2 НСК-КО.бр.3/17, за кои вчера беа репродуцирани аудио снимки, 2-две потврди од казнена евиденција и тоа за Гордана Јанкуловска КР-1210/17 од 04.05.2017 година на Основен суд Охрид и за Ѓоко Поповски КР-10873/17 од 10.05.2017 година на Основен суд Скопје 1 Скопје, Решение за исплата на трошоци за вешт наод и мислење НСК-КО бр.3/17 од 31.05.2017 година и фактура бр.19 на ЕОС КОНСАЛТИНГ АД Рим Италија странска подружница во Република Македонија од 31.05.2017 година и Решение за исплата на трошоци за вешт наод и мислење НСК-КО бр.3/17 од 06.06.2017 година и фактура бр.20 на ЕОС КОНСАЛТИНГ АД Рим Италија странска подружница во Република Македонија од 06.06.2017 година, како и трошковникот кој е во прилог на дописот со кој е доставен превод на докази НСК КО 3/17 од 22.02.2018 година и трошковникот е со НСК КО бр. 3/17 од 22.02.2018 година, беа прочитани вештите наоди писмото, односно достава на сообраќајно - машинско вештачење бр.05-22/4 од 31.05.2017 година од ЕОС Консалтинг АД Рим, Италија, странска подружница во РМ со прилог вештачење, односно вештачењето што е изготвено по наредба НСК КО.бр.3/17 од 23.05.2017 година и едно ЦД односно компакт диск со вештачењето што е во електронска форма, како и достава на економско финансиско вештачење бр.05-22/7 од 06.06.2017 година од ЕОС Консалтинг АД Рим, Италија, странска подружница во РМ со прилог вештачење, односно вештачењето со наредба НСК – КО.3/17 од 03.04.2017 година, а во продолжение на доказната постапка беа изведени и прочитани од страна на застапникот на обвинението и Замолница за меѓународна правна помош во кривичните предмети НСК-КО.бр.3/17 од 08.05.2017 година која е на македонски јазик, Замолница за меѓународна правна помош во кривичните предмети НСК-РО.бр.3/17 од 08.05.2017 година преведено од германски јазик, пропратно писмо за достава одговор по замолница за меѓународна правна помош бр.22-3095/2017 од 28.09.2017 година од Министерството за правда на РМ со прилог допис бр.Е-9350.2017/209 од 13.09.2017



година на Министерство за правда и за Европа Баден – Виркенберг на една страна на германски јазик со превод на македонски јазик, допис бр.GC/CL-AM/ap-2017/05987 од 10.08.2017 година од „Дајмлер АГ“ Штудгард, доствен до полицискиот президиум Штудгард со 8 прилози на вкупно 38 страници на германски, англиски и македонски јазик каде делот на германски и англиски јазик е преведен на македонски јазик, трошковник НСК-КО.бр.3/17 од 21.02.2018 година на вкупен износ од 18.480,00 денари со прилог трошковник од 12.05.2017 година на износ од 3.080,00 денари од Марија Томова Спирковски овластен судски преведувач и решение за исплата на трошоци за превод на документ од македонски јазик на германски јазик НСК-КО.бр.3/17 од 15.05.2017 година и трошковник од 12.10.2017 година на износ од 15.400,00 денари од Марија Томова Спирковски овластен судски преведувач и решение за исплата на трошоци за превод на документи од германски и англиски јазик на македонски јазик НСК-КО.бр.3/17 од 16.10.2017 година, пропратно писмо за достава на решение за декласификација и известување со напомена Рег.бр.08-31326/2 од 16.04.2018 година на Министерството за внатрешни работи со прилог решение за декласификација бр.13.1-31648/2 од 16.04.2018 година, решение за декласификација бр. 13.1-31648/1 од 16.04.2018 година, решение за декласификација бр.13.1-31649/1 од 16.04.2018 година, пропратно писмо бр.06-1230/2-18 од 16.04.2018 година од „Македонски телеком“ АД Скопје со прилог извештај за сопственост за телефонски броеви 070/305-123, 071/268-928, 070/401-425, 071/323-999, 070/401-462 и 071/232-752 во печатена форма на две страни, лиценца за вештачење бр.08-4525/2 од 21.07.2017 година на име Страхил Глигоровски, потврда бр.04-32/1 од 25.04.2018 година од „ЕОС Консалтинг“, преглед на пријави / одјави од Агенција за вработување на РМ од 27.04.2018 година на име Страхил Глигоровски и писмениот доказ кој е даден со писмениот предлог од 04.05.2018 година, потврда бр.04-34/1 од 03.05.2018 година од „ЕОС Консалтинг“, а потоа беа изведени и доказите на одбраната па така беа сослушани сведоците Миомир Антиќ, Горанчо Спасевски, Ванчо Софтовски, Васе Доновски, Љупчо Цековски, Марјан Тушевски, Ацо Јаневски, Марјан Милошевски, Сашо Гиевски, Кицо Петрески, Ивица Зафировски, Ивица Јордановски, Сашо Арсов, Гончо Тенков, Благојче Димитровски, Виктор Белецевски, Сашо Минковски, Раде Колев, Саше Спасовски, Виктор Стојчевски, Боби Петковски, Сашо Митевски, Сашо Серафимовски, Зоран Василевски, Дејан Митровски Урко, како и вештите лица Страхил Глигоровски и Тале Герамитчиоски, а потоа беа изведени со читање писмените докази на одбраната и тоа: Известие од МВР рег.бр.18.2.4-64631/1 од 26.09.2017 година, известие од МВР рег.бр.18.1-88010/1 од 20.12.2017 година, одговор од МВР рег.бр.18.1.1-61851/2 од 25.09.2017 година со прилог тендерска документација бр.17.1-4304/1 од 17.01.2014 година, измена на техничка

спецификација бр.17.1-13189/1 од 14.02.2014 година, измена на техничка спецификација бр.17.1-21584/1 од 17.03.2014 година, измена на техничка спецификација бр.17.1-23268/1 од 24.03.2014 година, договор за јавна набавка бр.17.1-36604/1 од 20.05.2014 година, одговор од МВР рег.бр.18.1.1-6501/2 од 25.01.2018 година, барање до МВР оддел за финансиски прашања 17-9811/1 од 06.02.2018 година, барање до МВР оддел за заштита на определени личности и објекти бр.232-11428/1 од 09.02.2018 година, известување од МВР рег.бр.22.6.1.2-16011/1 од 23.02.2018 година, барање до Служба за општи и заеднички работи при Влада на РМ бр.031153/1 од 16.02.2018 година, известие од Влада на РМ Служба за општи и заеднички работи бр.03-1153/1 од 16.02.2018 година, барање до Аутомакедонија АД Скопје заведено под бр.03-808 од 16.02.2018 година, барање до Мак Аутостар бр.03-488 од 16.02.2018 година, известие од Мак Аутостар бр.03-509 од 19.02.2018 година, известие од Аутомакедонија бр.03-1809-1 од 20.04.2018 година, во прилог со сервисен документ од 19 страни, достава на податоци од Служба за општи и заеднички работи при Влада на РМ бр.03-2689/2 од 20.04.2018 година со прилог табеларен приказ за трошоци по години и фирми за возило СК 039-КС, известие од МВР рег.бр.22.6.1.2-32984/1 од 19.04.2018 година, известување од МВР рег.бр.17.1.1-32399/2 од 20.04.2018 година, Одговор од МВР рег.бр.08-38319/2 од 08.05.2018 година, одговор од МВР рег.бр.18.1-35064/1 од 26.04.2018 година, Одлука за јавни набавки на стоки од МВР ДБ.бр.17.1-21576/1 од 03.04.2012 година, барање до „Аутомакедонија“ АД Скопје од 24.04.2018 година, одговор односно известие од „Аутомакедонија“ бр.03-2249/1 од 11.05.2018 година, барање до „Мак Аутостар“ од 23.04.2018 година и известување од „Мак Аутостар“ бр.03-1385 од 02.05.2018 година, Одговор на барање од Министерство за Правда бр.08-2752 од 04.05.2018 година, Извештај на специјалистот-субспецијалистот на ЈЗУ УК за Токсикологија со број на лекарски дневник 315/16 од 04.02.2016 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот од ЈЗУ УК за Токсикологија бр.1692/16 од 04.02.2016 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот бр.1692/16 од 05.02.2016 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот од УК за Инфективни болести и фебрилни состојби од 05.02.2016 година, извештај на специјалистот од ЈЗУ УК за Токсикологија 3541/16 од 10.03.2016 година, работен налог бр.5310/16 на ЈЗУ Универзитетска клиника за Клиничка биохемија од 04.02.2016 година, извештај - лабораториски наод кој што е во прилог на претходниот работен налог, лабораториски резултати во прилог на претходниот документ, лабораториски резултати бр.29 исто така во прилог на претходниот документ, работен налог бр.5449/16 од 04.02.2016 година на ЈЗУ УК за Клиничка биохемија од 05.02.2016 година, резултати од истата дата, работен налог 12659/16 од 10.03.2016 година од УК за Клиничка биохемија, извештај лабораториски наод од 11.03.2016 година, во прилог



со лабораториски наод од 10.03.2016 година, лабораториски наод бр.79, со што се гледа дека е како додаток на работниот налог бр.12659/16 и уште еден лабораториски налог како додаток на претходно наведениот работен налог од 10.03.2016 година, Картон за физикална терапија за обвинетиот бр.274/17, картон за домашна посета и терапија од Поликлиника „Неуромедика“ од 11.11.2017 година со налог за терапија од 11.11.2017 година, извештај на специјалистот-субспецијалистот од Поликлиника „Јане Сандански“ од 13.11.2017 година, магнетна резонанца на ЛС рбет бр.852 на „Неуромедика“ од 13.11.2017 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот од Поликлиника „Јане Сандански“ од 13.11.2017 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот од Поликлиника „Јане Сандански“ од 23.11.2017 година и медицинска потврда од „Примамед“ од 16.11.2017 година, Писмо од Фонд за здравствено осигурување на Македонија бр.12-16203/3 од 07.12.2017 година упатено до Министерство за внатрешни работи на РМ со предмет известување по извршена контрола на боледување, во фотокопија со параф во горниот десен дел од документот од кој што се гледа дека истиот е примен во МВР од 19.12.2017 година и е во оригинал, затоа што оригиналниот примерок е во МВР, Наод од „Ремедика“ од 02.05.2017 година, извештај на специјалистот-субспецијалистот од ЈЗУ УК за Психијатрија од 04.05.2017 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот од ЈЗУ УК Психијатрија од 29.05.2017 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот од ЈЗУ УК за Психијатрија од 19.06.2017 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот од ЈЗУ УК за Психијатрија од 29.06.2017 година, во 2 страни, отпусно писмо од ЈЗУ УК за Психијатрија од 14.11.2017 година, болничка контрола на ЈЗУ УК за Психијатрија од 27.11.2017 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот од ЈЗУ УК за Психијатрија од 11.12.2017 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот од ЈЗУ УК за Психијатрија од 25.12.2017годидна, извештај на специјалистот - супспецијалистот од ЈЗУ УК за Психијатрија од 01.02.2018 година, извештај на специјалистот - субспецијалистот од ЈЗУ УК за Психијатрија од 13.03.2018 година, извештај на специјалистот - супспецијалистот од ЈЗУ УК за Психијатрија од 02.05.2018 година и известувањето од Фондот за здравствено осигурување, **па ценејќи ги докажете секој одделно и сите заедно, по слободно судиско уверување, ја утврди следната фактичка состојба:**

Ѓоко Поповски од татко Марин, мајка Стојна, роден на 25.10.1965 година во Скопје, со ЕМБГ 2510965450055, живее во Скопје, општина Аеродром на бул. „Јане Сандански“ бр.81 вл.1 ст.9, со завршено високо образование дипломиран правник, женет, татко на едно полнолетно дете, државјанин на РМ, по националност Македонец, со број на лична карта А0453212 издадена од МВР Скопје, неосудуван, се води и друга постапка за друго кривично дело.



Никола Груевски од татко Тало, мајка Надежда, роден на 31.08.1970 година во Скопје, со ЕМБГ 3108970450005, живее во Скопје на ул. „Павел Шатев“ бр.3-1/15, со завршено високо образование магистер по економски науки од областа на монетарната економија, женет, татко на две малолетни деца, државјанин на РМ, по националност Македонец, со број на лична карта А 1878600 издадена од МВР Скопје, неосудуван, се водат и други постапки за други кривични дела.

Во периодот од Февруари 2012 година до крајот на Октомври 2012 година во Скопје, обвинетиот Никола Груевски како Претседател на Владата на Република Македонија со искористување на своето реално влијание и службена положба побарал од Гордана Јанкулоска (за која како обвинета се води раздвоено посебна кривична постапка КОК-21/18 пред Основниот суд Скопје 1 Скопје за кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување од чл.353 ст.5 во врска со ст.1 во врска со чл.23 од КЗ) - службено лице министер за внатрешни работи во Владата на Република Македонија да се изврши службено дејствие што не би смеело да се изврши и тоа да се спроведе јавна набавка во која Министерството за внатрешни работи ќе купи ново блиндирано патничко моторно возило од марката Мерцедес модел С 600 Гард така што во постапката да се фаворизира економскиот оператор МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје-генерален застапник и дистрибутер на возилата од марката Мерцедес во РМ, па Гордана Јанкулоска за да го исполни барањето на обвинетиот со умисла го поттикнала обвинетиот Ѓоко Поповски да стори кривично дело Злоупотреба на службената положба и овластување, кој што од Гордана Јанкулоска писмено бил овластен како помошник на министерот да спроведува постапки за јавни набавки во Министерството за внатрешни работи и на кого со решение бр.12.1-8493/1 од 08.02.2012 година од министерот целосно му биле пренесени овластувањата за спроведување на јавните набавки, така што тој да ја искористи својата службена положба и овластувања, при вршење на јавни набавки, незаконски да го повласти - фаворизира економскиот оператор МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје и да се набави такво возило, па за да го исполни барањето на Гордана Јанкулоска, обвинетиот Ѓоко Поповски како службено лице помошник на министерот за внатрешни работи за Секторот за општи и заеднички работи со искористување на својата службена положба и овластувања, при вршење на јавни набавки, прибавил за економскиот оператор МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје корист што се состои од доделување на договор за купопродажба, сервисирање и одржување на блиндирано патничко моторно возило марка Мерцедес модел С 600 Гард, така што на 03.04.2012 година донел одлука за јавна набавка на стоки Дб.17.1-21576/1 од 03.04.2012 година каде проценетата вредност на

набавката е 30.750.000 денари или 500.000 евра без вклучен ДДВ, а предмет на набавката е блиндирано патничко моторно возило со највисока заштита VR6/VR7 каде во спецификацијата на возилото во тендерската документација бр.171-21577/1 од 03.04.2012 година, со цел во постапката да нема конкуренција економскиот оператор МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје, а и за фаворизирање на истиот, имало повеќе технички спецификации што се однесуваат за возилото Мерцедес С 600 Гард кои упатуваат на конкретно производство и трговски марки (регистрираните трговски марки од производителот на возилата Мерцедес – Даимлер АГ од Германија и тоа: AIRMATIC, SPEEDTRONIC, PRE-SAFE, THERMOTRONIC, COMAND, DISTRONIC PLUS, GUARD и Night View Assist) и без да биде наведено дека можат да се дадат и понуди со други спецификации кои се еквивалентни на наведените во тендерската документација со што постапил спротивно на чл.36 од Законот за јавните набавки, па поради условите и техничките спецификации што биле дадени во тендерската документација во текот на постапката бр.17-16/2012 само економскиот оператор МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје дал понуда на 15.05.2012 година и бил единствен понудувач, па потоа обвинетиот Ѓоко Поповски иако бил свесен за незаконското фаворизирање на економскиот оператор и за нерационалното искористување на средствата на министерството, на 30.05.2012 година донел одлука бр.17.1-33618/1 за избор на најповолна понуда, и на 11.06.2012 година е склучен договорот за јавна набавка заверен со бр.4104/1771 од 11.06.2012 година од МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје и бр.171-35780/1 од 08.06.2012 година од Министерството за внатрешни работи со вредност на договорот од 29.852.542 денари додадено и ДДВ во износ од 5.373.458 денари, каде потписник за Министерството за внатрешни работи е обвинетиот Ѓоко Поповски, а потписник за МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје е сведокот Зоран Марковски и врз основа на договорот од Министерството за внатрешни работи на МАК АУТОСТАР ДООЕЛ Скопје заклучно со 29.10.2012 година му било исплатено вкупно 35.226.000 денари, иако обвинетите и Гордана Јанкулоска знаеле дека набавка на такво ново возило било вонредно скапо, во услови на намалена економска и куповна моќ на министерството, а иако јавната набавка била спроведена како да е за потребите на Министерството за внатрешни работи, Гордана Јанкулоска го поттикнала обвинетиот Ѓоко Поповски да го стори кривичното дело за да потоа возилото од Министерството за внатрешни работи се даде на користење и на Претседателот на Владата на Република Македонија обвинетиот Никола Груевски што сакал да користи такво ново блиндирано патничко моторно возило, но не сакал во јавноста да се дознае дека тој како Претседател на Владата користи такво луксузно возило.

Горната фактичка состојба како и битните факти по однос на времето, местото и начинот на сторување на кривичните дела судот ги утврди од предложените и изведени вербални и материјални докази на одржаната главна расправа.

Сведокот Киро Тодоровски во својот исказ наведе дека во 2012-та година бил вработен во Министерство за внатрешни работи на работно место како државен советник за управување со човечки ресурси. Неговите работни задачи на тоа работно место биле следење на исполнување на стратегијата на Министерството за управување со човечки ресурси, давање насоки и предлози, учество во подготвувањето на програмата за обука на кандидати за полицајци, координативни активности со секторите и одделите во смисла на човечки ресурси и управување во делот на интерни огласи и учество во работна комисија по интересен оглас, а доколку постоеле други активности поврзани со организација на некои настани тогаш сите во Министерството согласно решение за работа ги извршувале и тие активности за организација како настан. Во 2012-та година добил решение дека е член на Комисијата за набавка на ПМВ со највисок степен на безбедност заедно со останатите колеги и учествувале во отварањето на понудите при изборот на најповолен понудувач за предметната набавка. По однос на неопходните услови за да биде набавката сосема легална се повикале на неколку документи кои што претходно морале да бидат доставени, а тоа е планот за јавни набавки и одобрените средства за Буџет во Министерството. Исто така во однос на самиот процес на набавката Комисијата во тој момент во која тој бил член утврдила дека предметната понуда била во согласност со изготвената спецификација претходно од стручните служби. Колку што се сеќава прв пат бил член на комисија, добивал предлози за решенија, но не учествувал. Објасни дека тоа се ад хок комисиии согласно закон и не мора да значи дека ако некое лице било претходно во некоја комисија дека ќе учествува во друга работа на таква следна комисија. По однос на постапката во тој дел каде што тој бил и член на Комисијата до конкретната фаза каде што учествувал наведе дека најпрво била отворена понудата, биле повикани од претседателот на комисијата, било утврдено дека понудата е една, дека согласно бараната спецификација понудата ги содржела сите неопходни елементи при што бил изготвен записник со предлог за склучување на договор за јавна набавка, но појасни дека Комисијата не го склучува договорот за јавната набавка. Наведе дека не знаел и дека немал учествувано во постапката за изработка на тендерска документација во конкретниот случај. Смета дека до донесување на одлуката од страна на комисијата каде што бил член за избор на најповолниот понудувач лично смета дека работата на Комисијата во која што членувал ги има запазено сите постапки и процедури за предметната јавна набавка во смисла на објавен оглас, рок после објавувањето на огласот, спецификација која што е разгледана, понуда и утврдени критериуми дека понудата е согласно со бараната спецификација. Лично смета дека материјално техничките средства за

примање на уредбата за обезбедување на лица и објекти кои што ги применувало МВР не биле во целост исполнети од проста причина што при посета на странска делегација дел од лицата кои биле предмет на обезбедување од уредбата не биле обезбедувани со возило од највисок степен на заштита. Како пример наведе дека во повеќе наврати Министерот за внатрешни работи го отстапувал возилото кое било наменето за него при посета на странски државници со цел степенот на заштита на странските државници во ниту еден момент да биде доведен во прашање. Во тој период додека возилото било отстапено за потребите на странските делегации Министерот користел возило кое не било во согласност со уредбата за обезбедување на личности, а во која е јасно наведено дека таква заштита им следува на Претседателот на државата, Претседателот на Собранието, Претседателот на Владата, на Потпретседателите на Владата, како и на министрите за одбрана и внатрешни работи. Истакна дека дека при редовни средби со останатите претставници на кабинетите на другите носители на функции согласно уредбата кои што имале право на заштита од највисок степен имал слушнато поплаки дека се соочувале со дефект при само движење на траса, во која што возилото комплетно застанувало и биле приморани или да чекаат ново возило од Скопје или да продолжат по пат со возило кое што не пружа таков степен на заштита. Колку што се сеќава возилото предмет на оваа јавна набавка за прв пат било употребно за пружање на заштита на претстојот на Генералниот секретар на ОН, Бан Ки Мун, а било користено исто така и за други државници, но по негово сеќавање со него бил обезбедуван и Емирот од Катар, како и претставници на Европската Комисија. Наведе дека единствено надлежен за спроведување на уредбата за обезбедување на лица и објекти е МВР преку Одделот за обезбедување на личности и објекти, а по потреба и со другите Оддели и органи во рамките на МВР. Објасни дека обезбедувањето на одредени личности и објекти е комплексна тема и не застанува само на физичкото обезбедување на лицата и објектите, туку и на безбедностите проценти кои што ги даваат соодветните одговорни лица во Управата за безбедност и контра разузнавање и Бирото за јавна безбедност. Истакна дека како на член на Комисијата за јавни набавки никој од обвинетите не побарал да постапи на одреден начин. Наведе дека предметното возило било набавено за потребите за МВР, а пред да се набави ова возило, возилата што претходно се употребувале за заштита на врвните функционери во РМ, а со кои во тој момент располагало МВР биле од марката Мерцедес Класата С во зависност од степенот и варијациите на таа класа и биле темни, односно црни. Воедно појасни дека тој само констатирал ситуација кога кажал дека обезбедувањето на лица и објекти било комплексна тема, дека не била соодветна заштитата што ја имале возилата при МВР. Сведокот наведе дека во случај на дефект на возило една од опциите е да дојде ново возило од Скопје ако има слободно возило.

Од исказот на сведокот судот цени дека истиот даде појаснување дека имало само една понуда која била во склад со спецификацијата, но истата ја изготвувала стручната служба па во овј дел судот го прифати неговиот исказ со оглед да е во склад со останатите изведени докази. Во поглед на наводите за потребите на ново возило и начинот како се користеле блиндираните возила и кој прв се возел во возилото предмет на оваа постапка е ирелевантно.

Сведокот Зоран Марковски наведе дека во 2012-та година бил вработен во Мак Ауто Стар, на работно место управител, а на таа функција е од 2000-та година до денес. Во врска со јавната набавка за блиндирано ПМВ Мерцедес С 600 Гард во 2012-та година наведе дека согласно организационата поставеност во фирмата и во службата за продажба има директор за продажба кој што во тоа време бил и директно инволвиран во самата продажба, тој само го потпишал договорот кој што бил парафриран од директорот на продажба и повеќе детали околу тоа не знае. Тој го објасни хронолошки текот на постапката во Мак Ауто Стар наведувајќи дека откако ќе излезе тендер за јавна набавка, соодветниот оддел ја подготвува целокупната документација, понуди и пропратната документација што е потребна и ја поднесува до органот кој го распишал тендерот. Наведе дека директор за продажба за патнички возила Мерцедес во Мак Ауто Стар во тој период бил Марко Јовановски. Наведе дека како управител во фирмата вообичаено бил известуван за постоење на тендер во било кое време од постапката до поднесување на понудата по што секако се договарале за детали како на пример цената, а по однос за конкретната јавна набавка не се сеќава во која фаза и кој конкретно го известил, но појасни дека не остварувал никакви контакти со лица од МВР за конкретната набавка. Пред склучување на договорот, а тоа е откако биле известени дека го добиле тендерот, фирмата Мак Ауто Стар направила резервација од фирмата од Германија од каде било набавено возилото, а претпоставува дека била направена и порачката бидејќи ако го добиле тендерот била направена резервација и порачка. Наведе дека откако е тој на функцијата, Мак Ауто Стар имало продадено и други вакви возила со таков степен на заштита. Сведокот наведе дека за блиндираните возила во Мак Ауто Стар нема конкретен ценовник за конкретен тип на возило од овој вид на блиндирани возила кој што би бил достапен во салон како што е за другите возила, а цената која се формира за едно такво возило е набавната цена со сите трошоци и вообичаената маржа. Притоа наведе дека возилото го испорачале во рок и цената била исплатена во целост. Истакна дека дека предметното возило било продадено со јавна набавка со распишан тендер, додека ваков тип на блиндирани возила кои ги имале продадено не биле по пат на јавна набавка со распишан тендер, туку со директна спогодба. Наведе дека негова претпоставка е дека резервацијата на предметното возило

била направена откако добиле известување дека го добиле тендерот и пред потпишување на договорот бидејќи директно истиот не учествувал.

Судот не поклони верба на исказот на овој сведок од причина што е спротивен на останатите изведени докази. Имено истиот наведе дека откако биле известени дека го добиле тендерот, фирмата Мак Ауто Стар направила резервација од фирмата од Германија од каде било набавено возилото и направиле порачка, меѓутоа за возилото Мерцедес С 600 Гард резервацијата е направена од страна на сведокот Марко Јовановски менаџер за продажба на Мерцедес уште на ден 30.03.2018 година кое недвосмислено произлезе од меил комуникацијата помеѓу Марко Јовановски и Даимлер АГ од Штутгарт. Сведокот кажа дека не остварувал никакви контакти со лица од МВР за конкретната набавка а тоа е во спротивност со содржината на аудио снимките и неговиот допис, одговор на негово барање до СЈО бр.03-3836 од 15.11.2016 година во кој тој како управител наведува дека немало претходно резервација за конкретното возило, но дека тоа не било така се утврдува од електронската комуникација помеѓу Даимлер АГ и Мак Аутостар каде менаџерот за продажба, односно сведокот Марко Јовановски направил резервација на 30.03.2012 година, односно пред да се објави огласот за јавна набавка. Посебни треба да се нагласи дека неговиот исказ е спротивен и на содржината на разговорот воден помеѓу Гордана Јанкулоска и Кирил Божиновски а тоа е 8-от разговор во кој Гордана Јанкулоска му кажува на Кирил Божиновски дека од МВР контактирале со некој Марковски од Мак Аутостар кој бил директор и при таа набавка него го прашале за да им каже некоја финта за да пројде тој. Судот смета дека сведокот даде ваква изјава со цел да им помогне на обвинетите за избегнување или намалување на кривичната одговорност.

Сведокот Пецо Ангелески наведе дека во 2012-та година бил вработен во Одделението за материјално техничко опремување во МВР, на работно место самостоен референт за набавка на масла и мазива. Наведе дека апсолутно ништо не знае за јавната набавка за блиндирано ПМВ од 2012-та година во МВР со оглед дека како одговорно стручно лице, тој бил стручно лице за мислење за техничките карактеристики на моторни возила. Наведе дека тој не бил член на Комисијата за јавни набавки, туку бил како стручно лице за мислење при евалуацијата на набавката. По однос на конкретната набавка појасни дека ја разгледувале понудата од понудувачот и ја споредувале со техничката спецификација, дали одговара, при што констатирале дека истата одговара и дале мислење. Сведокот наведе дека тој не учествувал во изготвувањето на таа техничка спецификација и не знае кој ја изготвувал.

Судот поклони верба на исказот на овој сведок од причина што истиот зборува за разгледување на понудата во смисла дали истата одговарала со техничката спецификација, а неспорен факт е дека понудата во целост одговарала на наведените технички спецификации.


Сведокот Влатко Гошевски наведе дека во 2012-та година бил вработен во МВР на работно место Началник на возен парк и возила и механичарски работилници. Конкретно за јавната набавката на блиндираното ПМВ во 2012-та година во МВР наведе дека бил член на Комисијата за јавни набавки за набавка на блиндирано возило и како член учествувал и бил присутен на денот на отворањето каде после тоа како комисија се разгледувале документите од понудата, потоа било побарно мислење од стручни, технички лица за делот на техничките карактеристики за дел од понудата, па по добиениот одговор како комисија дале предлог до одговорното лице. Стручни лица биле Пецо Ангелевски или Ангеловски и Бранко Лепчевски, а членови на Комисијата биле тој, Ненад Николовски, Ристе Ставревски, Кире Тодоровски и најверојатно Слободан Станков и Сашо Николовски. Наведе дека немал други дејствија во врска со набавката на конкретното возило како член на Комисијата, но учествувал во примопредавање на возилото во Мак Ауто Стар. При примопредавањето на возилото во Мак Ауто Стар биле присутни тој и Слободан Станков каде што им извршиле кратка презентација на возилото околу еден час, го подигнале возилото со сите потребни документи и го однеле во МВР. Појасни дека не ја изготвил тендерската документација со техничките спецификации и не му е познато кој ја изготвил. Наведе дека МВР до самата јавна набавка на блиндираното возило располагало со две блиндирани возила од марката Мерцедес кои што биле со поодминати години и поголеми километражи, и тоа едното мисли дека било од 1996-та година, а другото 1998-ма година. Појасни дека возилата биле со поодминати години и со поголем број на изминати километри, а во моментот биле стари преку 22 години, дека имале поголеми потешкотии во однос на поправките на возилата и според него реално било проблем како Министерството и како држава да се располага и функционира со толкав број на блиндирани возила. Наведе дека материјално техничките средства според нивниот број не биле доволни за да се одговори на потребите на Одделот за обезбедување од причина што возниот парк е логистика на Одделот за обезбедување како и на останатите служби во Министерството и е одговорен за техничката исправност и поправка на возилата, а бидејќи во самото одделение имало вработено и возачи кои што во многу ситуации биле од испомош на Одделот за обезбедување при посета на повеќе гости во исто време во државата и од практична причина му било познато дека таа бројка е многу мала за извршување на нормални работни задачи. Со оглед да станува збор за блиндирани возила со постар датум, при нивни дефекти не се доаѓало лесно до заменски дел и во многу ситуации имало од 30 до 60 денови чекање на испорака на делови, бидејќи немале голем број на блиндирани возила каде што имало некој сервис да има делови на лагер за да може да се изврши некоја поправка. Наведе дека станува збор за специфично возило кое што скапо чини за одржување, а и самото возило е скапо. Истакна дека се имало случено кај постоечките возила да се јави дефект за време на

извршување на конкретни задачи, па се секава дека во една таква ситуација второто блиндирано возило со кое што располагале било однесено на шлеп служба до местото каде што бил настанот, Самит во Охрид, не се секава токму за кој настан но бил некој настан, каде што бил известен дека ВИП личноста од местото на дефектот до Охрид бил однесен со друго возило. Наведе дека не може да каже дали таквото заменско возило ги исполнувало условите, но тоа било возило кое што во тој период било старо скоро 20 години. Истакна дека двете возила марка Мерцедес блиндирани коишто ги имале во критичниот период пред јавната набавка одамна не биле под гаранција бидејќи генерално се давало гаранција од три до пет години, а во сегашна ситуација биле известени од Мак Ауто Стар дека производителот се обврзувал да произведува и набавува делови за возилото во рок од 20 години од негово производство, а гаранцијата била многу одамна истечена. Наведе дека не може точно да се сети колку пати овие две возила биле на поправки по различни основи, но претпоставува дека биле десеттина пати. Истакна дека тој учествувал во други набавки на средства за потребите на безбедност поврзани со блиндирани возила со оглед да истиот бил член на Комисијата за јавни набавки и тоа согласно чл.7 каде што биле набавени гуми за блиндирано возило и предно десно стакло за блиндирано возило. Појасни дека тоа била таа комисија која што вршела набавки без објавување на јавен оглас, односно комисија по чл.7 каде што во период од два до три месеци, конкретно сега, тој бил член таму една година, имала извршено набавка за гуми на блиндирано возило и набавка на предно десно стакло за блиндирано возило. Наведе дека возниот парк имал потешкотии не само во обезбедувањето на блиндирани возила, туку и општо обезбедување на ВИП возила конкретно, тој бил началник од 2011-та година до 2015-та година и истиот учествувал во два Самита, каде учествувале поголем број на ВИП лица и било тешко да се обезбеди толкав број на ВИП возила, а камоли пак на блиндирани возила. Тие проблеми се јавувале кога во државата биле присутни повеќе од неколку ВИП личности или на поголеми настани конкретно за Самит. Наведе дека имале проблем многу пати возниот парк да одговори на потребите на Одделот за обезбедување во смисла да има потреба на повеќе возила со посебен степен на заштита од бројот на возила со кои МВР располагало во возниот парк во критичниот период бидејќи располагале со две блиндирани возила, а во многу наврати освен функционерите во РМ кои имале прв степен на заштита многу често имало делегација со повеќе од една ВИП личност во државата така што тој проблем често го имале. Со оглед да за обезбедување резервни делови за блиндираните возила се чекало по 50 до 60 дена, превозот на највисоките државни раководители во Р.Македонија, како и евентуалните странски делегации, гости во тој период се вршел со несоодветни возила кои што немале безбедносна заштита односно не биле блиндирани возила, бидејќи и друга солуција немало, со други такви возила не се располагало, и можност за побрза поправка на возилата немало. Наведе

дека имал учествувано во министерски самит кој што се одржувал во Охрид каде што биле присутни повеќе од 30 министри, дел министри за внатрешни работи, дел министри за правда и каде добар дел од присутните пристигнале на гранични премини со сопствени возила, а по негови сознанија во комуникација со препоставените во Одделот за обезбедување, причината за тоа била таа што немале можност да ги опслужат и обезбедат со блиндирани возила. Наведе дека ниту од обвинетите, ниту од некој друг имал сугестии и притисок околу неговото работење во Комисијата за јавна набавка на предметниот Мерцедес. Сведокот наведе дека Мак Аутостар имале обврска да обезбедат делови во рок од 20 години од производството на тој модел на возило, но дека истото не се однесува на набавката на возилото Мерцедес 600 Гард. Појасни дека отприлика пред 2 месеци вршеле набавка на предно десно стакло за еден од старите блиндирани мерцедеси, дека по отворање на понудата биле известени од Мак Ауто Стар или замолени дали можело во побрз временски период да биде разгледана понудата на фирмата и да бидат известени дали нивната понуда се прифаќала или не бидејќи во моментот предно десно стакло за тој тип на возило во цела Европа имало само едно и дека фабриката немала обврска да обезбедува оригинални резервни делови за поголем временски период од 20 години, како и дека истото не се однесува за возилото Мерцедес С 600 Гард. Истакна дека за новото возило роковите за гаранција биле од 3 до 5 години, додека старото не знае. Појасни дека целото возило мисли дека имало 3 години гаранција, а на одредени делови гаранцијата била до 5 години но не бил 100% сигурен во тоа и истото можело да се провери.

Во поглед на исказот на овој сведок судот цени дека истиот зборува за проблемите со старите блиндирани возила, за времето на набавка на делови за истите, проблеми околу превезување на ВИП личности, но тоа е ирелевантно за овој предмет со оглед на предметот на обвинението. Околу набавката на предметното возило единствено истакна дека бил член на комисијата за јавни набавки која по добивањето на понудата за набавка на блиндирано возило како член учествувал и бил присутен на денот на отворањето каде после тоа од комисијата се разгледувале документите од понудата, а потоа било побарно мислење од стручни, технички лица за делот на техничките карактеристики за дел од понудата, па по добиениот одговор како комисија дале предлог до одговорното лице.

Сведокот Силвана Трпкова наведе дека во 2012-та година била вработена во Одделението за менаџмент и јавни набавки при МВР. Во врска со јавната набавка за блиндирано ПМВ во 2012-та година во МВР наведе дека како и секоја друга набавка и истата била внесена во планот, па Комисијата за јавни набавки си постапила според планот. Во конкретната постапка таа била член во Комисијата и истата присуствувала на отворањето, имало и понуда и понатаму предметот си



го работеле колеги кои биле одговорни за работата на предметот, а кои биле членови и наведе дека не се сеќава на детали. Во таа постапка имало само една понуда, а по разгледувањето на понудата, од присутните членови се изготвил записник како и за секоја набавка, како и дека други дејствија не превземале. Наведе дека не и е познато кој ја изработил тендерската документација и критичните спецификации.

Судот го ценеше исказот на овој сведок меѓутоа од нејзиниот исказ може да се утврди единствено дека била член на комисијата за јавна набавка на предметното возило и истата присуствувала на отворањето на понудата, а предметот го работеле колеги кои биле одговорни за работата на предметот.

Сведокот Љубе Пешевски наведе дека во 2012-та година бил вработен во МВР, тогаш на работно место советник, но не се сеќава точно како гласел целиот назив на работното место, но во секој случај се работело за советник за набавка на автомобилски делови. По однос на јавната набавка за блиндирано ПМВ во 2012-та година во Министерството за внатрешни работи, па појасни дека кога била набавката за возилото тој бил ставен за заменик член на местото на началникот тогашен Ненад Николовски. Како заменик во конкретната постапка тој бил само на отворањето бидејќи Ненад Николовски не бил, а тој како негов заменик бил на отворањето. Понудата се прочитала, се отворил тендерот и толку, понатаму тој не учествувал во постапката. Наведе дека не знае кој ја изготвувал тендерската документација и техничките спецификации.

Од исказот на сведокот јасно произлегува дека истиот освен што присуствувал на отворањето на понудата воопшто не е запознат кој ја изготвувал тендерската документација и техничките спецификации.

Сведокот Михаило Зографски наведе дека во 2012-та година бил вработен во Мак Ауто Стар на работно место директор на продажба на стопански возила. Појасни дека Мак Ауто Стар е генерален застапник за Мерцедес возилата и за возилата Митцубиши, а тој конкретно е одговорен за продажба на комерцијалните возила, односно Мерцедес Бенз, камиони, автобуси, специјални возила и Митцубиши товарни возила. За јавната набавка за блиндирано ПМВ од марката Мерцедес С 600 Гард во 2012 година наведе дека немал нешто премногу информации затоа што тоа спаѓало во делокругот на неговиот колега Марко Јовановски кој бил одговорен за продажба на ПМВ значи во фаза на припремање на понудата која што требала да се поднесе на тендерот бил замолен бидејќи тој во тој момент имал дигитален потпис, а требало понудата дигитално да се поднесе, бил замолен од негова страна дигитално да ја потпише понудата со неговиот дигитален потпис, за да може истата да се поднесе. Наведе дека освен тоа што дигитално ја потпишал, немал никакви дополнителни дејствија, се било комплетно



припремено од неговиот колега, а тој само дигитално ја имал потпишано како што и бил овластен од управителот. Притоа наведе дека лично немал остварено никакви контакти со лица од МВР за конкретната јавна набавка.

Судот го ценеше исказот на сведокот, но од неговиот исказ единствено може да се заклучи дека истиот не бил запознат за набавката на блиндираното возило освен што од неговиот колега Марко Јовановски бил замолен да дигитално ја потпише понудата откако истата била комплетно припремена. Меѓутоа тој јасно посочи дека токму сведокот Марко Јовановски е тој кој ја припремил понудата.

Сведокот Зоран Маневски наведе дека во 2012-та година бил вработен во Мак Ауто Стар и тоа на работно место Раководител за резервни делови, а во Мак Ауто Стар бил вработен од 1995-та година и тоа или од 1-ви јули или од 1-ви септември, не се сеќава точно. За јавната набавка за блиндираното ПМВ Мерцес С 600 Гард во 2012 година наведе дека ништо не знаел во моментот, односно дека во тој момент имало јавна набавка, или дека било што во врска со јавната набавка, тој не бил инволвиран со ништо во тоа. Наведе дека има службена адреса за електронска пошта на електронско сандаче како вработен во Мак Ауто Стар која гласела zoran.manevski@makautostar.com.mk, но не е сигурен дали во тоа време му била истата или била z.manevski@makautostar.com.mk бидејќи не незнае точно од кое време му била променета. Појасни дека на неговиот компјутер имало пасворд кој што тој не го менувал туку истиот бил даден од компанијата која што била аутсорсинг, а потоа истиот директно пристапувал до неговата меил адреса без пасворд до адресата. Наведе дека неговата меил адреса за комуникација со клиентите во принцип можела да се користи и од други и се користела на пример кога тој бил на одмор, колегата што бил со него во канцеларија ги проверувал неговите мејлови, ги тргал во посебен фајл тие што биле интересни, односно што биле директни до него, а другите ги тргал како прочитани на страна. Објасни дека неговиот колега го знаел неговиот пасворд односно лозинка, а исто така и тој го знаел пасвордот на неговиот колега. Наведе дека веројатно и други лица освен оние што биле за информатичка технологија и колеги ги знаат пасвордите и дека тоа не било никаква тајна и тој знае барем едно пет - шест нови пристапи кај него што биле во Одделот за резервни делови, односно дека тоа не било тајна. Наведе дека во текот на 2012-та година немал никаква комуникација со обвинетите.

Од исказот на сведокот произлезе дека истиот имал службена адреса за електронска пошта на електронско сандаче како вработен во Мак Ауто Стар, но пасвордот, односно лозинката можела да се користи и од други а пред се од неговиот колега а всушност токму од неговата адреса биле испратени техничките спецификации на обвинетиот Гоко Поповски. Во врска со набавката на блиндираното возило не бил ништо

запознат.

Сведокот Марко Јовановски наведе дека во 2012-та година бил вработен во Мак Ауто Стар на работно место раководител на продажба на ПМВ, конкретно Мерцедес. Неговите работни задачи биле се што било поврзано со продажбата и маркетингот за марката, ценовно позиционирање, лансирање на нови модели на пазарот, работа со тим од двајца луѓе од продажба, луѓе од логистика, маркетинг, директна комуникација со клиенти, планирање на количини, соработка со колеги од Германија, изнаоѓање на нови клиенти, односно накратко, се што било врзано за продажба. Во врска со набавката на блиндирано ПМВ Мерцедес С 600 Гард во 2012-та година наведе дека тој во тој период бил таму во фирмата, имало оглас за јавна набавка на кој што земале учество и се испорачало блиндирано возило. За неговите превезмени дејствија во постапката од самото известување за конкретната набавка па натаму, односно за конкретните дејствија наведе дека обично тендерот излегува, имаат информација, добиваат информација, но не може да се сети конкретно од таа година дали било во електронска форма или хартиена форма, но добиле информација дека бил распишан оглас и доколку ги задоволувале тие технички карактеристики се подготвувале да земат учество. Наведе дека за поднесување на понуда се подготвувале и тоа техничката понуда ја подготвувале тие од продажба, а целата друга пропратна документација што има за квалификација на тендерот ја имало во секретаријатот на фирмата каде што имало готови урнеци, а продажбата ги подготвувала техничките работи кои што требало да се запазат, односно бараните спецификации. По однос на тоа дали тој како раководител на продажба самостојно превземал се или известувал и други лица во врска со понудата наведе дека во принцип биле известени, значи нормално управител на фирма знаел бидејќи од секретаријат стигала информација дека имало тендер, колегите од продажба исто така изготвувале, продажните консултанти ја изготвувале понудата за да истата се спреми, искуца, провери и тој како раководител го прегледувал тоа за да види дали било добро, односно да не имало некоја грешка заедно со тимот од продажба. Наведе дека неговите дејствија во делот на маркетингот во однос на директниот контакт со клиентите се многу широки. Имено во директна комуникација со клиентите подготвувале пред се маркетинг план кој бил базиран на буџет и врз база на тој маркетинг план користеле различни алатки за да комуницираат со клиентите во јавноста, тука спаѓале различни канали на комуникација како што биле печатени медиуми, електронски медиуми, интернет, билборди, директна достава на информација на клиент, нарачка на каталози, на знамиња, правење на специјални ивенти за лансирање на производ, за информирање на потенцијалните купувачи, достапност на Демо возила за пробни возења кои што се нуделе на потенцијалните клиенти за тест возила, и врз база на резултати од продажба врз база на буџетот и гледале како да го остварат планот. Во врска со набавката на блиндираното возило имал контакти со лица од MBP и појасни дека во

огласот имало посочени одговорни лица со кои што контактирале, прашувале нешто што не им било јасно, што било вообичаена процедура и се консултирале за да подготват понуда, која што одговарала на барањето, доколку истото било можно. Наведе дека точно не може да се сети дали имало конкретна комуникација, пред огласот, затоа што тоа било оддамна, односно пред 5 - 6 години. Појасни дека возилото марка Мерцедес се произведува во Германија и во таа фирма има одговорен човек за по пазари, т.н. ерија менаџери, од каде што Мак Ауто Стар побарувале информации, со оглед да тоа било специјално возило и нормално доколку имале возило тие го земале од таму, го порачувале, го купувале како трансакција и кога ќе се најдело возилото, негова колешка од планирање и логистика спроведувала административна работа за да на тоа возило му се организира транспорт и се донесе во Македонија. Исто така наведе дека ако се изнајдело возилото можело да се резервира и истото го држеле резервирано за потенцијалниот купувач, а доколку не се изнајдело возило се пристапувало кон порачка кон која што пак продажбата давала налог кон Одделот за логистика и порачки бидејќи тоа бил еден систем на порачки и бил како програм каде што од одговорното лице порачувало кола и таа кола требала да се направи, да се произведе. Наведе дека била направена резервација кога нашле возило кое одговарало на бараната спецификација, а кога било тоа односно дали пред или по склучување на договорот не можел да се сети и при тоа наведе дека возилото можело да биде резервирано и во согласност со фабриката и додека била отворена постапката така да за тоа ако била отворена постапката и тоа траело околу 30 дена ако добро памти, возилото можело да биде резервирано меѓутоа ако не се добиел договорот во тендерската постапка, немало истото да се порача доколку требало да се порача, а како било точно за конкретниот случај не можел да се сети. Наведе дека откако возило за продажба ќе стигне во Мак Ауто Стар најпрвин се прегледува истото, но тој не учествувал во тоа туку имало колеги од продажба, односно тим кои што со доаѓање на возило, возила или камион доаѓале по 7, по 6 или по 5 излегувале и ги прегледувале дали биле тие возилата што биле порачани, дали биле дојдени и дали евентуално имало нешто да фали како на пример прва помош, триаголник, капачиња, па се прегледувала робата. Од кога ќе се примело возилото во Мак Ауто Стар имало царински склад во кој што се ставало возилото, кој што бил под овластен царински склад. Потоа се известувал клиентот дека возилото било пристигнато, се правело т.н. мулти сервис, односно контрола пред испорака во сервисот за да се ефектуирале сите работи на возилото, да се проверело, а после тоа по налог на продажба, возилото се царинело затоа што требало да се платат давачките како акциза, ДДВ кон државата и било spremно за испорака кога ќе дојдел клиентот да си го превземе. Наведе дека не може најточно да се сети на моментот на примопредавање за конкретното возило, затоа што откако возилото ќе дојде и за техничките објаснувања за возилото кон купувачот најчесто бил задолжен

продавачот, за да се објаснело, возилото да се предадело, а дали физички бил присутен при примопредавањето на конкретното возило, наведе дека не може да се сети. Притоа појасни дека Мак Аутостар имал обврска да изврши обука на возачи за возилото и мисли дека од Министерството биле пратени возачи на обука, а истата се препорачувала од производителот затоа што станувало збор за специјално возило кое имало потреба од специјално користење. Наведе дека во врска со оваа јавна набавка комуницирал со луѓе од МВР кои биле наведени на огласот, дека истите ги сретнал непосредно пред да влезе во судница, а мисли биле Сашо и Цобе, но не ги знае точно по име и презиме. Притоа наведе дека не може да се сети точно дали пред објавување на огласот за предметното возило контактирал со производителот од Германија, бидејќи не работи веќе три години во Мак Аутостар и целата комуникација доколку ја имал ја имало во фирмата, таму била оставена во компјутер, биле хард копи. Сведокот наведе дека пред објавувањето на огласот како и во текот на огласот до изборот во врска со оваа јавна набавка немал контакт со обвинетите. Појасни дека возилото се нарачувало со одредени кодови, односно опремата била базирана на кодови, нумерички текстови каде се нарачувале во систем на нарачки, најчесто тоа се давало на одделот за нарачки во писмен формат за да немало грешка што можела да се дава на писмено како понуда. Наведе дека техничката спецификација е понуда од страна на понудувачот, бил запознат, ја видел и ја предал како понуда, тука спаѓала техничката спецификација на возилото и тука учествувал во подготовката на понудата, ја контролирал, а истата ја спремале колегите од продажба.

Судот не поклати верба на исказот на овој сведок од причина што е спротивен на останатите изведени докази. Имено истиот наведе дека тој не ја спремал понудата само ја видел и ја предал како понуда, ја контролирал а истата ја спремале колегите, меѓутоа сведокот Михаило Зографски во својот исказ наведе дека понудата била подготвена токму од овој сведок. Освен тоа сведокот во својот исказ наведе дека била направена резервација кога нашле возило кое одговарало на бараната спецификација, а кога било тоа односно дали пред и по склучување на договорот не можел да се сети и при тоа наведе дека возилото можело да биде резервирано и во согласност со фабриката и додека била отворена постапката така да за тоа ако била отворена постапката и тоа траело околу 30 дена ако добро памти, возилото можело да биде резервирано меѓутоа ако не се добиел договорот во тендерската постапка, немало истото да се порача доколку требало да се порача, а како било точно за конкретниот случај не можел да се сети. Иако сведокот вели дека не може да се сети кога била нарачката од меил комуникацијата помеѓу Марко Јовановски и Даимлер АГ од Штутгарт, многу јасно произлезе дека резервацијата е направена токму од него и тоа пред воопшто да биде објавен тендерот, а поточно на ден 30.03.2018

година. Уште повеќе самиот тој во исказот вели дека возилото можело да биде резервирано и во согласност со фабриката и додека била отворена постапката, а во конкретниов случај битно е дека постапката воопшто не била отворена што јасно укажува дека Мак Аутостар знаел дека ќе биде фаворизиран при оваа јавна набавка. Судот смета дека сведокот даде ваков исказ со единствена цел да им помогне на обвинетите за избегнување или намалување на кривичната одговорност.

Сведокот Сашо Николовски во својот исказ наведе дека во 2012-та година бил вработен во Одделот за општи и заеднички работи при МВР, што можеби тогаш се викало и Сектор. Во врска со јавната набавка за блиндирано ПМВ во 2012-та година во МВР наведе дека знае дека фигурирал во Одлуката за јавна набавка и во тендерската документација како лице за контакт. Како вработен во Одделението за јавни набавки дел од неговите обврски биле да се изготви определена документација за постапки за јавни набавки, па со оглед дека фигурирал во Одлуката за јавна набавка во делот „за подготовки“ со уште еден колега имал учествувано во подготовка на Одлуката за јавни набавки од технички аспект да се изготви. Со оглед на тоа дека фигурирал како лице за контакт во тендерската документација исто така со уште еден негов колега, објасни дека пракса било лицата за контакт да ја подготват од технички аспект тендерската документација. Самата Одлука за јавна набавка и тендерската документација биле теркови кои претходно се користеле во службата или одделението кои требале за конкретната јавна набавка да се прилагодат, односно соодветно со определени податоци кои им биле достапни и истите им биле дадени, а самата тендерска документација била терк, односно урнек која ја објавувало Бирото за јавни набавки. Техничката спецификација била само еден дел од тендерската документација, таа како се добивала така се ставала во тендерската документација, но наведе дека како била добиена техничката спецификација и не знае кој ја изработил. Наведе дека во Одлуката за јавна набавка била определена Комисијата која ја спроведувала постапката, колку што знае од претходни разговори, но истиот не бил член ниту заменик член во таа Комисија. Во делот за примопредавање на возилото бил ангажиран на некој начин со други лица определени од Министерството за внатрешни работи, а техничката спецификација ја добил како готова и објасни дека тоа вообичаено одело преку нивните претпоставени по некој административен пат, односно Одделението. Наведе дека мисли дека во одлуката за јавна набавка дека биле наведени неговите претпоставени и тоа Началник на Одделението бил Ненад Николовски, а на Одделот или Секторот не знае точно, но мисли дека бил Ѓоко Поповски. Наведе дека со Законот за јавни набавки било предвидено донесување на годишен план врз основа на кој се спроведувале јавните набавки, а Годишниот план можел да претрпи измени кое било предвидено во Законот за јавни набавки доколку имало потреба. Во планот за јавни набавки било предвидено да се внесе

проценетата вредност на предметот на набавка, со тоа што кога се носела Одлуката за јавни набавки во истата средствата се прилагодувале, односно можело да се изменат со проценетата вредност што била во јавната набавка. Наведе дека тој кажал дека има учествувано во изготвување на документацијата за постапката за јавна набавка, не во техничката документација, а претходно немал учествувано во изработка на документацијата за набавка на друго блиндирано возило. Појасни дека се сеќава дека во една од претходните години, не се сеќава точно која година, пред да биде спроведувана предметната јавна набавка имало исто така постапка за јавна набавка за блиндирано возило, но дека не се сеќава дали имал учествувано во таа постапка. Истакна дека не може со сигурност да каже за какво возило се работело во претходната постапка за набавка на блиндирано возило која ја споменал, односно дали се работело за ново или старо возило, но тоа можело да се провери во документацијата што била предмет на таа постапка.

Од исказот на овој сведок јасно произлезе дека пракса било да лицата за контакт требале да ја подготват од технички аспект тендерската документација, а техничката спецификација ја добил како готова и објасни дека тоа вообичаено одело преку нивните претпоставени по некој административен пат, односно Одделението. Притоа истиот како претпоставени кои ја доставиле техничката спецификација ги наведе началникот на Одделението Ненад Николовски и обвинетиот Гоко Поповски.

Сведокот Слободанчо Станков во својот исказ наведе дека во 2012-та година, бил вработен во МВР на РМ во Сектор за набавки на материјално технички и логистички работи, Одделение за набавки и материјално технички работи на работно место Виш советник за јавни набавки на храна, односно стоки за исхрана и други стоки за потребите на МВР. Во врска со јавната набавка за блиндираното возило за 2012-та година во МВР наведе дека за започнување на јавна набавка во МВР и согласно Законот за јавни набавки врз основа на одобрени буџетски средства до 31-ви јануари се донесувал план за јавни набавки. Планот за јавни набавки го изготвувала стручната служба на одделението во соработка со началникот на одделението, во соработка со Началник, односно Помошник Министерот и во соработка со Помошник Министерот за финансии, а го донесувал Министерот за внатрешни работи. Во планот за јавни набавки за 2012-та година кој содржел план за набавки на стоки, план за набавки на услуги и план за набавки на работи, а бил образец пропишан од Министерот за финансии се предвидувале финансиски средства врз основа на одобрените буџетски средства за јавни набавки како и видот на постапката за јавна набавка. Според тој план за јавни набавки за 2012-та година била предвидена јавна набавка на блиндирано патничко моторно возило. Тој како дел од стручната

служба добил задача заедно со колегата Сашо Николовски да подготват најпрво одлука за јавна набавка која била исто така образец и требало да содржи податоци кои се напишани во чл.28 од Законот за јавна набавка. Одлуката за јавна набавка ја потпишувало одговорно лице за договорниот орган, или лице овластено од одговорното лице. Појасни дека одговорно лице во МВР е Министерот за внатрешни работи и тој има право да го делегира своето овластување на своите подредени. Во овој случај Министерот за внатрешни работи своето право за донесување на одлука за јавна набавка го делегирал на помошникот Ѓоко Поповски. Наведе дека тој и неговиот колега Сашо Николовски ја изготвиле одлуката за јавна набавка во која бил определен видот на набавката, стоката која била предмет на набавка, износот на средствата кои биле планирани да се потрошат за јавната набавка, комисијата која се задолжувала да ја спроведе постапката и образложение зошто се правела постапка за јавна набавка. Освен тој и колегата Сашо Николовски за предметната јавна набавка бил запознат директно и началникот Ненад Николовски. На одлуката за јавна набавка имало потпис од него, од неговиот колега Сашо Николовски, како изработувачи на одлуката за јавна набавка, а исто така потпис дека ја одобрил содржината на одлуката за јавната набавка ставил и тогашниот Началник Ненад Николовски при што последен потписник било одговорното лице, односно овластеното лице, а тоа бил Помошникот Ѓоко Поповски. По донесување на одлука за јавна набавка се пристапувало кон подготвување на тендерска документација поврзана со предметот за јавна набавка во конкретниот случај блиндирано моторно возило, а тендерската документација ја изработиле тој и неговиот колега Сашо Николовски. Содржината на тендерската документација бил готов темплејт кој го пропишал Министерот за финансии и тој се користел кај сите договорни органи во Република Македонија, со измени во насока на прецизирање и објаснување на предметната набавка. Наведе дека неговото име и името на неговиот колега Сашо Николовски биле дадени како контакт имиња поврзани со постапката за јавна набавка заради поднесување на прашања во врска со набавката или добивање на било какви податоци кои биле поврзани со самата јавна набавка. По донесувањето на тендерската документација, стручната служба во електронскиот систем за јавни набавки објавила оглас за јавна набавка на блиндирано моторно возило. Во тендерската документација постоеле податоци за видот на средството кое се набавувало, во конкретниот случај моторно блиндирано возило со спецификација за квалитетот на блиндираното моторно возило, а по објавувањето на огласот имало временски рок од 40 дена за поднесување на понуди во врска со јавната набавка на заинтересирани понудувачи. Во тој рок од 40 дена заинтересираните понудувачи или економски оператори имале право преку електронскиот систем да поставуваат прашања во врска со постапката, огласот и техничките спецификации на предметната набавка, а во периодот дозволен за поставување на прашања не биле поставени



прашања. Комисијата која била задолжена за спроведување на постапката на денот закажан за јавно отварање на понудите извршила јавно отварање на понудите за што согласно Законот за јавни набавки во готов образец пропишан од Министерот за финансии пополнила податоци за понудувачите, односно понудувачот кој поднел понуда за предметната набавка. Комисијата за јавни набавки понатаму извршила евалуација и изготвила извештај по спроведената постапка со предлог за избор на најповолна понуда. Врз основа на предлогот за избор на најповолна понуда, одговорното лице Помошник Министер за внатрешни работи Ѓоко Поповски донел одлука за избор на најповолна понуда, која тој и неговиот колега Сашо Николовски технички ја подготвиле во согласност со Законот за јавни набавки, а по подготвувањето на Одлуката помошникот ја потпишал истата. По донесување на одлуката за избор на најповолна понуда комисијата испратила известување до најповолниот понудувач за избор на најповолна понуда. По изминување на законскиот рок за жалба и дополнителните рокови бил изготвен Договор за јавна набавка од негова страна и во соработка со неговиот колега Сашо Николовски. Во рокот определен во договорот тој и колегата Сашо Николовски по известување од страна на носителот на набавката Мак Аутостар извршиле првична контрола на понуденото возило кое понатаму било превземено од стручните служби. Појасни дека вообичено во Министерството за внатрешни работи барањата за одредени видови на стоки, услуги и работи доаѓале од стручните служби кои биле крајните корисници на стоките, услугите или работите. За оваа набавка, тој и неговиот колега не ја изработувале техничката спецификација, бидејќи техничките спецификации доаѓале преку нивните претпоставени и претпоставува дека тоа било преку првиот претпоставен Началник на Одделението или пак доаѓале преку интерната пошта на Министерството. Истакна дека спецификацијата техничката служба ја добила како готов производ и била искористена во тендерската документација, но не можел да се сети дали ја добиле лично од началникот или дошла преку пошта.

Од исказот на овој сведок јасно произлезе дека спецификацијата техничката служба ја добила како готов производ и била искористена во тендерската документација но иако не можел да се сети дали ја добиле лично од началникот или дошла преку пошта, основно е дека истиот истакна дека техничките спецификации доаѓале преку нивните претпоставени.

Сведокот Бранко Лапчески наведе дека во 2012-та година бил вработен во МВР Авто сервис, како шеф на возен парк. Во врска со јавната набавка за блиндирано ПМВ во 2012-та година во МВР наведе дека ништо не му е познато за тоа возило, само знае дека му дале карактеристики за да ги провери од Мак Аутостар и од МВР во врска со тоа дали се согласувале карактеристиките што ги барало

Министерството за внатрешни работи од Мак Аутостар понудата. Тие писмени документи за да ги провери му ги дал неговиот претпоставен началникот Влатко Гошевски. Наведе дека не бил член на комисија и не учествувал во некаква комисија за конкретната јавна набавка, тој само ја проверувал документацијата само во делот на карактеристиките на возилото и не му е познато кој ги изготвил тие технички спецификации. Наведе дека тој предметното возило го видел само кога истото стигнало во сервис. Бил лично таму кога стигнало возилото за да ги провери карактеристиките, го проверил возилото и видел дека ги поседува тие карактеристики, односно карактеристиките што ги побарало Министерството за внатрешни работи. Наведе дека при проверката на возилото се сеќава дека приметил дека на возилото гумите биле со застарена година, или 10 000 километри можело со тие гуми да се вози или 3 години, мисли дека биле 3 години, морало да се заменат со нови гуми, а за тоа што го забележал го известил Началникот Влатко, а потоа што се случило не му е познато.

Судот го ценеше исказот и на овој сведок кој меѓу останатото наведе дека не му е познато кој ги изготвил техничките спецификации, меѓутоа истакна дека истиот при проверката на возилото се сеќава дека приметил дека на возилото гумите биле со застарена година, или 10 000 километри можело со тие гуми да се вози или 3 години, мисли дека биле 3 години, и морале да се заменат со нови гуми, а за тоа што го забележал го известил Началникот Влатко, а потоа што се случило не му е познато. Зачудува фактот како е можно да возило за кое е исплатена сума од 35.226.000,00 денари има застарени гуми.

Сведокот Ристо Ставревски наведе дека во 2012-та година бил вработен како Државен советник, Кабинет на Министер во МВР, односно извршувал работни задачи поврзани со следење на регулативата и измените на нормативата поврзани со јавните набавки, организирање на настани од висок степен, организирање на работата на Кабинетот и на Министерот односно дневна, неделна и подготовка на месечна агенда по настани. Во врска со јавната набавка за блиндирано патничко возило во 2012-та година за МВР наведе дека тој бил Претседател на комисијата која што имала задача да ја спроведе постапката за набавка на ова возило, односно комисија ад хок формирана од страна на Министерот за спроведување на постапката. Претходно пред да биде формирана таа Комисија, а со оглед на неговите работни задачи, во неколку наврати сугерирал и упатувал забелешки при креирањето на годишниот план за јавни набавки да биде и набавка на блиндирано моторно возило. Последното негово такво обраќање било после 16.04.2011 година кога во с. Јегуновце, Општина Јегуновце имале непријатен настан односно при вршење на работните задачи тој ден дневна агенда им била средба со граѓани во с. Јегуновце, поточно пред општината биле заедно со тогашниот министер за внатрешни работи и биле нападнати со огнено

оружје, поточно автоматски пушки и со рачен минофрлач така наречен тулумбаш. Тоа била криминална банда која што бегала од полицијата во тој момент при претходно извршен вооружен грабеж и помислиле дека тие им поставиле блокада и ги нападнале. Појасни дека за настанот кој се случил во општина Јегуновце, освен него бил присутен и возачот Горан Младеновски, обезбедувањето, член на обезбедувањето Виктор Белевски и Министерот за внатрешни работи Гордана Јанкулоска. Споменатиот настан бил внесен во книгата за дневни настани при МВР, полициска станица општа надлежност дежурна служба Јегуновце, како и во евиденциите за потрага по лица, во евиденции за украдени предмети, евиденции за пронајдени предмети, евиденции за повреден униформиран полициски службеник при вршење на полициски работи и во евиденција за убиени лица кои се наоѓале и воделе во дежурна служба ПС општа надлежност Јегуновце, Сектор за внатрешни работи Тетово. Појасни дека при тој настан било утврдено дека истиот не бил директно напад на министерот, туку криминалната група претпоставувала дека тие им вршеле полициска блокада и затоа избегнале тој настан да биде пуштен во јавноста, за јавноста да не биде вознемирена без потреба. Во тој момент бидејќи постоело едно блиндирано возило кое било во исправна состојба истото било дадено на користење на странска делегација која според уредбата за обезбедување на лица била од прв степен и тие биле со обично возило, биле приморани да се сокријат во еден од подрумите на околните куќи каде останале подолго од 2 часа, а додека се ослободело блиндираното возило да биде технички проверено да дојде до посоченото место и од таму безбедно да ги извлечи. Во таа престрелка имало едно починато лице и еден повреден полицаец, поради што наредниот ден по тој настан уште еднаш посочил дека имаат потреба итно и неодложно во наредниот годишен план за јавни набавки 2012-та година да биде набавено блиндирано возило. Инаку претходно, пред лично да почувствува што е потребно за да имаат таков вид на возило имале чести поплаки од Одделот за обезбедување при тогашни Централни полициски служби кога се организирале настани со голем број на делегации, а тој бил претседател на работните групи за организација на тие настани, како настанот ЕУ Западен балкан организиран во Охрид, каде биле присутни 7 министри од држави членки на ЕУ, директори на Бирото за јавна безбедност од околните земји и останато. Исто така друг важен настан бил 2013-та година, по негово сеќавање во Скопје и исто така тој бил претседател на работна група за организација на настан како и најобемниот што го имале а тоа бил Самит НАТО 2008-ма година каде уште тогаш позајмувале, односно рентале повеќе од 30 возила за да може да одговорат на барањата на странските делегации. Наведе дека поплаки имало и до одделот по однос на тоа дека возилата кои што се блиндирани во сопственост на МВР биле дотраени, имале чести кварови и се сеќава дека од Одделението за возен парк и механичарски работилници при МВР имале известување дека тогашниот Мерцедес

блиндирано ПМВ не биле во состојба да го одржуваат заради престанок на програмата на производство на резервни делови за истиот. Наведе дека предметната набавка била во годишниот план за јавни набавки 2012-та година, претходно претходела слична таква набавка во 2011-та година која се однесувала на половно блиндирано ПМВ па и во таа комисија тој бил претседател. При испитување на пазарот биле доставени 2 понуди и тоа од операторите Мак Кар и Порше Македонија. По објавувањето на тендерот тројца оператори подигнале документација, а не пристигнала ниту една понуда и поради тоа се поништила таа јавна набавка и не бил избран понудувач. Во меѓувреме и три години бил Претседател на Комисијата за спроведување на јавни набавки која работела по чл.7 од Законот за јавни набавки, односно биле исклучени од транспарентната постапка, поради безбедносни причини. Додека бил Претседател, а заради транспарентност на постапката, сугерирал и учествувал во креирање на упатство за работа на таа комисија поради тоа што во Законот не било и сеуште не е прецизирано како се работи и како се спроведува една постапка по чл.7. После пропаѓањето на тој тендер за половно блиндирано возило сугерирал да одат по чл.7, за кое и сега смета дека е исправно и да се набавело такво возило поради безбедност на државата по тој пат, односно по таа регулатива и норматива од Законот за јавни набавки. Во 2012-та година бил објавен тендерот и била формирана таа ад хок комисија, па повторно му стигнало решение потпишано од Министерот дека тој бил Претседател на истата таа комисија за спроведување на набавка на ново патничко моторно возило блиндирано. Комисијата била составена од 5 члена заедно со претседателот и имале две стручни лица од Одделението за јавни набавки кои што ја воделе постапката и ги упатувале во истата, а тоа биле лицата Слободанчо Станков и Сашо на кого не му го знае презимето. Наведе дека како комисија единствено работеле користејќи комперативен метод на работа, односно сето она што го имале како понуда го споредувале дали одговара технички и финансиски од тоа што го побарувале. При отварање на понудите до нив стигнала само една понуда и тоа од операторот Мак Аутостар Скопје која во целост одговарала и ги задоволувала критериумите кои што ги побарале, а притоа ги поседувале и сертификатите кои што им биле барани од нивна страна како Министерство, по што констатирале дека понудата одговарала технички и финансиски, па изготвиле предлог за склучување на договор со тој оператор, понудувач и затварање на истото. Наведе дека изготвувањето на тендерската документација и техничката спецификација не било обврска и работа на Комисијата, ниту пак било обврска да знае кој ги изготвил, тоа вообичаено го правел крајниот корисник, во конкретниот случај би требало Одделот за обезбедување како краен корисник на возилото. Истакна дека во планот за набавка било ставено едно блиндирано возило бидејќи моменталната потреба и можностите на Министерството биле толкави колку за едно возило. Наведе дека користењето на блиндираните возила било во

зависност од безбедносните потреби на многу личности како од предвидените за обезбедување домашни функционери така и странски функционери, а сето било регулирано нормативно во Уредбата за обезбедување на лица каде точно стоело во чл.4 кои лица се обезбедувале и како се обезбедувале освен Претседател на Влада на РМ, Претседател на Собрание на РМ, Претседател на Р.Македонија, Министер за внатрешни работи, Министер за надворешни работи, заменици Претседатели на Владата, Министер за одбрана, како и по негово мислење странски делегации односно претставници на други држави од прв, втор и трет ранг без четврти ранг и претставници на меѓународни организации од прв и втор степен на обезбедување. Наведе дека не му бил вршен притисок како претседател на Комисијата, а исто така не му бил вршен притисок и во неговото секојдневно работење, дури и во секојдневното физичко гледање со тогашниот Министер за внатрешни работи воопшто предмет на разговор не било тоа. Наведе дека од кога било набавено возилото првично лицата кои што го управувале морале да поминат специфична обука, а по однос на тоа кој го користел возилото наведе дека колку што се сеќава првин било користено за странска делегација од Катар, потоа мисли дека тогашниот претседател на Р.Турција Ерџан Таип Ердоган, а истото секако дека било користено од секого кој имал потреба и кој следствено на нормативата морал да биде обезбедуван во таков вид на специјално возило. Појасни дека имало регулатива, односно дека постоел Правилник за одржување користење и промена и сервисирање на патничките моторни возила и останати специјални возила во МВР каде било уредено во чл.31 дека возило со поминати 150 илјади километри или 5 години поминато од првата регистрација не било во состојба да биде повеќе користено, требало да биде оттуѓено и кога претходно не било ова возило присутно физички тие при посета на високи делегации во државата изнајмувале такви возила за да можело да одговорат на потребата и барањето, односно прв степен на безбедност. Во моментот на набавката на предметното блиндирано возило МВР поседувало едно блиндирано возило Мерцедес кое што било наменето за користење на тогашниот Министер за внатрешни работи, но од 365 дена во годината 100 дена истото било во сервис, а останатиот поголем дел било дадено на користење на Одделението за обезбедување на странски делегации при Одделот за обезбедување, Централни полициски служби. Наведе дека по правило требало да биде во сопственост на МВР возилото кое тогаш било дадено, односно наменето за користење на Претседателот на Владата, но подетално бидејќи не учествувал во гледање и сервисирање на тоа возило не можел да каже ништо повеќе за тоа возило, односно само знае дека тоа возило не ги задоволувало ниту поранешните стандарди за обезбедување на делегација од прв степен. Појасни дека, кога тоа возило било побарувано од Одделот да биде отстапено за да покријат одредена делегација, им било одговарано дека или истото било неисправно, или пак дека не било прифатено од странската делегација,

односно од нивните стручни лица како стандард на безбедност. Крајниот корисник на предметното возило кое било набавено бил Одделот за обезбедување на лица и објекти при тогашни, а сега не постоеле Централни полициски служби при Бирото за јавна безбедност при МВР на РМ и истото останало како сопственост на наведениот субјект заради тоа што министерството ги обучувало лицата кои го управувале и го должеле и се должело на физичко лице односно вработен, така и предметното возило било задолжено од лица кои што биле стручно обучени во седиштето на Мерцедес, а друго лице кое што не било стручно и да сакало не можело да го стартува возилото. Наведе дека министерот за внатрешни работи секојдневно треба да се вози во блиндирано возило.

Судот го ценеше исказот на овој сведок меѓутоа истиот околу предметната набавка на возилото не наведе никакви околности освен дека во врска со јавната набавка за блиндирано патничко возило во 2012-та година за МВР тој бил Претседател на комисијата која што имала задача да ја спроведе постапката за набавка на ова возило, односно комисија ад хок формирана од страна на Министерот за спроведување на постапката, а воедно го потврди неспорниот факт дека била пристигната само една понуда и тоа од операторот Мак Аутостар Скопје. Изготвувањето на тендерската документација и техничката спецификација не било обврска и работа на Комисијата, ниту пак било обврска да знае кој ги изготвил.

Сведокот Ненад Николовски наведе дека до 2-ри месец 2012 година бил вработен во Одделот за организиран криминал при МВР на работно место самостен инспектор за финансиски криминал, а во 2-ри месец 2012-та година бил вработен на работно место Началник на Одделението за јавни набавки и менаџмент при Министерството за внатрешни работи. За предметната јавна набавка на блиндирано ПМВ во 2012-та година во МВР наведе дека како и во претходните години изготвиле Годишен план за јавни набавки во кој била предвидена и набавка на блиндирано моторно возило за потребите на Министерството по кој што план од страна на стручната служба при Министерството задолжена за спроведување на постапки за доделување на договори за јавни набавки, била отпочната постапка за јавна набавка на блиндирано моторно возило, во која тој бил член на Комисијата за јавни набавки и учествувал во постапката за евалуација на понудите, изготвувањето на Извештајот од спроведената постапка и давањето предлог до одговорното лице за избор на најповолна понуда. Наведе дека тендерската документација содржела повеќе елементи кои се однесувале на предметната набавка вклучувајќи и битни елементи по однос техничките спецификации, критериумите за техничка и професионална способност, критериуми за животна средина, стандарди за квалитет, елементи на понуда од тип, рок на важност на понуда, временски период на важност на договор и други битни елементи кои

биле составен дел на тендерската документација. По однос на техничките спецификации во неговата пракса, секогаш во момент на изготвување на Годишен план за јавни набавки за тековната година се земале во предвид барањата на организациските единици доставени во периодот претходно, па врз основа на тоа се сочинувал Годишниот план и сите потребни елементи во истиот од аспект на момент на спроведување на постапката, односно започнување на постапката, предмет на набавка, вид на набавка, законски основ по кој што се спроведувала набавката и проценета вредност на набавката. Објасни дека во пракса стручната служба односно, лицата задолжени за спроведување на постапките согласно Годишниот план за јавни набавки се утврдувале со самото донесување на Годишниот план интерно и истите биле обврзани и должни да ги прибават сите потребни елементи вклучувајќи и технички спецификации со цел изработка на конкретна тендерска документација и Одлука за јавна набавка како почеток на секоја постапка за јавна набавка. Во конкретниот случај со оглед дека тој во 2-ри месец 2012-та година дошол на тоа работно место во Одделение за менаџмент и јавни набавки, а Годишниот план бил изготвен во месец јануари истата година, стручната служба го имала изготвено Годишниот план врз основа на претходно издадено барање, па не можел да биде запознат од каде биле добиени техничките спецификации. Појасни дека техничките спецификации за секоја набавка вклучително и предметната се добивале од крајните корисници, баратели во Министерството за внатрешни работи, односно во зависност од тоа каде настанала потребата за набавка, па претпоставува дека бидејќи потребата се однесувала за Одделот за обезбедување при Министерството за внатрешни работи, дека истото се однесувало за нивни потреби од Одделот за обезбедување. Наведе дека според него неспорна била потребата за набавка на такво возило и неговата употреба во рамките на Министерството за внатрешни работи. Со оглед дека возниот парк на Министерството не располагал со доволен број на возила, наменски, кои ќе бидат употребувани за превоз на високи делегации и функционери, за конкретната набавка на ова моторно возило можел да каже само во делот кој се однесувал на неговата стручност, односно Законот за јавни набавки, постапката за јавни набавки, се до склучување на договорот со економскиот оператор за конкретната набавка, а техничките карактеристики на самото возило не биле и не можеле да бидат стручност на службата за јавни набавки. Наведе дека никогаш па дури и во конкретната постапка немал притисоци како и барања по однос на било какво постапување кое би било спротивно на законот и на неговата стручност. За конкретната набавка 2012-та година наведе дека биле подигнати тендерски документации преку електронскиот систем за јавни набавки од страна на повеќе економски оператори со оглед дека мејловите за подигнување на тендерската документација од страна на економските оператори ги добивал како известување на мејлот доделен од Бирото за јавни набавки, но не можел точно да се сети за бројката, но

сепак мисли дека биле повеќе од 7 до 10 економски оператори коишто подигнале тендерска документација пред моментот на јавно отворање на понудите. Појасни дека согласно одредбите од Законот за јавни набавки тендерската документација претставувала еден од најбитните елементи на кој што се базирала предметната набавка, но со оглед дека истата содржела голем број на податоци кои што во голем дел можеле да бидат непроменети, меѓутоа во извесен дел вклучувајќи ги битните елементи од истата кои се однесувале на технички специјална професионалност на економските оператори, елементи на понуда, технички спецификации и слично, тендерската документација можела да биде променета од страна на договорниот орган во случај доколку некој од заинтересираните економски оператори за учество на конкретната набавка се чувствувале дискриминирани од одредени услови предвидени во тендерската документација и тоа законско право Законот за јавни набавки им го давал се до рокот на отворање на понудите како и доколку одредени елементи од тендерската документација или техничките спецификации биле дискриминаторни за одредени економски оператори, истите економски оператори можеле да поднесат жалба уште во фазата пред јавното отворање. Жалбата која била изречена во постапката по евалуацијата била последниот правен механизам на заштита на правата на економските оператори во постапките за доделување на договори за јавни набавки. Притоа наведе дека од страна на економски оператори во конкретната постапка за јавна набавка не биле побарани никакви измени на ниту еден дел од тендерската документација вклучувајќи ги и техничките спецификации иако за истите биле информирани ниту пак била искористена правната можност за жалба по однос на технички спецификации или по однос на евалуација на понуди со што комисијата предложила на одговорното лице да се донесе Одлука за јавна набавка, односно одлука за избор. Со оглед дека Годишниот план за конкретната набавка бил изготвен пред неговото доаѓање на позиција началник на Одделение за менаџмент и јавни набавки во моментот на неговото доаѓање на тоа работно место во постојниот план за јавни набавки било предвидено јавна набавка за блиндирано моторно возило со процената вредност која што проценета вредност според неговото сеќавање била дополнително изменета на начин согласно Законот за јавни набавки и истата била со проценета вредност од околу 36.000.000,00 денари. Наведе дека сите средства предвидени за конкретната набавка кои биле употребени за истата биле предвидени во Буџетот на МВР во соодветната ставка која што била наменета за овој вид на стоки. Наведе дека вредноста на јавната набавка од нејзината привична проценка била зголемена меѓутоа зголемувањето било во рамките на буџетските средства предвидени за таа набавка.

Судот го ценеше исказот на сведокот кој бил член на комисијата за јавни набавки и истиот во својот исказ зборува за тоа што содржела тендерската документација при што истиот повикувајќи се на Законот за



јавни набавки нагласи дека тендерската документација претставува еден од најбитните елементи на кој што се базирала предметната набавка. Тука судот го ценеше фактот дека дел од тендерската документација се всушност и техничките спецификации според кои се фаворизирал економскиот оператор Мак Аутостар, а сведокот не знаел од каде се добиени техничките спецификации.

Сведокот Антонио Кочовски наведе дека во 2012-та година бил вработен во фирмата Мак Аутостар и дека имал приватна имеил адреса која гласи antonio.kocovski@makautostar.com.mk., а имале и една групна за резервни делови spertmats@makautostar.com.mk. и притоа го објасни пристапот до адресата на електронската пошта при што наведе дека со вклучување на компјутерот се најавувал секој со своето корисничко име и лозинка, но него му била позната лозинката на секој корисник, а понатаму се вклучувал програм мајкрософт аутлук и се отварало личното инбокс сандаче. Во моментите кога бил отсутен службено или на одмор го заменува колега и тој можел да пристапи до неговото електронско сандаче, како и обратно кога обично истиот колега кој што него го заменува кога е отсутен тогаш тој го заменува него. Освен со неговиот колега кој што го заменува, други лица не ги знаеле нивните лозинки, односно пасворди за пристап. Појасни дека пасвордите биле дадени иницијално од администраторот, а понатаму секој по потреба си го менувал својот пасворд. Наведе дека тој не знае ништо за јавната набавка за блиндирано патничко моторно возило Мерцедес С 600 Гард во 2012-та година бидејќи не бил вклучен во истата. Истакна дека пасвордот, односно влезот во неговото електронско сандаче му го дал само на неговиот колега кој го заменува и тоа само во моментот кога бил службено отсутен од работа, но притоа наведе дека не може да тврди за тоа дали неговиот колега пасвордот не го дал на никој друг.

Судот поклони верба на исказот на сведокот од причина што тој само го појасни начинот на користење на пасвордот во смисла дека тој освен на колега кој го менува на никој друг не го давал пасвордот и освен него и колегата никој друг не ги знаел нивните лозинки.

Од страна на раководителот на Одделението за Информатика Иван Петров на ден 18.04.2017 година бил изготвен Извештај НСК-КО бр.3/17 од 18.04.2017 со прилог 1-едно CD-R марка Verbatim со натпис ЦД-2 НСК-КО.бр.3/17 и согласно овој извештај истиот е изготвен по наредба НКС КО бр. 3/17 од 13.04.2017 година со која се барало да се превземе потребо дејствие преснимување на следната листа од аудио материјали

gj_38970401425_38970401462_20120226_213017_In;gj_38970401425_38970401462_20120314_134128_In;



gj_38970401425_38971323999_20120314_185744_In;gj_38970305123_38971268928_20120314_191107_Out;
 gj_38970401425_38971323999_20120314_191744_Out;gj_38970401425_38970401462_20120710_161506_In;gj_38970401425_38971232752_20120720_142130_In; gj_38970401425_38971323999_20120829_144302_Out.
 Истите се наоѓаат на електронски преносен хард диск марка Toshiba, црна боја со реистарски броеви DTB320, P/N: HDTB320ЕКЗСА, SN:X4VCTB7MT18B и притоа истите треба да се снимат на ЦД и од негова страна биле превземени дејствија и тоа: наведените аудио материјали заклучно со редниот број 8 и датотеката „Корисници на телефонски броеви“ се преснимани и спакувани во ZIP архива со помош на слободната алатка 7-zip, извршено е доделување на лозинка и енкриптирање со методот ZipCrypto на наведената архива со име „НСК-КО.бр.3-17.zip“ и наведената архива е снимена на CD-R марка Verbatim, а притоа со помош на алатка HashMyFiles е пресметана е Hash вредноста на фајлот „НСК-КО.бр.3-17“ во MD5 вредност која изнесува „e5aa193a0c599de980368659985a8248“ и во SHA1 вредност која изнесува „9704baaabdd503c7b937870d86af561fd53e9393“.

Во текот на постапката како доказ беше извршена презентација на ЦД со телефонски разговори помеѓу повеќе лица, при што се работи за 8 снимки, па така првиот разговор е од 26.02.2012 година, кој започнува во 21:30:17 часот и истиот се води помеѓу обвинетиот Никола Груевски и Гордана Јанкулоска, со бр.gj_38970401425_38970401462_20120226_213017_In, кој разговор е со следната содржина:

ГЈ: Ало

НГ: Ало, Горде шо праиш?

ГЈ: Добро еве малку по дома весници и така...

НГ: За две работи те барам.

ГЈ: Кажете ?

НГ: Она што ми остави ти едни проспекти, ти текнува?

ГЈ: Да, да, да, јас да ви кажам не ви вршев притисок ама...

НГ: Е ...тоа на М...на М...

ГЈ: Е добро океј... а може да ми ги

НГ: Да не зборам сеа вака.

ГЈ: Да да, знам знам, точно, ако има шанса да ми го вратите проспектот за да го напраиме ко шо треба, да не утнам нешто.

НГ: Тој ми е тука пред мене, тие другите два не знам кај ми се, ама тебе не ти ни требаат другите.

ГЈ: Ама не ми ни требаат другите шо, хаха тој шо треба е кај вас, ништо у ...

НГ: Да да, ја ги видов сите три пошто овој го одвоив, тој терај го, ќе видиш таму што треба, фул све.

ГЈ: Да де да, па затоа и за да видам попрецизно да биде ко шо треба хахах, пратете ми го вие.

НГ: И битно ми е позади, позади да има екрани, коа се возам со маливе ...

ГЈ: Да да да, нема проблем, таму имаше у тој, јас се, се сеќавам и ја го листав, нема проблем тој ќе го напраиме, и ...

НГ: Тука ќе видиш, тој е фул као за, као за тебе што е.

ГЈ: Да де да, не, не, не океј си е таму ...

НГ: ...се знае тоа...

ГЈ: Мислам таму не може да има промашај на, на таа варијанта...хахах

НГ: Да да

ГЈ: Така да супер...

НГ: Така да почни ја постапката, терај ја

ГЈ: Да да да, ние ќе, ќе го напраиме, само вие пуштете ми го назад проспектов, за да...

НГ: Утре го добијаш...

ГЈ: Да, да, да биде ко шо треба работава, сеа да не зборам и ја многу.

НГ: Второ Билјана ми пиша за овија колкави бараат тие 3 до 6 илјади тоа тие казните и дека тој кажал на кол треба да го набијат на плоштад, ако ги прифати нашите.

ГЈ: Ама, он ...

НГ: И ти ми кажа претходно значи.

ГЈ: Јас ви кажав ама он да ви кажам мислам многу некоректно нели по СМС ви пишав многу некоректно беше тоа шо го напраија, пошо ние некни на состанок тоа беше поише колку да нема притисок за да се доврши работава и се договоривме да, да не се кажува ништо посебно чисто, демек еве има дијалог има напредок, он не само шо го кажа тоа на пресот, ај на пресот чоек може и да му отпише демек го зезнале со прашањето, јас после ги читав весниците он текстот им го има дадено, мислам некоректен настап, од нивна страна.



НГ: Некоректен, тоа е.

ГЈ: Оти нели ние за да влеземе во суштински преговори мора текст да му дадеме.

НГ: Затоа ние треба да го изнегираме и да кажеме ништо не е договорено до сега.

ГЈ: Па ние, така и настапуваме уште нема договор.

НГ: Мојот настап беше многу општ, има некој мал напредок, меѓутоа не е ништо готово.

ГЈ: Да де да ама така беше претседателе и неки со нив така беше на состанокот и Теута прилично коректно она прва даде изјава и после он кога почна да збори мислам јас понастрана застанав пошто така бевме договорени демек се одржа средба ова она одиме понатаму, го слушам и не ми, не ми се верува и одма му завртев на Мартин пошто нели оние и по друга основа комуницират, а бе викам чоекот глуп е или не мести нас, пошо стварно беше ...

НГ: Он кажува ако прифати тие суми треба на кол да го набијат, ја и вратив на Билјана викам ние неговите ако ги прифатиме треба сами да се набиеме на плоштад, за да не набиват после други.

ГЈ: Да да да, ние мислам у, у ни една фаза не сме рекле нити неговите има шанси да ги прифатиме нити ништо баш на против дека тоа ни е битно прашање и треба да се преговара он се испотепа да каже таму и сеа, сеа баш онака треба да кажеме нека му ја мисли шо мислел.

НГ: Да.

ГЈ: Ништо ...

НГ: Тоа за тие две работи те барав и за, и за лустрацијава Билјана ми кажува многу имало забелешки, Силвана утепана е, у депресија е.

ГЈ: Да многу, многу претседателе ама јас сеа, ја не ја разбираам проблематиката, знаете мислам не се праам дека нешо ептен знам коа не го знам суштински и ги викнавме кај мене дојде Сашо и дојдоа двајца од луѓево шо најдиректно на тоа работат и луѓево вака коа зборуваат многу легитимно звучат забелешкиве, значи они подетално, попрецизно ги кажуваат аргументиве, нели ние коа си збориме политички како тоа сакаме да изгледа си знаеме и ја им го пренесов тоа ама коа почнаа да кажуваат шо све имаат забелешки стварно сериозна е работава и се договоривме потехнички да седнат и ако треба да ги преформулираат некои работи за да после ние видиме дали ни одговара таква формулација, па мислам дека ...

НГ: Океј.

ГЈ: Рекоа со Билјана, они од кај нас и Билјана утре треба да се видат ако

не смениле нешто.

НГ: Да така нешто, да.

ГЈ: Па после ќе видиме, ќе, ќе ви кажеме како стојат работите.

НГ: Добро, добро.

ГЈ: Океј !

НГ: Добро Горде, тие три работи, ајде ...

ГЈ: Добро ќе тераме со ова па сеа, нека му ја мисли овој шо кажал нежни на прес.

НГ: Да.

ГЈ: Океј, договорено за друго.

НГ: Океј, ајде чао !

ГЈ: Ајде, поздрав !

Од овој телефонски разговор неспорно произлегува дека обвинетиот Никола Груевски и се јавил на Гордана Јанкулоска и и вели дека перспектот за тоа на „М“ е пред него, додека другите перспекти не му требаат затоа што тој го одвоил конкретниот перспект, а таа требало да продолжи со реализација понатаму. Притоа истиот оди дотаму што бара во возилото да има и екрани кога се возел со малите. Дека обвинетиот Никола Груевски пред да биде објавен тендерот го избрал возилото Мерцедес С 600 Гард откако ги разгедал и другите перспекти се гледа и од таму што и вели на Гордана Јанкуловска „Тој ми е тука пред мене, тие другите два не знам кај ми се, ама тебе не ти ни требаат другите“ и бара од неа тој да го тера и таа да види таму што треба, фул се. Околноста дека постапката за набавка на предметното моторно возило се држела во тајност се гледа од тоа што обвинетиот Никола Груевски очигледно бил свесен, односно знаел дека тоа што го прават е неисправно, односно незаконски заради што истиот не се осмелувал ни да го спомне возилото со целото име туку во разговорот вели тоа на „М“, алудирајќи на Мерцедес. Исто така од овој разговор се утврди дека Гордана Јанкулоска прифатила да ги задоволи желбите на обвинетиот Никола Груевски за набавка на бараното од негова страна патничко моторно возило со сите карактеристики кои што тој ги видел во перспектот, а имал желба возилото да ги поседува и му потврдила дека нема да има проблем, ќе направат да биде тој, алудирајќи на возилото кое што обвинетиот Никола Груевски побарал да биде набавено. Судот посебно става акцент на фактот дека овој телефонски разговор е воден во месец февруари 2012-та година, што значи истиот е воден уште пред да биде објавен тендерот за набавка на блиндираното ПМВ Мерцедес С 600 Гард.

Вториот разговор е од 14.03.2012 година, кој започнува 13:41:28 часот и се води помеѓу обивнетиот Никола Груевски и Гордана Јанкулоска, со број gj_38970401425_38970401462_20120314_134128_In, а кој разговор е со следната содржина:

ГЈ: Ало !

НГ: Како си ?

ГЈ: Добро претседателе еве сега туку што, збориме за Велија тринаеска.

НГ: Да !

ГЈ: Незнам дали ви јавија ?

НГ: Не, не ми јавија.

ГЈ: Тринаесет за Велија за другиве уште неам податок, ама не е, ќе видиме за нив.

НГ: Како, како реагираш ?

ГЈ: Епа не, пошто вие ми зазвонивте, му прекинав на началникот хахахах ...

НГ: Аааааа така.

ГЈ: Викам ај нема смисла ме бара премиерот, беше ова брејкинг њуз хах.

НГ: Ова со процедурава за набавка наааа, на она што ми испрати ти едни...

ГЈ: Да, да, да веќе ја стаивме у постапка со тоа шо, мислам јас им кажав како треба да испадне, треба само да видам неделава негде требаше да објавиме за да напраиме внимателно, пошо е нели 100 посто електронски да не ни улета некој друг нели треба да има нешто...мислам тој чоекот шо ми е таму е..отворено му кажав да испадне вака и вака сеа, оти не можеш да не му кажеш, а да испадне.

НГ: Да де да да.

ГЈ: Така да он рече добро вика да проучам шо е специфично у однос на другиве за да стесниме простор оти ...

НГ: Да да да...

ГЈ: ... нели на 100 посто електронски, не можеш да речеш, еј слушај ти не чиниш, посебно шо и тие другите чинат нели, сеа...

НГ: Ама истовремено треба да се пази па тој и да не се забораи кога ќе виде како е работата, тој што ќе понуди.

ГЈ: Е па ние нели ја знаеме вака од прошлиот пат рамката, па сега ако забега ако треба и ќе поништиме еднаш па ќе распишеме пак...

НГ: Да, ако забеге, да да.

ГЈ: ...сеа не...мислам не може да не дере нели.

НГ: Да да.

ГЈ: Ние ние, добро е шо...

НГ: Ова го примив ааааа што го остаи, го видов... вчера и ми го најави тој човекот.

ГЈ: Да да, добро јас сакав и му реков да напраи белешка знаете да, да си имаме да сме на чисто.

НГ: Да, да, па тие шо викаш ти што останале работи нека ги пратат кај, кај нас и така, кај Лена.

ГЈ: Океј важи, па јас му реков викам остај ги кај тебе таму у каса негде дур не се договориме, да не ги шетаме оти они знаете, кај нас мислам, без оглед шо максимално дискретно, они мора да напраат од кај е што е... ради нели, да се заштитат со процедура, уште денес ќе ги пратиме у некоја кутија кај Ленче.

НГ: На на на Лена на рака, да.

ГЈ: Да да, океј договорено претседателе.

НГ: Пријатно.

ГЈ: ОК.

Од овој телефонски разговор обавен на ден 14.03.2012 година помеѓу Никола Груевски и Гордана Јанкуловска јасно произлегува дека обвинетиот Никола Груевски се интересира за набавката на возилото па вели: „Ова со процедурата за набавка нааа, на ова што ми испрати ти едно“, алудирајќи на возилото кое што сакал да се набави за да истото го користи, кое што впрочем произлегува од претходно водениот разговор помеѓу нив двајцата, при што Гордана Јанкуловска го известува дека го ставиле во постапка, а таа им кажала како треба да испадне и дека е 100% електронски да не им улета некој друг, заради што таа му кажала на човекот што и е таму, отворено му кажала како треба да испадне и му кажува на обвинетиот Никола Груевски дека човекот и рекол дека треба да проучи што е специфично во однос на другите за да се стесни просторот од што јасно произлегува дека навистина станува збор за фаворизирање на еден екомоски оператор а тоа е Мак Аутостар. Таа му потврдува дека ја знаела рамката од прошлиот пат, а ако забеге работата, како што наведува таа, алудирајќи на изборот на економскиот оператор кој што се фаворизирал, ако требало и ќе се поништел еднаш, мислејќи на тендерот, па ќе се распишел пак, со што обвинетиот се